

2025-06-17

Beslut

Intergiro Intl AB (publ)
genom styrelsens ordförande
Box 3093
103 61 Stockholm

FI dnr 22-12755

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Sveavägen 44]
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Återkallelse av tillstånd

Finansinspektionens beslut (att meddelas den 18 juni 2025 kl. 8.00)

1. Finansinspektionen återkallar Intergiro Intl AB:s (publ) (556965-3537) tillstånd att ge ut elektroniska pengar.
(5 kap. 8 § lagen [2011:755] om elektroniska pengar)
2. Verksamheten ska avvecklas på det sätt och inom den tid som Finansinspektionen bestämmer.
(5 kap. 12 § första stycket lagen om elektroniska pengar)
3. Finansinspektionens beslut enligt punkterna 1 och 2 ska gälla omedelbart.
(5 kap. 26 § fjärde stycket lagen om elektroniska pengar)

Hur man överklagar, se *bilaga 1*.

Finansinspektionen kommer i ett separat beslut att bestämma hur verksamheten ska avvecklas och när det senast ska ha skett.

Sammanfattning

Intergiro Intl AB (publ) (Intergiro eller bolaget) är ett institut för elektroniska pengar (e-penninginstitut) med tillstånd att ge ut elektroniska pengar enligt 2 kap. 1 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar (LEP). Intergiro får därmed även tillhandahålla betaltjänster och närliggande tjänster samt driva annan verksamhet (3 kap. 5 § LEP).

Finansinspektionen har undersökt hur Intergiro har följt vissa centrala bestämmelser i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Undersökningen visar att bolaget har överträtt flera av dem. I de allmänna riskbedömningarna har det funnits omfattande brister. Intergiro har inte gjort bedömningar av hur bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stora dessa risker är, det vill säga sådana bedömningar som ska göras i en allmän riskbedömning. Bolagets allmänna riskbedömningar har därmed inte heller utformats så att de har kunnat ligga till grund för bolagets rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Intergiro har inte heller i tillräcklig utsträckning vidtagit skärpta kundkännedomsåtgärder när det gäller högrisk-kunder.

Intergiro har dessutom underlåtit att rapportera en stor mängd misstänkta transaktioner till Polismyndigheten. I de fall bolaget har rapporterat har det inte gjort det på det sätt som ska ske enligt penningtvättslagen. Rapporteringen har dessutom i många fall skett med betydande dröjsmål. I flera fall vidtog Intergiro över huvud taget inte några kundkännedomsåtgärder eller andra nödvändiga åtgärder för att få underlag för att bedöma om bolaget var skyldigt att rapportera misstänkta transaktioner. Finansinspektionen bedömer att överträdelserna har inneburit en överhängande risk för att Intergiros verksamhet kan ha utnyttjats för storskalig penningtvätt. Med största sannolikhet har överträdelserna även försvårat de brottsbekämpande myndigheternas möjligheter att utreda den misstänkta brottsligheten och att säkra pengar som kommer från den. Finansinspektionen anser därför att det finns anledning att se särskilt allvarligt på dessa överträdelser.

Intergiro har alltså begått en rad allvarliga överträdelser av penningtvätsregelverket. Mot bakgrund av detta och eftersom det inte kan anses tillräckligt att meddela Intergiro en varning i förening med en sanktionsavgift, ska bolagets tillstånd återkallas. Beslutet ska gälla omedelbart.

Innehåll

1	Bakgrund	5
1.1	Om Intergiro Intl AB (publ)	5
1.2	Ärendet	7
2	Utgångspunkter	8
2.1	Allmänt om penningtvättsregelverket	8
2.2	Risken för att Intergiros verksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög	10
3	Finansinspektionens iakttagelser och bedömningar	11
3.1	Allmän riskbedömning	11
3.1.1	Inledning	11
3.1.2	Tillämpliga bestämmelser	12
3.1.3	Intergiro har inte beaktat hur produkternas och tjänsternas egenskaper gör dem sårbara för penningtvätt eller finansiering av terrorism	12
3.1.4	Intergiro har inte beaktat risker som är förknippade med bolagets kunder	17
3.1.5	Intergiro har inte beaktat geografiska riskfaktorer	20
3.1.6	Intergiro har inte tagit hänsyn till uppgifter från misstänkerapportering och myndigheter	23
3.1.7	De allmänna riskbedömningarna har inte kunnat ligga till grund för bolagets övriga åtgärder	24
3.2	Kundkännedsåtgärder	25
3.2.1	Tillämpliga bestämmelser	25
3.2.2	Intergiro har inte i tillräcklig utsträckning vidtagit skärpta kundkännedsåtgärder när det gäller högrisk kunder	25
3.3	Rapportering av misstänkta transaktioner	27
3.3.1	Tillämpliga bestämmelser	27
3.3.2	Utgångspunkter	28
3.3.3	Intergiro har inte granskat eller rapporterat misstänkta transaktioner	36
4	Överväganden om ingripande	70
4.1	Intergiros inställning	70
4.2	Överträdelserna kräver ingripande	71
4.3	Val av ingripande	71
4.3.1	Tillämpliga bestämmelser	71
4.3.2	Finansinspektionens bedömning	72
4.3.3	Avveckling efter återkallelse av tillstånd	77
4.3.4	Beslutet ska gälla omedelbart	78

Finansinspektionens beslut om återkallelse av tillstånd.....	79
Bilaga 1	80
Bilaga 2	81

1 Bakgrund

1.1 Om Intergiro Intl AB (publ)

Intergiro Intl AB (publ) (Intergiro eller bolaget) är ett institut för elektroniska pengar (e-penninginstitut) med tillstånd att ge ut elektroniska pengar enligt 2 kap. 1 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar (LEP).

Det framgår av 1 kap. 2 § 2 LEP att elektroniska pengar är ett elektroniskt förvarat penningvärde som

- representerar en fordran på utgivaren,
- ges ut i utbyte mot medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner enligt lagen (2010:751) om betaltjänster (betaltjänstlagen), och
- godtas som betalningsmedel av andra än utgivaren.

Intergiro får även tillhandahålla betaltjänster och närliggande tjänster samt driva annan verksamhet (3 kap. 5 § LEP).

Intergiro tillhör en kategori av företag som utmanar traditionella banker genom att erbjuda liknande produkter och tjänster som dessa, men som primärt finns på internet. Bolagets affärsmodell innebär bland annat att affärsförbindelser etableras snabbt och digitalt. Kommunikationen mellan Intergiro och bolagets kunder sker utan personlig kontakt. Intergiro saknar fysiska kontor som tar emot kunder.

I de allmänna riskbedömningar som Finansinspektionen har granskat (se avsnitt 1.2) beskriver Intergiro sin verksamhet som tekniskt komplex. Verksamheten bygger till stor del på en produkt som kallas elektronisk plånbok (Electronic Money Wallet, EMW). Genom denna kan bolagets kunder använda elektroniska pengar för att genomföra betalningar och växla valutor. När produkten erbjuds till företagskunder kallas den EMW Corporate och när den erbjuds till privatkunder kallas den EMW Private. Med EMW Corporate kan handlare som är kunder till Intergiro öppna en elektronisk plånbok som också kan krediteras för kortbetalningar (Card Acquiring).

Av Intergiros verksamhetsplan¹ framgår det att kunder kan öppna en EMW via Intergiros webbplats efter att ha genomgått en registreringsprocess. En kund som har en aktiv EMW kan kreditera denna, lösa in elektroniska pengar och genomföra betalningstransaktioner. En EMW kan krediteras genom bank-, kredit- och betalkortsbetalningar, direktöverföring via bank och Swishöverföring (för svenska kunder). Kreditering av en EMW kan även ske genom användning av förbetalda kort², som är utgivna av Intergiro och anslutna till en EMW. En kund

¹ Verksamhetsplan 2020, som gällde under den period som Finansinspektionen har undersökt.

² Ett förbetalt kort är inte kopplat till någon kredit. Det behöver därför föras över pengar till kortet innan kunden kan betala med det.

kan själv välja att lägga till, uppdatera eller ta bort tillgängliga krediteringsmetoder som har sparats på en EMW. Inbetalningar till en EMW sammanförs först på ett klientmedelskonto som tillhör Intergiro. Bolaget ger sedan ut elektroniska pengar på kundens EMW, motsvarande det belopp som har satts in på klientmedelskontot.

En kund kan registrera flera EMW i de olika valutor som Intergiro tillhandahåller. Det är också möjligt att skapa ett eller flera så kallade underkonton till det överordnade kontot på en EMW. Sådana underkonton kan kontrolleras av en annan användare än den kund som har registrerat det överordnade kontot. En sådan annan användare kan ha begränsade befogenheter och sakna tillgång till det överordnade kontot.

Intergiro tillhandahåller betaltjänster med stöd av sitt tillstånd enligt LEP (3 kap. 5 § första stycket LEP och 2 kap. 2 § 2 betaltjänstlagen). De betaltjänster som bolaget tillhandahåller är

- tjänster som gör det möjligt att ta ut kontanter från ett betalkonto,
- genomförande av betalningstransaktioner genom kontokort eller andra betalningsinstrument,
- genomförande av betalningstransaktioner genom kontobaserade betalningar, och
- utgivning av betalningsinstrument.

Intergiro erbjuder sina produkter och tjänster via sin egen webbplats och genom olika distributionskanaler.

En av bolagets distributionskanaler är så kallade introducers. Dessa är utomstående företag som för en konsuments räkning bland annat kan ansöka om ett konto hos Intergiro. En annan distributionskanal som Intergiro använder sig av är så kallad Banking as a Service (BaaS). Genom denna kanal kan företagskunder som saknar egna tillstånd för finansiell verksamhet erbjuda sina kunder produkter och tjänster via Intergiros tekniska plattformar, så kallad white labeling.

Intergiros verksamhet har en starkt internationell prägel, och bolaget driver verksamhet såväl inom som utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Av undersökningen framgår att den totala transaktionsvolymen som förmedlades via Intergiros produkter och tjänster under perioden 1 april 2021–31 mars 2022 uppgick till cirka 17,9 miljarder kronor, varav cirka 15,4 miljarder kronor (cirka 86 procent) bestod av gränsöverskridande betalningar. Dessa transaktioner har skett till och från mottagare i ett stort antal länder såväl inom som utanför EES.

Under den nämnda perioden stod Intergiros företagskunder för i princip hela den totala transaktionsvolymen (99,98 procent).

Genom sina kunder har Intergiro en betydande exponering mot bland annat kryptotillgångsbranschen. Två leverantörer av kryptotillgångstjänster stod under

perioden 1 april 2021–31 mars 2022 för en transaktionsvolym på sammanlagt cirka 3,9 miljarder kronor. Det motsvarar cirka 22 procent av den totala transaktionsvolym som förmedlades via Intergiros produkter och tjänster under denna period.

Intergiro är moderbolag i en koncern med ett svenskt aktiebolag och ett brasilianskt bolag som dotterbolag. Enligt den senast fastställda årsredovisningen redovisade Intergiro en nettoomsättning på cirka 104 miljoner kronor för räkenskapsåret 2023. Det går inte med säkerhet att fastställa vad motsvarande omsättning uppgick till på koncernnivå, eftersom bolaget inte upprättade någon koncernredovisning.

1.2 Ärendet

I maj 2022 inledde Finansinspektionen en undersökning mot Intergiro för att granska hur bolaget har följt bestämmelserna i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättslagen).

I undersökningen har Finansinspektionen granskat Intergiros allmänna riskbedömningar och vilka åtgärder för kundkännedom som bolaget har vidtagit. I dessa delar avser undersökningen perioden 1 april 2021–31 mars 2022.

I undersökningen har Finansinspektionen granskat kundlistor, baserade på vilka kunder som har genomfört och tagit emot störst volymer av gränsöverskridande betalningar samt vilken riskklass som Intergiro har tilldelat kunderna. Utifrån det underlaget begärde inspektionen in fullständiga kundakter för 73 företagskunder (kundakterna). Av dessa kundakter framgår det att bolaget bedömde att 35 av kunderna var förknippade med hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, att 35 av kunderna var förknippade med medelhög (normal) risk och att de återstående tre kunderna var förknippade med låg risk.

Finansinspektionen har granskat vilka kundkännedsåtgärder som Intergiro har vidtagit när det gäller samtliga 73 kunder. De iakttagelser och bedömningar som inspektionen redovisar i detta beslut avser de kundkännedsåtgärder som bolaget har vidtagit när det gäller de 35 kunder som bolaget ansåg var förknippade med hög risk.

Finansinspektionen har även granskat hur Intergiro har agerat med anledning av att bolaget har tagit emot ett stort antal meddelanden från andra betaltjänstleverantörer, om att pengar som har satts in på konton som har tillhört Intergiros kunder skulle återbetalas (återbetalningskrav) på grund av att bedrägerier kunde misstänkas ligga bakom insättningarna.

Vid denna granskning utgick Finansinspektionen inledningsvis från uppgifter som bolaget lämnade om rapportering som avsåg 20 företagskunder. I juni 2023 utökade inspektionen granskningen till att omfatta ytterligare fem företagskunder. De iakttagelser och bedömningar som Finansinspektionen redovisar i

detta beslut avser rapporteringen som gäller 15 av dessa 25 kunder. Denna del av undersökningen avser insättningar som har gjorts till de 15 kunderna under de perioder som framgår av *bilaga 2*. Totalt sträcker sig dessa perioder från och med den 3 februari 2021 till och med den 18 oktober 2023.

När det gäller Finansinspektionens handläggning i övrigt kan följande nämnas.

Den 6 mars 2023 skickade Finansinspektionen en avstämningsskrivelse till Intergiro som bolaget fick möjlighet att yttra sig över. Inspektionen var också på ett platsbesök hos bolaget den 20 juni 2023. Finansinspektionen skickade därefter, den 1 juli 2024, en begäran om yttrande till Intergiro med information om att inspektionen övervägde att ingripa mot bolaget. Intergiro fick då på nytt möjlighet att yttra sig över Finansinspektionens iakttagelser och preliminära bedömningar. Med anledning av de uppgifter som Intergiro lämnade i sitt yttrande, bedömde Finansinspektionen att det fanns ett behov av att komplettera utredningen med uppgifter från Polismyndigheten. För att Intergiro skulle få möjlighet att bemöta de uppgifter som Polismyndigheten lämnade och yttra sig över de preliminära bedömningar som Finansinspektionen gjorde med anledning av dem, skickade inspektionen en kompletterande begäran om yttrande till bolaget den 9 april 2025. Intergiro yttrade sig även över denna begäran.

2 Utgångspunkter

2.1 Allmänt om penningtvättsregelverket

Penningtvätt är en brottslig verksamhet som bland annat innebär att företag utnyttjas för att göra illegala vinster tillgängliga för konsumtion och placeringar. Vid ekonomisk brottslighet, liksom vid annan brottslighet som begås för att uppnå ekonomisk vinst, är penningtvätt ofta en förutsättning för att dölja brottsvinster.

Finansiering av terrorism innebär att pengar eller annan egendom samlas in, tas emot eller tillhandahålls för att ekonomiskt stödja terrorism (se definitionen i 1 kap. 7 § penningtvättslagen). Vid finansiering av terrorism är syftet, till skillnad från vid penningtvätt, att vidta åtgärder för att dölja att pengarna ska användas till brott eller brottslig verksamhet.

Riskerna med och tillvägagångssätten för penningtvätt och finansiering av terrorism kan därför se olika ut.

Penningtvättsregelverket syftar till att förhindra att verksamhetsutövare, till exempel e-penninginstitut, utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Regelverket utgår från ett riskbaserat förhållningssätt, vilket innebär att en verksamhetsutövare ska vidta åtgärder som står i proportion till de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som den är exponerad för.

Verksamhetsutövaren ska göra en så kallad allmän riskbedömning för att bedöma hur de produkter och tjänster som verksamhetsutövaren tillhandahåller kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, samt hur stor risken är för att det sker. Det innebär att verksamhetsutövaren ska identifiera, förstå och bedöma riskerna för att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Den allmänna riskbedömningen har en central betydelse för verksamhetsutövarens arbete med att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism, eftersom den ska ligga till grund för verksamhetsutövarens rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder.

En verksamhetsutövare får inte etablera en affärsförbindelse, eller utföra en enstaka transaktion, om den inte har tillräcklig kännedom om kunden för att bland annat kunna hantera den risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen. Verksamhetsutövaren behöver också kunna bedöma kundens aktiviteter och transaktioner. Vad som är tillräcklig kundkännedom i detta avseende avgörs bland annat av den risk som kan förknippas med kundrelationen. Om verksamhetsutövaren genom övervakning eller på annat sätt uppmärksammar avvikelser eller misstänkta aktiviteter eller transaktioner, ska den genom skärpta åtgärder för kundkännedom – och andra nödvändiga åtgärder – bedöma om det finns skälig grund att misstänka att det är fråga om penningtvätt eller finansiering av terrorism eller att egendom annars härrör från brottslig handling. Om verksamhetsutövaren bedömer att det finns skälig grund för sådana misstankar, ska den utan dröjsmål rapportera uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på detta till Polismyndigheten.

En verksamhetsutövares arbete med att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism består alltså av flera samverkande åtgärder. Eftersom de olika momenten är nära kopplade till varandra, riskerar en brist i någon del av arbetet att orsaka brister även i andra delar samt att försämra verksamhetsutövarens möjligheter att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Omfattningen av de åtgärder, förfaranden, kontroller med mera som verksamhetsutövaren ska vidta måste utformas och fortlöpande anpassas efter riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i den specifika verksamheten. Således ska flest och mest omfattande åtgärder sättas in där riskerna är som störst. Detta riskbaserade förhållningssätt är ett sätt att styra resurserna till de viktigaste områdena när det gäller arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism (prop. 2016/17:173 s. 178).

Det finns alltså inget som hindrar ett företag att driva en verksamhet som innebär en hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Vid höga risker är dock penningtvättsregelverket strängt och ställer höga krav på företagens riskhantering.

2.2 Risken för att Intergiros verksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög

Risken för penningtvätt och finansiering av terrorism i sektorn utgivare av elektroniska pengar har i Sverige bedömts som betydande.³ Europeiska kommissionen har också i sin överstatliga riskbedömning från 2022 konstaterat att institut för elektroniska pengar hör till de kategorier av finansiella företag som förefaller vara mest sårbara för risker, till följd av brister i systemen och kontrollerna för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.⁴ Denna bedömning är i linje med ett yttrande från Europeiska bankmyndigheten (EBA) från mars 2021.⁵ EBA har även tagit fram särskilda riktlinjer för riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism, som gäller för utgivare av elektroniska pengar.⁶

Som framgår av avsnitt 1.2, erbjuder Intergiro liknande produkter och tjänster som traditionella banker men bara via internet eller genom särskilda distributionskanaler. Bolaget har alltså inte någon personlig kontakt med sina kunder. Vid bedömningen av riskerna i Intergiros verksamhet är det därför relevant att beakta sådana risker som bland annat Polismyndigheten har uppmärksammat med företag som driver verksamheter på liknande sätt, det vill säga som erbjuder samma typer av produkter och tjänster som traditionella banker via webbplatser och appar, men utan personlig kontakt med sina kunder.

Polismyndigheten har bedömt att sådana företag är attraktiva för kriminella att använda för att bland annat tvätta pengar, till exempel när det gäller så kallad skiktning av pengar.⁷ När det normalt sett inte förekommer någon personlig kundkontakt inom ramen för en affärsförbindelse, ökar risken för att verksamhetsutövaren kan utnyttjas av kriminella som använder målvakter, bulvaner och förfalskad dokumentation.⁹ Det är vidare känt att bulvaner eller målvakter kan kringgå även robusta identifieringsprocesser vid tillhandahållandet av nya

³ Nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2020/2021, s. 6, Samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁴ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om bedömningen av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden och berör gränsöverskridande verksamhet, COM(2022) 554 final, s. 8.

⁵ Yttrande om risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar Europeiska unionens finanssektor, Europeiska bankmyndigheten, den 3 mars 2021, EBA/Op/2021/04, s. 39–45.

⁶ Riktlinjer för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner, EBA/GL/2021/02, den 1 mars 2021, s. 67–73.

⁷ Skiktning av pengar är transaktioner som görs för att dölja spåren mellan pengarnas ursprung och slutmål. Pengarna flyttas ofta i flera steg för att minska risken för upptäckt.

⁸ Neobanker – En rapport om neobanker och deras risker relaterade till penningtvätt och finansiering av terrorism, PMY Rapport, Polismyndigheten, Nationella operativa avdelningen, maj 2022, s. 4 och 19.

⁹ Nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2020/2021, s. 41, Samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

betalningsmetoder.¹⁰ Underrättelser till Finanspolisen visade att nära 40 procent av de personer som rapporterades för misstänkta transaktioner till eller från konton i den nu aktuella typen av företag också förekom i andra underrättelser om grov och organiserad brottslighet.¹¹

Genom sina kunder har Intergiro också en betydande exponering mot krypto-tillgångsbranschen. Finanspolisen har konstaterat att det finns ett samband mellan allvarlig och organiserad brottslighet och personer som rapporteras för misstänkta transaktioner med kryptotillgångar. En betydande andel av dessa personer förekommer även i underrättelser om grov organiserad brottslighet. Det handlar framför allt om narkotikabrott, vapenbrott, våldsbrott, penningtvätt, systematiska vinningsbrott och bedrägerier.¹²

Till detta kommer att Intergiros verksamhet har en starkt internationell prägel, där gränsöverskridande betalningar utgör en mycket stor andel av den totala transaktionsvolymen. Förekomsten av gränsöverskridande betalningar innebär en försämrad spårbarhet och därmed en ökad risk för penningtvätt.¹³

Mot denna bakgrund bedömer Finansinspektionen sammantaget att Intergiros verksamhet är särskilt attraktiv för kriminella som vill dölja att pengar eller annan egendom antingen kommer från brott eller brottslig verksamhet eller att de ska användas till det. Detta innebär att det finns en hög risk för att Intergiros verksamhet kan utnyttjas för såväl penningtvätt som finansiering av terrorism. Därmed följer det av penningtvättsregelverket och dess krav på ett riskbaserat förhållningssätt att Intergiro är skyldigt att vidta särskilt kraftfulla åtgärder för att kunna hantera de höga riskerna i verksamheten.

3 Finansinspektionens iakttagelser och bedömningar

3.1 Allmän riskbedömning

3.1.1 Inledning

Intergiro har under perioden 1 april 2021–31 mars 2022 haft två olika allmänna riskbedömningar (de allmänna riskbedömningarna). Den första allmänna riskbedömningen fastställdes den 14 januari 2021 och gällde till och med den 5 januari 2022. Den andra allmänna riskbedömningen fastställdes den 6 januari

¹⁰ Se till exempel FATF Report: Money Laundering Using New Payment Methods, October 2021, s. 37.

¹¹ Finanspolisens årsrapport 2021, s. 17.

¹² Finanspolisens årsrapport 2021, s. 15.

¹³ Nationell riskbedömning av penningtvätt och finansiering av terrorism i Sverige 2020/2021, s. 59, Samordningsfunktionen för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

2022 och gällde till och med den 2 juli 2023. Finansinspektionen har granskat dessa allmänna riskbedömningar i deras helhet.

3.1.2 Tillämpliga bestämmelser

Enligt 2 kap. 1 § första stycket penningtvättslagen ska en verksamhetsutövare bedöma hur de produkter och tjänster som tillhandahålls i verksamheten kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, samt hur stor risken är för att detta sker (allmän riskbedömning). I paragrafens andra stycke står det att det vid den allmänna riskbedömningen särskilt ska beaktas vilka slags produkter och tjänster som tillhandahålls, vilka kunderna och distributionskanalerna är samt vilka geografiska riskfaktorer som finns. Hänsyn ska också tas till uppgifter som kommer fram vid verksamhetsutövarens rapportering av misstänkta aktiviteter och transaktioner samt till information om tillvägagångssätt för penningtvätt och finansiering av terrorism samt andra relevanta uppgifter som myndigheter lämnar.

Enligt 2 kap. 2 § första stycket penningtvättslagen ska omfattningen av den allmänna riskbedömningen bestämmas med hänsyn till verksamhetsutövarens storlek och art samt de risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan antas finnas. Riskbedömningen ska utformas så att den kan ligga till grund för verksamhetsutövarens rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

3.1.3 Intergiro har inte beaktat hur produkternas och tjänsternas egenskaper gör dem sårbara för penningtvätt eller finansiering av terrorism

Inledning

Vid den allmänna riskbedömningen ska verksamhetsutövaren särskilt beakta vilka produkter och tjänster som den tillhandahåller, samt vilka egenskaper och sårbarheter som dessa har. Verksamhetsutövarens bedömning ska alltså besvara frågan om och hur dess produkter eller tjänster kan användas för att exempelvis dölja vilket samband som brottsligt åtkommen egendom har med brott eller brottslig verksamhet samt hur stor risken är för att detta sker (2 kap. 1 § penningtvättslagen och prop. 2016/17:173 s. 510). För att en allmän riskbedömning ska vara relevant och tillförlitlig ska den så långt det är möjligt vara baserad på verkliga sårbarheter och risker (samma prop. s. 510). För att en riskbedömning ska vara verklighetsanpassad och relevant är det också viktigt med kvantitativ data som visar att penningtvätt eller finansiering av terrorism genom ett visst förfarande eller med en viss typ av tjänst eller produkt är vanligt förekommande (samma prop. s. 208).

Finansinspektionens iakttagelser

I de allmänna riskbedömningarna redogör bolaget endast i ett inledande avsnitt för sina produkter och tjänster samt för verksamheten i övrigt. I den första allmänna riskbedömningen bedömde Intergiro att kortförvärv (Card Acquiring) inte

var en självständig produkt eller tjänst, utan att den ingick i den elektroniska plånboken för företag (EMW Corporate). I den andra allmänna riskbedömningen bedömde bolaget däremot att det rörde sig om en självständig produkt, en tilläggsprodukt till EMW, och behandlade den som en sådan.

Trots att produkterna och tjänsterna, framför allt den elektroniska plånboken (EMW) och korten (Cards), har många olika egenskaper och användningsområden, samt att det framgår att Intergiro bedömer att verksamheten är tekniskt komplex, beskriver bolaget produkterna och tjänsterna mycket kortfattat och övergripande i de allmänna riskbedömningarna.

Electronic Money Wallet (EMW)

När det gäller EMW tar Intergiro, i de allmänna riskbedömningarna, upp ett antal generella riskfaktorer som kan förknippas med transaktioner. Det gäller till exempel transaktioner till högriskländer eller till länder som är föremål för internationella sanktioner, transaktioner som avser stora belopp, är ovanliga eller som sker till och från skalbolag och som snabbt passerar kontot.

När det gäller transaktioner till högriskländer, transaktioner av stora belopp och transaktioner till och från skalbolag konstaterar Intergiro endast att sådana innebär "hög risk" eller "hög risk för bolaget". Det är dock oklart om den risk som Intergiro avser med dessa skrivningar är risken för penningtvätt eller för finansiering av terrorism, för båda delar, eller för någon annan risk. Det framgår inte heller hur bolaget har kommit fram till de angivna risknivåerna. Motiveringarna till dessa bedömningar är ytterst kortfattade. Det saknas till exempel helt uppgifter om vilka belopp som Intergiro anser att det måste röra sig om för att det ska vara fråga om en transaktion som avser stora belopp.

När det gäller transaktioner med länder, enheter eller finansiella företag som är föremål för internationella sanktioner, konstaterar Intergiro att sådana innebär en risk för bolaget, eftersom de kan leda till straffavgifter, brottmålsprocesser, skadat rykte och att bolaget blir föremål för ett sanktionsbeslut. Detta resonemang rör alltså helt andra risker än de som ska bedömas i en allmän riskbedömning, nämligen riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.

När det gäller transaktioner som snabbt passerar genom konton och ovanliga transaktioner anger Intergiro att sådana kan tyda på penningtvätt. Bolaget har dock endast lämnat kortfattade och övergripande förklaringar till vad som avses med sådana transaktioner, och det saknas helt resonemang om vilka iakttagelser bolaget har gjort av sådana transaktioner och hur vanligt förekommande de är i just Intergiros verksamhet.

Cards

I de allmänna riskbedömningarna framgår sammanfattningsvis följande om Cards.

Intergiro konstaterar att riskerna är högre med kreditkort, men att bolaget endast erbjuder förbetalda kort.

Bolaget anger att returer av varor som innebär att medel återbetalas på annat sätt än genom det betalsätt som köpet genomfördes på kan vara steg i penningtvättsupplägg (skiktning eller så kallad integration¹⁴). Intergiro konstaterar vidare att bolaget tillåter kontantuttag med förbetalda kort, och att kontanterna som då tas ut kan användas för att göra betalningar som inte går att spåra. Om sådana uttag görs regelbundet kan det enligt bolaget tyda på finansiering av terrorism. Finansinspektionen noterar att det endast är i detta sammanhang som bolaget uttryckligen nämner en risk kopplad till finansiering av terrorism i de allmänna riskbedömningarna.

I den första allmänna riskbedömningen tar Intergiro därutöver upp risker med förbetalda kort som kan laddas genom insättningar av kontanter eller utfärdas anonymt. Bolaget konstaterar dock att dessa risker inte påverkar bolagets verksamhet, eftersom det inte är möjligt att ladda bolagets kort med kontanter eller att utfärda dem anonymt.

Card Acquiring

Av den andra allmänna riskbedömningen framgår sammanfattningsvis följande om Card Acquiring.

Intergiro konstaterar kortfattat, precis som med EMW, att transaktioner av stora belopp, eller ovanliga eller misstänkta transaktioner, kan innebära risker för bolaget. Bolaget har inte heller i denna del förtydligat vilka belopp det måste handla om för att en transaktion ska anses vara av ett stort belopp eller vilken risk som Intergiro bedömer kan förknippas med sådana transaktioner, det vill säga om det är risken för penningtvätt, finansiering av terrorism, båda, eller om det är någon annan risk som avses. Det framgår att ovanliga och misstänkta transaktioner kan tyda på penningtvätt, men inte hur vanligt förekommande de är i Intergiros verksamhet. Beskrivningen av sådana transaktioner är kortfattad, allmänt hållen och saknar koppling till den egna verksamheten. I övrigt nämner bolaget två tillvägagångssätt för hur Card Acquiring kan utnyttjas för penningtvätt.

Det ena är så kallad transaktionstvättning (transaction laundering). Intergiro förklarar att detta innebär att en verksamhet visas upp för att dölja den illegala verksamhet som egentligen drivs, och att produkter och tjänster som är av

¹⁴ Integration är den tredje fasen i penningtvätt. När skiktningen är klar har pengarnas olagliga ursprung dolts. Pengarna är då integrerade i det finansiella systemet och kan användas för lagliga ändamål.

samma slag som Card Acquiring, används för betalningar till den illegala verksamheten. Bolaget konstaterar att det också är möjligt att en handlares webbplats är en fasad för andra webbplatser eller dotterbolag. Enligt Intergiro är transaktionstvättning ett vanligt sätt att utnyttja produkter och tjänster av detta slag för penningtvätt. Transaktionstvättning innebär därför en hög risk för bolaget. Finansinspektionen konstaterar dock att Intergiro inte heller har baserat denna bedömning på uppgifter från den egna verksamheten, det vill säga bolagets iakttagelser om huruvida transaktionstvättning används, hur metoden i så fall används och hur vanligt det är att tillvägagångssättet används när det gäller bolagets egen produkt och tjänst.

Det andra tillvägagångssättet som nämns är så kallad phantom shipment, som innebär att varor eller tjänster som betalas antingen undervärderas eller helt uteblir. Intergiro konstaterar att detta är ett vanligt förekommande sätt att använda produkter och tjänster av detta slag för penningtvätt och det anses utgöra en hög risk för bolaget. Finansinspektionen konstaterar dock att inte heller denna bedömning baseras på iakttagelser från den egna verksamheten, det vill säga om, hur eller hur vanligt förekommande det i så fall är att bolagets egen produkt och tjänst används på det sättet.

Riskerna med produkterna och tjänsterna

Finansinspektionen konstaterar avslutningsvis att Intergiro, när det gäller EMW, Cards och Card Acquiring, har bedömt den kvarstående risken efter att risk-reducerande åtgärder har vidtagits, men endast i förhållande till varje enskild riskfaktor. Risken har graderats som låg, medel eller hög.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget håller med om att det saknas bedömningar av hur dess produkter och tjänster kan användas för att finansiera terrorism. Det finns däremot beskrivningar av hur bolagets produkter och tjänster kan användas för penningtvätt, även om det finns utrymme för att förbättra informationen om i vilken omfattning produkterna och tjänsterna används för sådana syften. Penningtvättslagen reglerar att risker med produkter och tjänster ska utgöra en del av den allmänna riskbedömningen, men inte i vilken omfattning eller med vilken detaljgrad dessas egenskaper ska beskrivas. Det faller sig naturligt att den verksamhetsutövare som gör och använder en riskbedömning har tillräcklig kännedom om de egna produkterna och tjänsterna för att bedöma vilka egenskaper som kan göra dem sårbara för penningtvätt och finansiering av terrorism, utan att behöva beskriva dem i detalj i den allmänna riskbedömningen.

Finansinspektionens bedömning

Som framgår av iakttagelserna har Intergiro endast beskrivit sina produkter och tjänster på ett övergripande sätt i de allmänna riskbedömningarna, trots att det rör sig om tekniskt komplexa produkter och tjänster med många olika egenskaper och användningsområden.

Som Intergiro har påpekat finns det inte några närmare krav på hur detaljerat produkternas och tjänsternas egenskaper ska beskrivas i en allmän riskbedömning. Det ställs däremot krav på att verksamhetsutövaren ska beakta hur egenskaperna gör produkterna och tjänsterna sårbara för att kunna utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Vid den bedömningen ska verksamhetsutövaren ta hänsyn till uppgifter, bland annat från den egna verksamheten, för att kunna göra en så verklighetsanpassad bedömning som möjligt. Mot bakgrund av att Intergiro driver en tekniskt komplex verksamhet, som Finansinspektionen bedömer är förknippad med höga risker för penningtvätt och finansiering av terrorism (se avsnitt 2.2), bedömer inspektionen att de allmänna riskbedömningarna måste vara mer omfattande än de behöver vara i verksamheter som inte är av sådan art eller som inte är förknippade med sådana höga risker.

Intergiro har trots detta endast identifierat ett fåtal riskfaktorer och tillvägagångssätt när det gäller varje produkt eller tjänst. Det framgår inte heller tydligt vilken risk som bolaget bedömer är förknippad med dessa riskfaktorer, det vill säga om det är risken för penningtvätt, för finansiering av terrorism, eller för båda. Bolaget har även beaktat andra risker som inte är relevanta i en allmän riskbedömning, till exempel ryktesrisk när det gäller transaktioner till och från länder som är föremål för internationella sanktioner.

Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro endast tydligt har identifierat *en* riskfaktor (kontantuttag) med *en* produkt och tjänst (Cards) som kan bidra till att det finns risk för att den kan utnyttjas för finansiering av terrorism. I övrigt saknas det tydliga bedömningar av hur bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för finansiering av terrorism och hur stora de riskerna är, vilket Intergiro också håller med om.

Finansinspektionen konstaterar att det också saknas bedömningar av hur de specifika egenskaper som bolagets produkter och tjänster har kan göra dem sårbara för de riskfaktorer och tillvägagångssätt som tas upp samt hur vanligt förekommande det i sådana fall är. Det är därmed också uppenbart att Intergiros bedömningar av den kvarstående risken i förhållande till varje enskild riskfaktor, som till exempel riskfaktorn transaktionstvättning när det gäller Card Acquiring, inte har gjorts genom att beakta produkternas och tjänsternas specifika egenskaper och sårbarheter.

För att den allmänna riskbedömningen ska vara relevant och verklighetsanpassad är det avgörande att en verksamhetsutövare beaktar de egna produkternas och tjänsternas egenskaper och sårbarheter vid bedömningen. Det är också en förutsättning för att den allmänna riskbedömningen ska kunna fylla sitt syfte och ha den betydelse som den ska ha enligt penningtvättsregelverket.

Sammanfattningsvis finner Finansinspektionen att Intergiro i sina allmänna riskbedömningar inte har beaktat produkterna och tjänsterna på det sätt och i den utsträckning som krävs med hänsyn till den verksamhet som bolaget bedriver.

Intergiro har därigenom åsidosatt sina skyldigheter enligt 2 kap. 1 § andra stycket penningtvättslagen.

3.1.4 Intergiro har inte beaktat risker som är förknippade med bolagets kunder

Inledning

Vid bedömningen av hur en verksamhetsutövars produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och hur stor risken är för att det sker, ska verksamhetsutövaren särskilt beakta vilka kunder som finns. Vid denna bedömning ska verksamhetsutövaren bland annat beakta de omständigheter som anges i 2 kap. 4 och 5 §§ penningtvättslagen, som också beaktas vid riskklassificeringen av kunder (prop. 2016/17:173 s. 510).

Finansinspektionens iakttagelser

Intergiro redogör i de allmänna riskbedömningarna inledningsvis för riskfaktorer som gäller för kunder i allmänhet. Bolaget redovisar kortfattat och mycket övergripande till exempel vissa risker som är förknippade med politiskt utsatta personer (politically exposed persons, PEP) och familjemedlemmar eller kända medarbetare till sådana personer (relatives and close associates, RCA). Det framgår till exempel att sådana personer kan utnyttja sin ställning för personlig vinning. Intergiro redovisar också kortfattat och mycket allmänt de risker som är förknippade med kunder som är föremål för en internationell sanktion eller som driver illegal eller oetisk verksamhet. Det framgår till exempel att Intergiro, genom sina produkter och tjänster, skulle kunna möjliggöra för en sådan person att genomföra transaktioner.

I de allmänna riskbedömningarna har bolaget delat in kunderna i generella kundtyper som företagskunder (corporate customers), privatkunder (private individuals) och handlare (merchants). I den första allmänna riskbedömningen anges att handlare är sådana företagskunder som använder både EMW och Card Acquiring. I övrigt beskrivs inte någon av dessa kundtyper närmare i någon av de allmänna riskbedömningarna.¹⁵

I de allmänna riskbedömningarna framgår vidare att Intergiro vid riskklassificeringen av enskilda kunder delar in dem i risknivåerna låg, medelhög eller hög utifrån ett antal faktorer och omständigheter. Finansinspektionen konstaterar att beskrivningen av dessa omständigheter och faktorer är mycket allmänt hållen och utan någon tydlig koppling till de kunder som tillhör kundtyperna.

Till den första allmänna riskbedömningen finns det fyra bilagor. Två av bilagorna (Corporate customer risk classification och Private individual risk

¹⁵ I den första allmänna riskbedömningen fanns även kundtypen "BaaS customer". Denna kundtyp erbjuder en teknisk plattform där andra företag eller privatpersoner kan bli kunder hos Intergiro. I den andra allmänna riskbedömningen bedömde bolaget däremot att denna kundtyp inte var kunder utan distributionskanaler. Vid granskningen har Finansinspektionen därför fokuserat på kundtyperna företagskunder, handlare och privatkunder.

classification) är Excelfiler för beräkning av riskpoäng utifrån olika faktorer vid riskklassificeringen av enskilda företagskunder och privatkunder. De andra två bilagorna är listor över landrisker och risker med sektorer och branscher (Country risk classification och Industry risk classification). Dessa dokument är inte bilagor till den andra allmänna riskbedömningen. Det framgår dock av båda de allmänna riskbedömningarna att Intergiro utgår från de nämnda listorna vid riskklassificeringen av enskilda kunder (listan över landrisker beskrivs närmare i avsnitt 3.1.5).

I Industry risk classification har Intergiro graderat riskerna med olika sektorer och branscher som låg, medel eller hög. Det framgår dock varken av denna bilaga, eller någon annanstans i de allmänna riskbedömningarna, vilka sektorer och branscher som bolagets företagskunder och handlare tillhör, eller om vissa typer av företagskunder eller handlare står för särskilt stora transaktionsvolymen.

Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro i de allmänna riskbedömningarna endast nämner ett par mer konkreta exempel på vilka omständigheter som bolaget anser är förknippade med ”hög risk”. Det framgår dock inte om det avser risken för penningtvätt, finansiering av terrorism, eller för båda. Ett sådant exempel är att Intergiro, när det gäller privatkunder, anser att transaktioner som avser spel eller investeringar i kryptotillgångar är förknippade med ”hög risk”. Det framgår dock inte om det är vanligt förekommande bland Intergiros egna privatkunder, och i vilken utsträckning det påverkar risken för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för att det sker. Ett annat exempel är att det framgår att det är en oacceptabel risk om företagskundens verkliga ägare inte kan identifieras. Det framgår dock inte om det är vanligt förekommande att verkliga ägare till bolagets företagskunder inte kan identifieras. I övrigt finns det bara allmänna resonemang om omständigheter som kan tala för ”högre risk”.

I båda de allmänna riskbedömningarna bedömde Intergiro att företagskunder och handlare var förknippade med låg kvarstående risk. I de allmänna riskbedömningarna gjorde bolaget däremot olika bedömningar av hur hög den kvarstående risk som kunde förknippas med privatkunder var. I den första allmänna riskbedömningen ansåg Intergiro att den risken var låg, medan bolaget ansåg att den var medelhög i den andra allmänna riskbedömningen.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget har i de allmänna riskbedömningarna beaktat riskfaktorer som tyder på att kundrelationerna är förknippade med hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. När det gäller företagskunder framgår det att Intergiro riskklassificerar kunderna utifrån branschtyp, i enlighet med branschpraxis. Denna riskklassificering påverkar vilka kundkännedomsgärder som ska vidtas. När det gäller privatkunder framgår det tydligt i de allmänna riskbedömningarna att transaktioner som avser kryptovalutor eller spel bedöms utgöra hög risk och att sådana transaktioner är en parameter att ta hänsyn till vid riskklassificeringen av kunder. Beskrivningarna av dessa risker kunde dock ha varit mer utförliga. I de allmänna riskbedömningarna finns vidare

information om så kallad negativ mediebevakning (Adverse Media Screening). Där framgår det också att det i komplexa organisationsstrukturer är möjligt att dölja verkliga ägare, vilket alltså innebär att den faktiska ägaren, eller de verkliga ägarna, inte är kända för Intergiro. Detta medför risker som är oacceptabla för Intergiro.

Finansinspektionens bedömning

I de allmänna riskbedömningarna tar Intergiro upp sådana riskfaktorer som beaktas vid riskklassificeringen av enskilda kunder som tillhör tre generella kundtyper, och beskriver även i övrigt hur riskklassificeringen av enskilda kunder går till. Detta bekräftas också av Intergiro, som i sitt yttrande till exempel tar upp att bolaget vid riskklassificeringen beaktar vilka risker som kan förknippas med de branscher som företagskunderna tillhör, och att transaktioner som privatkunder utför i syfte att spela eller investera i kryptotillgångar anses vara förknippade med hög risk.

Den allmänna riskbedömningen och riskklassificeringen av kunder är dock två olika bedömningar med olika syften, även om det delvis är samma omständigheter som beaktas vid dessa. I en allmän riskbedömning ska verksamhetsutövaren beakta vilka riskfaktorer som kan förknippas med de typer av kunder som verksamhetsutövaren har, och hur riskfaktorerna påverkar riskerna för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för att det sker. Den allmänna riskbedömningen ligger sedan till grund för bland annat riskklassificeringen av kunder. Vid denna riskklassificering ska verksamhetsutövaren i stället bedöma vilka riskfaktorer som kan förknippas med en enskild kund, för att avgöra hur stor risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med just den kundrelationen. Med denna bedömning ska verksamhetsutövaren kunna avgöra vilka kundkännedomsgärder som behöver vidtas när det gäller den kunden.

Det faktum att Intergiro har beskrivit vad bolaget beaktar vid riskklassificeringen av enskilda kunder som tillhör de angivna kundtyperna, innebär alltså inte att bolaget har beaktat riskerna med kundtyperna på det sätt som en verksamhetsutövare ska göra i en allmän riskbedömning.

Finansinspektionen konstaterar att Intergiro inte heller har beaktat de faktiska risker som kan förknippas med de verksamheter som bolagets företagskunder eller handlare driver, till exempel sådana verksamheter som avser kryptotillgångar. Bolaget har inte heller bedömt hur riskfaktorer som kan förknippas med sådana verksamheter i sin tur påverkar risken för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för att det sker. Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro till exempel inte heller har beaktat om, och i så fall i vilken utsträckning, bolagets privatkunder faktiskt använder bolagets produkter och tjänster för att genomföra transaktioner för spel eller investeringar i kryptotillgångar. Intergiro har inte heller bedömt hur det, i sin tur, kan påverka risken för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för att det sker.

För att den allmänna riskbedömningen ska vara relevant och verklighetsanpassad är det avgörande att verksamhetsutövaren vid bedömningen beaktar omständigheter som de som anges ovan och som har en tydlig koppling till de kunder som faktiskt finns. Det är också en förutsättning för att den allmänna riskbedömningen ska kunna fylla sitt syfte och ha den roll och betydelse som den ska ha enligt penningtvättsregelverket.

Finansinspektionen finner mot denna bakgrund att Intergiro inte har beaktat riskerna med de kunder som bolaget faktiskt har på det sätt som ska göras i en allmän riskbedömning. Intergiro har därför även i detta avseende åsidosatt sina skyldigheter enligt 2 kap. 1 § andra stycket penningtvättslagen. Vad bolaget har anfört påverkar inte Finansinspektionens bedömning.

3.1.5 Intergiro har inte beaktat geografiska riskfaktorer

Inledning

Geografiska riskfaktorer är sådana riskfaktorer som är kopplade till förhållandena i de länder där en verksamhetsutövers produkter eller tjänster erbjuds eller där dess kunder är baserade (prop. 2016/17:173 s. 510). För att bedöma om exempelvis förekomsten av många transaktioner till ett visst land innebär en ökad sannolikhet för att en tjänst som möjliggör gränsöverskridande penningtransaktioner utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, är kännedom om riskerna som kan förknippas med landet i fråga av avgörande betydelse (samma prop. s. 208).

Finansinspektionens iakttagelser

De gränsöverskridande betalningarna som genomfördes med bolagets produkter och tjänster under perioden 1 april 2021–31 mars 2022 uppgick sammanlagt till 15,4 miljarder kronor, vilket motsvarade 86 procent av den totala transaktionsvolymen under samma period.

I de allmänna riskbedömningarna anger Intergiro att bolaget försöker förstå och utvärdera vilka risker det kan innebära att vara verksam, öppna eller sköta konton, erbjuda produkter och tjänster och/eller hantera transaktioner i vissa geografiska områden. Det anges vidare att Intergiro vid bedömningen av de geografiska riskerna beaktar landriskbedömningar, affärsrelationer som involverar länder som är föremål för internationella sanktioner samt riskerna för mutor och korruption i olika geografiska områden.

I de allmänna riskbedömningarna konstaterar Intergiro också att bolaget har tillstånd att driva verksamhet inom EES och att de kunder som bolaget riktar sig till därför är baserade inom EES. Intergiro påpekar dock att bolaget inte har någon filial utanför Sverige och därför inte kan göra någon fördjupad analys av lokala marknader. Samtidigt konstaterar Intergiro att det innebär en betydande risk för bolaget att avtal ingås på distans med kunder som är baserade i mindre välkända geografiska områden. Det framgår dock inte om bolaget i detta sammanhang syftar på risken för penningtvätt, finansiering av terrorism eller för

båda. Det saknas också uppgifter om hur stor andel av bolagets kunder som faktiskt är baserade utanför Sverige, till exempel i länder utanför EES, och hur det påverkar riskerna för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Det saknas också helt uppgifter om i vilken utsträckning bolagets produkter och tjänster används för gränsöverskridande transaktioner, trots att det alltså framgår av annat underlag i undersökningen att det sker i stor utsträckning. Det finns inte heller några bedömningar av hur de mycket omfattande volymer som överförs genom gränsöverskridande transaktioner, till exempel till och från länder utanför EES, påverkar riskerna för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I de allmänna riskbedömningarna förklarar Intergiro att bolaget beaktar de geografiska riskerna, som bland annat är förknippade med de länder där kunder, företrädare och verkliga huvudmän är baserade. Det framgår också att bolaget utgår från de landriskbedömningar som ligger till grund för bland annat bolagets riskklassificering av enskilda kunder. Listan med landriskbedömningar ligger som bilaga till den första allmänna riskbedömningen. I bilagan framgår vilka riskklasser som olika länder har tilldelats, men inte vilka av länderna som bolaget har kunder i eller som transaktioner ofta sker till eller från.

När det gäller riskerna med länder som är föremål för internationella sanktioner konstaterar Intergiro att bolaget inte tillåter sina kunder att genomföra transaktioner till eller ta emot transaktioner från sådana länder. Det framgår även att bolaget kontrollerar att sådana transaktioner inte görs genom så kallad sanktions-screening.

När det sedan gäller risken för mutor och korruption, redovisar Intergiro endast generella parametrar som normalt påverkar riskerna för mutor och korruption. Bolaget nämner aktiviteter som är sårbara för mutor, riskfaktorer som ökar risken för mutor och tillvägagångssätt för mutor samt ger exempel på några sådana. Det framgår vidare att Intergiro försöker kontrollera riskexponeringen utifrån dessa parametrar. Intergiro räknar därefter upp tre olika riskfaktorer som allmänt sett anses öka risken för mutor (landrisk, sektorrisk och incitamentsrisk) och redogör kortfattat för vilket underlag bolaget använder för att bedöma dessa risker.

Finansinspektionen konstaterar avslutningsvis att Intergiro har redovisat separata bedömningar av hur stor den kvarstående risken är med kunder som är baserade utanför Sverige, med länder som är föremål för internationella sanktioner samt med länder där mutor och korruption kan förekomma. Det framgår dock inte om dessa bedömningar avser riskerna för penningtvätt, finansiering av terrorism, eller för båda.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget har i viss utsträckning beaktat de geografiska riskerna i de allmänna riskbedömningarna. I dem återges modellen för hur bolaget beaktar geografiska riskfaktorer vid riskklassificeringen av

enskilda kunder, även om det saknas beskrivningar av geografiska risker med särskilda länder. Enligt Intergiro framgår det också att bolaget ska beakta geografiska riskfaktorer när transaktioner sker till mottagare inom vissa geografiska områden.

Finansinspektionens bedömning

Den allmänna riskbedömningen ska utgå från riskerna i den egna verksamheten. Det är alltså de geografiska riskerna som kan förknippas med de länder där de faktiska kunderna finns och där produkterna och tjänsterna faktiskt används som ska beaktas vid bedömningen.

Intergiro har sitt säte i Sverige, men har tillstånd att driva verksamhet inom EES. Användningsområdet för Intergiros produkter och tjänster är dock inte geografiskt avgränsat till EES, utan bolagets produkter och tjänster kan användas av kunder baserade även i andra delar av världen och för transaktioner till och från länder i hela världen.

I de allmänna riskbedömningarna har Intergiro utgått från att bolaget har kunder inom EES och i andra delar av världen. Till den första allmänna riskbedömningen finns det en bilaga med bedömningar av risker med länder i hela världen. Inspektionen noterar att bolaget även i detta sammanhang har beskrivit hur riskklassificeringen av en enskild kund går till, och hur landriskbedömningarna beaktas i samband med den.

Intergiro har varken identifierat eller beaktat vilka länder som bolaget faktiskt har kunder i eller som många transaktioner faktiskt sker till eller från, det vill säga vilken exponering bolaget har mot olika länder såväl inom som utanför EES. Bolaget har därmed inte heller bedömt hur sådana geografiska riskfaktorer kan påverka riskerna för att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för att det sker.

För att den allmänna riskbedömningen ska vara relevant och verklighetsanpassad är det avgörande att verksamhetsutövaren vid bedömningen beaktar de geografiska riskfaktorer som verksamheten faktiskt är utsatt för. Detta är också en förutsättning för att den allmänna riskbedömningen ska kunna fylla sitt syfte och ha den betydelse som den ska ha enligt penningtvättsregelverket.

Intergiro har alltså inte beaktat geografiska riskfaktorer på det sätt som företag ska göra i en allmän riskbedömning. Finansinspektionen finner därför att bolaget även i detta avseende har åsidosatt sina skyldigheter enligt 2 kap. 1 § andra stycket penningtvättslagen.

3.1.6 Intergiro har inte tagit hänsyn till uppgifter från misstankerapportering och myndigheter

Inledning

För att en riskbedömning ska vara relevant och tillförlitlig måste den, som Finansinspektionen redan har konstaterat, så långt det är möjligt vara baserad på verkliga sårbarheter och risker. I den allmänna riskbedömningen ska verksamhetsutövaren därför beakta sådana omständigheter som kommer fram vid rapporteringen av misstänkta transaktioner eller aktiviteter som görs till Polismyndigheten. En verksamhetsutövare kan genom egna analyser och åtgärder för övervakning och rapportering av misstänkta aktiviteter och transaktioner bilda sig en uppfattning om riskerna i verksamheten. Genom dessa åtgärder kan verksamhetsutövaren få en översiktlig bild av olika externa riskfaktorer som påverkar risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism i verksamheten. Den viktigaste informationen om sårbarheter och risker är dock sådan som har sammanställts och analyserats av de myndigheter som ansvarar för att utreda och beivra penningtvättsbrott och finansiering av terrorism. Den information om kända tillvägagångssätt, kvantitativ data och andra uppgifter som är relevanta för bedömningen som myndigheterna tillhandahåller, ska alltså också beaktas av verksamhetsutövaren (prop. 2016/17:173 s. 208 och 510).

Finansinspektionens iakttagelser

I 2023 års periodiska penningtvättsrapportering till Finansinspektionen angav Intergiro bland annat att bolaget hade rapporterat misstänkta aktiviteter och transaktioner vid tre tillfällen under 2020 och vid tio tillfällen under 2021.

Av de allmänna riskbedömningarna framgår det inte att Intergiro har tagit hänsyn till uppgifter som har kommit fram vid dessa misstankerapporteringar. Det framgår inte heller att bolaget har tagit hänsyn till information om tillvägagångssätt, kvantitativa data eller andra relevanta uppgifter som myndigheter lämnar.

Intergiros inställning

Intergiro medger att de allmänna riskbedömningarna inte innehåller några bedömningar eller någon information om uppgifter som har kommit fram vid bolagets rapportering av misstänkta aktiviteter och transaktioner, eller om information och uppgifter som myndigheter lämnar.

Finansinspektionens bedömning

Intergiro har i de allmänna riskbedömningarna varken tagit hänsyn till de uppgifter som har kommit fram vid misstankerapporteringen eller sådana uppgifter som myndigheter lämnar och som är relevanta för bedömningen, vilket bolaget också har medgett. Intergiro har därmed även i detta avseende åsidosatt sina skyldigheter enligt 2 kap. 1 § andra stycket penningtvättslagen.

3.1.7 De allmänna riskbedömningarna har inte kunnat ligga till grund för bolagets övriga åtgärder

I de allmänna riskbedömningarna har Intergiro inte beaktat riskfaktorer som har tydlig koppling till bolagets egna produkter och tjänster, de kunder som bolaget faktiskt har eller sådana geografiska områden som verksamheten är exponerad mot. Intergiro har inte heller bedömt hur sådana riskfaktorer kan bidra till att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor risken är för det. I de allmänna riskbedömningarna har Intergiro inte heller tagit hänsyn till uppgifter som har kommit fram vid misstanke- eller rapporteringen eller uppgifter från myndigheter som är relevanta för bedömningen. Intergiro har alltså inte beaktat verkliga riskfaktorer i de allmänna riskbedömningarna. Som Finansinspektionen tidigare har konstaterat är det avgörande att sådana riskfaktorer beaktas för att den allmänna riskbedömningen ska vara relevant, verklighetsanpassad och fylla sitt syfte samt få den betydelse som den ska enligt penningtvättsregelverket.

Finansinspektionen konstaterar att Intergiro visserligen har redovisat separata bedömningar av hur stor kvarstående risk som kan förknippas med de riskfaktorer som bolaget nämner i de allmänna riskbedömningarna. Det är dock i många fall oklart om bedömningarna tar sikte på risken för penningtvätt, finansiering av terrorism, eller för båda. Dessutom saknar dessa riskfaktorer, som nämnts, tydlig koppling till bolagets verksamhet. Intergiros bedömningar har därmed inte heller grundats på de verkliga riskerna i verksamheten. Finansinspektionen konstaterar att Intergiro därutöver inte har gjort någon samlad bedömning av hur riskfaktorerna kan bidra till att bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stor den risken är. Finansinspektionen bedömer därmed att bolaget inte har gjort en sådan bedömning som ska göras enligt 2 kap. 1 § första stycket penningtvättslagen.

Som Finansinspektionen tidigare har konstaterat ställs det särskilda krav på den allmänna riskbedömningens utformning och omfattning i en sådan verksamhet som Intergiro driver, med hänsyn till såväl verksamhetens art som riskerna i den. Trots det har Finansinspektionen alltså uppmärksammat omfattande brister i bolagets allmänna riskbedömningar.

Utöver detta konstaterar Finansinspektionen att Intergiro har lagt metoden för hur bolaget riskklassificerar enskilda kunder till grund för de allmänna riskbedömningarna, i stället för tvärtom.

Finansinspektionen bedömer mot denna bakgrund att de allmänna riskbedömningarna inte har utformats så att de har kunnat ligga till grund för bolagets rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism. Intergiro har alltså åsidosatt även sina skyldigheter enligt 2 kap. 2 § penningtvättslagen.

3.2 Kundkännedomsgärder

3.2.1 Tillämpliga bestämmelser

En verksamhetsutövare får, enligt 3 kap. 1 § penningtvättslagen, inte etablera eller upprätthålla en affärsförbindelse eller utföra en enstaka transaktion, om verksamhetsutövaren inte har tillräcklig kännedom om kunden för att kunna hantera risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med kundrelationen samt övervaka och bedöma kundens aktiviteter och transaktioner.

Det framgår av 3 kap. 16 § första stycket penningtvättslagen att om den risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan förknippas med en kundrelation bedöms som hög, ska särskilt omfattande kontroller, bedömningar och utredningar enligt 7, 8 och 10–13 §§ samma kapitel göras. Enligt andra stycket samma paragraf ska åtgärderna i så fall kompletteras med de ytterligare åtgärder som krävs för att motverka den höga risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Sådana åtgärder kan exempelvis vara att hämta in ytterligare information om kundens affärsverksamhet eller ekonomiska situation samt uppgifter om varifrån kundens ekonomiska medel kommer.

3.2.2 Intergiro har inte i tillräcklig utsträckning vidtagit skärpta kundkännedomsgärder när det gäller högrisk kunder

Finansinspektionens iakttagelser

Finansinspektionen har granskat 73 kundakter som hör till företagskunder. Av dessa kundakter framgår det att Intergiro har bedömt att 35 av kunderna har varit förknippade med hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, att lika många har varit förknippade med medel (normal) risk och att tre kunder har varit förknippade med låg risk.

Finansinspektionen har iakttagit följande när det gäller de kundkännedomsgärder som Intergiro har vidtagit för de 35 kunder som bedömts vara förknippade med hög risk.

Intergiro har inledningsvis begärt att kunden ska uppge ursprunget till sina ekonomiska tillgångar och medel. I kontakten med kunden har Intergiro exemplifierat att det kan röra sig om investeringar som ägare till företagskunden har gjort. Om sådana investeringar har gjorts, har bolaget också efterfrågat ursprunget till de medel som har använts för dessa investeringar. Intergiro har också uppmanat kunden att styrka tillgångarnas och medlens ursprung med relevanta underlag. I vissa fall har Intergiro i kontakten med kunden uppgett att sådana handlingar bland annat kan vara kontoutdrag, skattedeklarationer och årsredovisningar.

Finansinspektionen har utifrån iakttagelserna funnit anledning att gå vidare i fråga om 16 av högrisk kunderna. När det gäller dessa kunder¹⁶ har Intergiro begärt in registerhandlingar eller organisationsstrukturer, där till exempel ägarförhållanden och storlek på aktiekapital framgår. När det gäller 2¹⁷ av dessa 16 kunder har Intergiro också begärt in kontoutdrag. Bolaget har emellertid inte, i fråga om någon av de 16 kunderna, begärt in underlag om kundernas ekonomiska situation i form av till exempel årsredovisningar, skattedeklarationer eller annan finansiell information. När Intergiro har ställt frågor om kundernas tillgångar har svaren varit genomgående korta och allmänt hållna, till exempel att tillgångarna kommer från verksamhetens intäkter, från tidigare intjänade medel eller från investerare och ägare.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget anser att andra åtgärder kan vara mer effektiva än att hämta in uppgifter om ekonomisk situation, beroende på vilken typ av risk den enskilda affärsförbindelsen är förknippad med. För företagskunder som exempelvis erbjuder lösningar för att processa transaktioner ger finansiell information, i form av till exempel resultaträkningar, inte en rättvisande bild av hur Intergiros produkter och tjänster kommer att användas, då det typiskt sett är kundens nettoomsättning (transaktionsmarginal) som redovisas i sådana underlag. I dessa fall är därför uppgifter om förväntad transaktionsvolym och en i övrigt god förståelse för kundens verksamhet mer användbar än årsredovisningar eller liknande dokumentation för att skapa en bild över vad som kan förväntas inom ramen för affärsförbindelsen. Intergiro har vidtagit andra skärpta kundkännedomåtgärder vid sidan av, eller i stället för, att inhämta information om kundens ekonomiska situation, som till exempel underlag som styrker samarbeten med kunder eller leverantörer i högriskländer, information och underlag om medels ursprung när det gäller verklig huvudman eller mer detaljerade uppgifter om prissättning av produkter och tjänster samt andra detaljer om kundens affärsmodell.

Finansinspektionens bedömning

Det framgår av 3 kap. 16 § andra stycket penningtvättslagen att skärpta kundkännedomåtgärder kan bestå av att hämta in ytterligare information om kundens ekonomiska situation. Av förarbetena till penningtvättslagen framgår att det inte är möjligt att generellt, för alla verksamhetsutövare och alla högrisksituationer, ange vilka åtgärder som verksamhetsutövaren måste vidta för att kunna hantera den förhöjda risken. Frågor om åtgärdernas art och omfattning måste alltså i stor utsträckning avgöras av förhållandena i det enskilda fallet. Det kan många gånger krävas närmare uppgifter om kundens affärsverksamhet eller ekonomiska situation när risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög. De skärpta åtgärderna syftar till att öka kunskapen om kunden och möjliggöra mer

¹⁶ Kund nr 1, 6, 7, 8, 18, 21, 22, 26, 29, 33, 40, 42, 75, 139, 140 och 141. Finansinspektionen har begärt in uppgifter om Intergiros kunder utifrån fem olika kundkategorier. Vissa kunder förekommer i flera av dessa kategorier, varför numreringen av kunderna är högre än antalet unika kundakter som har granskats.

¹⁷ Kund nr 26 och 141.

välgrundade bedömningar av de transaktioner som kunden genomför (prop. 2016/17:173 s. 267 och 529).

Intergiro anför att andra åtgärder än att hämta in uppgifter om kundens ekonomiska situation kan vara mer ändamålsenliga, beroende på vilken risk som kan förknippas med den enskilda affärsförbindelsen. Finansinspektionen bedömer dock att en viktig åtgärd för att kunna hantera situationer med en hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism är att hämta in uppgifter om kundens ekonomiska situation. Enligt inspektionen måste en sådan åtgärd normalt vidtas för att verksamhetsutövaren ska få tillräckligt med kunskap om kunden för att kunna motverka den höga risken för penningtvätt och finansiering av terrorism. Betydelsen av att begära in uppgifter om kundens ekonomiska situation framgår inte minst av att den åtgärden anges uttryckligen i 3 kap. 16 § andra stycket penningtvättslagen.

Som framgår i avsnitt 2.2 bedömer Finansinspektionen att risken för att Intergiros produkter och tjänster utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög. Detta medför att Intergiro har varit skyldigt att vidta särskilt kraftfulla åtgärder för att kunna hantera den höga risken i verksamheten. Detta gäller inte minst i fråga om kravet på att vidta skärpta kundkännedomsåtgärder för kunder som bolaget har bedömt är förknippade med hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.

När det gäller 16 av de 35 kunder som Intergiro har bedömt vara förknippade med hög risk – det vill säga nästan hälften av de granskade högrisk kunderna – har bolaget inte hämtat in information om kundernas ekonomiska situation i form av till exempel årsredovisningar eller skattedeklarationer. I de fall Intergiro har ställt frågor om kundernas tillgångar har svaren vidare varit genomgående korta och allmänt hållna. Finansinspektionen bedömer därför att Intergiro inte i tillräcklig utsträckning har hämtat in information om kundernas ekonomiska situation. Intergiro har därigenom åsidosatt sina skyldigheter att enligt 3 kap. 16 § penningtvättslagen vidta skärpta kundkännedomsåtgärder.

3.3 Rapportering av misstänkta transaktioner

3.3.1 Tillämpliga bestämmelser

En verksamhetsutövare ska övervaka pågående affärsförbindelser och bedöma enstaka transaktioner i syfte att upptäcka aktiviteter och transaktioner som på olika sätt avviker från vad verksamhetsutövaren har anledning att räkna med, eller som annars kan antas ingå som ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism (4 kap. 1 § penningtvättslagen).

Om verksamhetsutövaren uppmärksammar avvikelser eller misstänkta aktiviteter eller transaktioner vid övervakningen eller på annat sätt, ska den genom skärpta åtgärder för kundkännedom och andra nödvändiga åtgärder bedöma om det finns skälig grund att misstänka att det är fråga om penningtvätt eller finansiering av

terrorism, eller att egendom annars härrör från brottslig handling (4 kap. 2 § första stycket penningtvättslagen). När en verksamhetsutövare anser att det finns skälig grund att misstänka att det är fråga om penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller att egendom annars härrör från brottslig handling, behöver ytterligare åtgärder enligt första stycket inte vidtas (andra stycket samma paragraf).

Om verksamhetsutövaren, efter en bedömning enligt 4 kap. 2 § penningtvättslagen, har skälig grund att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller att egendom annars härrör från brottslig handling, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på detta utan dröjsmål rapporteras till Polismyndigheten (4 kap. 3 § första stycket penningtvättslagen).

Om den egendom som avses i rapporten till Polismyndigheten finns hos verksamhetsutövaren ska detta anges särskilt, liksom i förekommande fall uppgifter om

1. vilka tillgodohavanden kunden har hos verksamhetsutövaren,
2. om verksamhetsutövaren har avstått från att genomföra en misstänkt transaktion, och
3. namnet på mottagaren av en misstänkt transaktion (4 kap. 3 § tredje stycket penningtvättslagen).

En verksamhetsutövare ska rapportera misstänkta transaktioner och aktiviteter via Polismyndighetens webbportal (3 § Polismyndighetens föreskrifter [PMFS 2020:3] om rapportering och lämnande av uppgifter enligt lagen [2017:630] om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism).

3.3.2 Utgångspunkter

Inledning

Som Finansinspektionen redogör närmare för i avsnitt 3.3.3 har Intergiro under de aktuella undersökningsperioderna tagit emot meddelanden från banker och andra betaltjänstleverantörer med krav på återbetalning av pengar som har satts in på konton som tillhör 15 av bolagets kunder. I samtliga fall som behandlas i beslutet har grunden för återbetalningskraven angetts vara misstänkta bedrägerier.

I avsnitt 3.3.3 redovisar Finansinspektionen sina iakttagelser och bedömningar i fråga om hur Intergiro agerade med anledning av dessa återbetalningskrav och om bolaget kan anses ha uppfyllt sina skyldigheter enligt 4 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen. När Finansinspektionen syftar på sådana kundkännedomsåtgärder och andra nödvändiga åtgärder som ska vidtas enligt 4 kap. 2 § första stycket penningtvättslagen, använder inspektionen i vissa fall endast ordet ”granska” eller ”granskning” för att förenkla skrivningarna.

För att underlätta förståelsen av de bedömningar som Finansinspektionen gör i avsnitt 3.3.3 redovisar inspektionen i detta avsnitt de utgångspunkter som ligger till grund för de bedömningarna.

Rapporteringskyldigheten

En verksamhetsutövars skyldighet att på eget initiativ rapportera misstänkta aktiviteter eller transaktioner inträder alltså när verksamhetsutövaren har skälig grund att misstänka penningtvätt, finansiering av terrorism eller att egendom annars härrör från brottslig handling.

Syftet med rapporteringskyldigheten är att Polismyndigheten ska få den information som behövs för det brottsbekämpande arbetet. Polismyndigheten beaktar uppgifterna som lämnas vid rapporteringen i underrättelseverksamheten och de kan ensamt, eller tillsammans med andra uppgifter, leda till att polisen upprättar en anmälan om brott och att polis eller åklagare inleder en förundersökning.

Uppgifterna som lämnas vid rapporteringen kan dessutom ligga till grund för ett beslut om ett så kallat dispositionsförbud. Det kan till exempel innebära att egendom i form av pengar som finns hos verksamhetsutövaren tills vidare inte får flyttas eller användas på något annat sätt. Ett sådant beslut får fattas om det finns skäl att misstänka att pengarna är föremål för penningtvätt eller avsedda för finansiering av terrorism. Misstanken ska alltså kunna knytas till pengarna, men behöver inte kunna kopplas till en viss person. En annan förutsättning för beslutet är att det är fara i dröjsmål och att det skäligen kan befaras att pengarna annars kommer att undanskaffas. Skälen för åtgärden måste dessutom uppväga det intrång eller men i övrigt som den innebär. Det är Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen som beslutar om dispositionsförbud, men åklagare ska skyndsamt pröva om beslutet ska bestå. Syftet med åtgärden är att kunna ingripa redan innan det finns en brottsmisstanke som är tillräcklig för att inleda en förundersökning, vilket krävs för att besluta om tvångsmedel enligt rättegångsbalken. Möjligheten att kunna besluta om dispositionsförbud skapar alltså bättre förutsättningar att förhindra att egendom som misstänks vara föremål för penningtvätt eller avsedd för finansiering av terrorism görs oåtkomlig för de brottsbekämpande myndigheterna (4 kap. 11 och 12 §§ penningtvättslagen och prop. 2013/14:121 s. 78 och 80 f.).

Det är inte möjligt att besluta om dispositionsförbud om det inte finns skäl att misstänka att den aktuella egendomen – eller motsvarande värde – finns kvar hos verksamhetsutövaren. För att de brottsbekämpande myndigheterna ska ha goda förutsättningar att utreda den misstänkta brottsligheten och säkra egendom med koppling till den, är det alltså avgörande att verksamhetsutövaren utan dröjsmål lämnar de uppgifter som anges i 4 kap. 3 § penningtvättslagen till Polismyndigheten.

Meddelanden i Swift- och Sepa-systemen

Den medlemsägda organisationen Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (Swift) erbjuder till sina medlemmar olika kommunikationstjänster genom nätverket Swiftnet. Medlemmarna är bland annat banker och andra typer av betaltjänstleverantörer¹⁸ i hela världen. Dessa aktörer använder

¹⁸ Till exempel e-penninginstitut och betalningsinstitut.

tjänsterna för att skicka information till varandra för att säkerställa att gränsöverskridande transaktioner utförs på ett effektivt och säkert sätt. I december 2022 skickades det i genomsnitt 44,8 miljoner meddelanden per dag genom en av kommunikationstjänsterna (Fin).¹⁹

Det gemensamma eurobetalningsområdet (Single Euro Payments Area, Sepa) är ett betalningsområde där betalningar i euro har standardiserats för att förenkla gränsöverskridande transaktioner. I Sepa ingår samtliga länder i EU och vissa andra länder.²⁰ I Sepa används en gemensam standard och filformat för att skicka elektroniska meddelanden i samband med betalningar. Det innebär att bland annat banker och andra typer av betaltjänstleverantörer kan skicka meddelanden till varandra, för att till exempel återkalla betalningar (framställa ett återbetalningskrav). Ett återbetalningskrav kan initieras av såväl betalaren som betalarens betaltjänstleverantör, men det är betaltjänstleverantören som sedan framställer kravet till betalningsmottagarens betaltjänstleverantör.

I den del av ärendet som behandlas i detta avsnitt har Finansinspektionen undersökt hur Intergiro har agerat med anledning av att bolaget har tagit emot återbetalningskrav.

Skälig grund för misstanke

Innebörden av skälig grund för misstanke

En verksamhetsutövare ska vidta olika åtgärder för att få underlag för att bedöma om det finns *skälig grund att misstänka* penningtvätt, finansiering av terrorism eller att egendomen annars härrör från brottslig handling och, om verksamhetsutövaren bedömer det, rapportera den misstänkta aktiviteten eller transaktionen utan dröjsmål till Polismyndigheten (4 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen).

Av äldre bestämmelser framgick i stället att verksamhetsutövare skulle granska misstänkta transaktioner och rapportera dem såväl vid *misstanke* som vid *skälig grund för misstanke* om penningtvätt eller finansiering av terrorism (se 3 kap. 1 § lagen [2009:62] om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism). Anledningen till att det i motsvarande bestämmelser i 4 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen inte uttryckligen anges att sådan skyldighet finns vid misstanke, utan endast vid skälig grund för misstanke, beror på att det ansågs överflödigt, eftersom en konkret misstanke alltid innebär att det finns skälig grund för sådan misstanke (prop. 2016/17:173 s. 538).

Intergiro anser att lagstiftningen saknar objektiva kriterier för vad som är ”skälig grund” och att det därför finns ett betydande tolkningsutrymme för de rapporteringsskyldiga.

¹⁹ <https://www.swift.com/about-us/discover-swift/fin-traffic-figures>.

²⁰ Andra länder och territorier som ingår i SEPA är Andorra, Island, Norge, Schweiz, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Storbritannien, Vatikanstaten, Mayotte, Saint-Pierre-et-Miquelon, Guernsey, Jersey och Isle of Man.

I förarbetena till penningtvättslagen uttalas att begreppet ”skälig grund för misstanke” innebär att det inte krävs att verksamhetsutövaren gör någon mer ingående bedömning av transaktioner och aktiviteter. En bedömning bör dock göras för att undvika slentrianmässig rapportering av transaktioner eller aktiviteter som vid första anblicken verkar misstänkta eller avvikande. Verksamhetsutövarens åtgärder och bedömning bör syfta till att i den mån det är möjligt klargöra om den misstänkta eller avvikande aktiviteten eller transaktionen kan ha en naturlig och legitim förklaring (samma prop. s. 538). För att inte begränsa verksamhetsutövarens analys ska bedömningen även grundas på andra åtgärder än kundkännedomsåtgärder, om det är nödvändigt för att bedöma om det finns grund för misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism (samma prop. s. 291).

Med att ”egendom annars härrör från brottslig handling” avses situationen då pengar eller annan egendom som verksamhetsutövaren kommer i kontakt med kan antas vara resultatet av en brottslig handling, men ännu inte har varit föremål för någon åtgärd som innebär att det är fråga om penningtvätt. Ett sådant exempel kan vara att det till ett bankkonto görs ett stort antal överföringar från olika avsändare under en kort tidsperiod. Om verksamhetsutövaren då till exempel får anledning att misstänka att insättningarna beror på att kontohavaren har begått ett bedrägeri, kan rapportering ske med stöd av detta tillägg. Annars skulle verksamhetsutövaren behöva rapportera först när pengarna flyttas från kontot, vilket är en penningtvättsåtgärd (samma prop. s. 539).

När verksamhetsutövaren har tillräckligt med underlag för att bedöma att det finns skälig grund att misstänka till exempel att egendom annars härrör från brottslig handling, behöver verksamhetsutövaren inte vidta några åtgärder eller kan upphöra med att vidta sådana (samma prop. s. 538). Detta är för att undvika att verksamhetsutövare genom att genomföra överflödiga åtgärder för kundkännedom i onödan försenar rapportering till Polismyndigheten eller indirekt avslöjar för kunden att en sådan rapport är nära förestående (samma prop. s. 291).

För att en verksamhetsutövare ska vara skyldig att rapportera en misstänkt transaktion krävs det alltså inte, som framgår av de redovisade förarbetsuttalandena, att det finns en konkret misstanke om till exempel att pengar kommer från en brottslig handling. Det krävs endast att det finns skälig grund för en sådan misstanke. Förarbetsuttalandena om att det inte krävs att verksamhetsutövaren gör någon mer ingående bedömning av transaktioner och aktiviteter, och att avsikten är att bedömningen ska göras för att undvika slentrianmässig rapportering, innebär enligt Finansinspektionen att det är fråga om ett lågt ställt krav på misstanke. Detta stöds också av att rapportering av misstanke om finansiering av terrorism inte förutsätter att verksamhetsutövaren utreder kundens avsikt för att bedöma om ett subjektivt rekvisit är uppfyllt, utan att denna ska rapportera sådana aktiviteter och transaktioner som *typiskt sett* kännetecknar finansiering av terrorism (samma prop. s. 539).

Betydelsen av återbetalningskrav

Intergiro anför att även om ett meddelande om misstänkt bedrägeri alltid måste sändas av ett finansiellt företag kan det ha sänts antingen på det sändande finansiella företagets eget initiativ eller på uppdrag av en kontohavare hos det sändande finansiella företaget. Det faktum att meddelandet kommer från ett finansiellt företag innebär alltså inte i sig att det är ett utrett, trovärdigt och legitimt meddelande, eller att det sändande företaget har gjort en egen bedömning innan meddelandet om det påstådda bedrägeriet vidarebefordras.

Finansinspektionen konstaterar att det är betaltjänstleverantören som framställer återbetalningskravet, även om det kan initieras av såväl betalaren som betaltjänstleverantören själv. Det innebär att betaltjänstleverantören måste ha gjort en bedömning av grunden för återbetalningskravet, det vill säga till exempel det misstänkta bedrägeriet. Hur ingående den bedömningen är kan förstås variera beroende på om det är betaltjänstleverantören själv eller betalaren som initierar kravet. Enligt Finansinspektionen finns det visserligen alltid skäl att beakta och ta uppgifter om att pengar kan komma från ett misstänkt bedrägeri på allvar. Detta gäller dock särskilt när uppgifterna framförs av en betaltjänstleverantör som är van vid att göra sådana bedömningar, till exempel vid tillämpningen av de EU-rättsliga penningtvättsreglerna. De betaltjänstleverantörer som har framställt kraven som behandlas i detta beslut är främst baserade inom EU och följer därmed dessa regler.

Intergiro för också fram att återbetalningskrav i Sepa-systemet har vissa tekniska begränsningar och att bolagets erfarenhet är att ett datafält om bedrägeri används för såväl tekniska problem som för falska eller felaktiga krav på återbetalning. Bolaget uppger vidare att datafältet systematiskt missbrukas för att snabbt få ett svar eller en återbetalning oavsett orsaken till förfrågan.

Finansinspektionen har i undersökningen inte beaktat vilket datafält som betaltjänstleverantörer har använt när de har skickat återbetalningskrav via Sepa, utan har utgått från texten i de meddelanden som Intergiro har tagit emot i samband med kraven. Dessa meddelanden är individuellt utformade (se avsnitt 3.3.3). Vad Intergiro anför om att datafältet för bedrägeri används felaktigt saknar därmed betydelse för bedömningen.

Intergiro uppger även att en majoritet av de kunder som Finansinspektionen har granskat är företag med så kallade transactional business models, vilket innebär att de processar transaktioner för andra kunder. Intergiro har erfarenhet av att återbetalningskrav som riktas mot sådana företag många gånger saknar grund. Det kan till exempel handla om att slutkunden önskar en återbetalning av sin egen transaktion för egen ekonomisk vinning, trots att produkten eller tjänsten har levererats på avtalat och korrekt vis i enlighet med kundens önskan. Enligt Intergiro är detta särskilt vanligt för företagskunder som tillhandahåller handel med kryptovaluta, där den stora volatiliteten i produkten gör att en slutkund, det vill säga en kund till företagskunden, vill täcka en förlust genom att hävda att den aktuella transaktionen eller köpet gjordes av någon annan.

Finansinspektionen konstaterar att det endast är 6 av de 15 kunderna som behandlas i detta beslut som är leverantörer av kryptotillgångstjänster. Finansinspektionen har ingen kännedom om – men inte heller någon anledning att ifrågasätta – att det kan hända att kunder till leverantörer av kryptotillgångstjänster påstår att de har blivit utsatta för bedrägerier för att minska sina förluster. Detta påverkar dock inte Finansinspektionens bedömning, med hänsyn till den låga grad av misstanke som krävs för att en verksamhetsutövare ska vara skyldig att rapportera en misstänkt transaktion till Polismyndigheten.

Finansinspektionen vill i sammanhanget också påpeka att inspektionens granskning i denna del endast har tagit sikte på de åtgärder som Intergiro – med anledning av de mottagna återbetalningskraven – vidtog för att bedöma om det fanns en rapporteringsskyldighet, samt om och hur bolaget uppfyllde den skyldigheten. Finansinspektionen har alltså inte bedömt om Intergiro borde ha betalat tillbaka pengarna enligt återbetalningskraven.

Sammanfattningsvis anser Finansinspektionen att det mot denna bakgrund normalt måste anses som att en verksamhetsutövare har skälig grund för misstanke om att egendom härrör från brottslig handling, när en annan betaltjänstleverantör begär att medel ska återbetalas på grund av att de härrör från ett misstänkt bedrägeri. Det gäller särskilt om det sedan tidigare finns misstankar som rör transaktioner till eller från kundens konto eller om verksamhetsutövaren tidigare har uppmärksammat misstänkta aktiviteter som gäller kunden. Under alla förhållanden måste mottagandet av ett återbetalningskrav på grund av ett påstått bedrägeri innebära att den aktuella transaktionen ska granskas av verksamhetsutövaren, eftersom denne, enligt 4 kap. 2 § första stycket penningtvättslagen, är skyldig att vidta åtgärder för att få underlag för att bedöma om det finns skälig grund att misstänka att pengarna som har satts in genom transaktionen kommer från en brottslig handling.

Fullgörande av rapporteringsskyldigheten

Rapportering av aktiviteter och transaktioner

Rapporteringsskyldigheten innebär att verksamhetsutövaren ska rapportera misstänkta aktiviteter och transaktioner till Polismyndigheten (4 kap. 3 § penningtvättslagen).

Med *aktiviteter* avses sådana omständigheter som en verksamhetsutövare kan iaktta vid sammanträffanden med kunden eller på annat sätt och som inte innebär genomförande av en transaktion. Det kan exempelvis avse omständigheten att en kund är ovillig att identifiera sig eller att kunden verkar utföra en transaktion åt någon annan person som uppehåller sig i närheten. Andra exempel kan vara att den som företräder kunden verkar sakna kännedom om den verksamhet som kunden driver eller av något annat skäl kan antas vara en bulvan eller målvakt. Det rör sig alltså sammanfattningsvis om omständigheter som verksamhetsutövaren kan iaktta i samband med kontakter med kunder eller på annat sätt (prop. 2016/17:173 s. 537).

I Polismyndighetens portal för rapportering av misstänkta transaktioner och aktiviteter (go Against Money Laundering, goAML) finns olika typer av rapporter som ska användas i olika situationer. Om rapporteringen avser en misstänkt transaktion ska verksamhetsutövaren göra en rapport om misstänkta transaktioner (Suspicious Transaction Report, STR). Om rapporteringen i stället avser en misstänkt aktivitet ska verksamhetsutövaren göra en rapport om misstänkta aktiviteter (Suspicious Activity Report, SAR). Om verksamhetsutövaren behöver lämna ytterligare uppgifter som har koppling till en tidigare rapport ska den göra en kompletterande rapport (Additional Information File, AIF).

Intergiro anser att en rapport om misstänkta aktiviteter möjliggör en bredare och mer flexibel rapportering för att förmedla en misstanke som inte enkelt kan kopplas till en enskild transaktion men som ändå väcker en betydande misstanke, medan en rapport om misstänkta transaktioner är mer snävt fokuserad och används när en viss transaktion uppfyller tröskeln för misstanke. Ett återbetalningskrav är enligt Intergiro inte i sig en bekräftelse på ett bedrägligt agerande, utan ska snarare betraktas som en indikator som kan motivera ytterligare granskning och utredning. I stället för att rapportera varje återbetalningskrav separat strävar Intergiro efter att förstå det bredare sammanhanget, bedöma kundens övergripande aktivitet och identifiera potentiella mönster eller nätverk som kan indikera misstänkt beteende. När misstänkta transaktioner som verkar sammankopplade upptäcks, analyserar Intergiro dem för att försöka upptäcka mönster, som bolaget sammanställer i en utförlig rapport till Finanspolisen. I detta fall lämnar Intergiro en rapport om misstänkta aktiviteter där helhetsbilden av detta mönster, eller modus operandi, framträder. Om Intergiro tar emot ytterligare återbetalningskrav lämnar bolaget en kompletterande rapport (AIF), kopplad till den relevanta rapporten om misstänkta aktiviteter, till Finanspolisen. Intergiro anser att detta tillvägagångssätt bidrar till en meningsfull och effektiv rapportering till Finanspolisen, som säkerställer att den information som lämnas in är både relevant och användbar. Intergiro förstår att Finansinspektionen eventuellt tolkar rapporteringskraven annorlunda och välkomnar förtydliganden eller vägledning för att bolaget ska kunna anpassa sina processer och rutiner till inspektionens förväntningar. Intergiro framhåller dock att Finanspolisen inte har kritiserat eller ifrågasatt bolaget för att det har rapporterat på detta sätt.

Finansinspektionen konstaterar att de återbetalningskrav som Intergiro tog emot från betaltjänstleverantörer avsåg insättningar till kundernas konton. Det var alltså fråga om misstänkta transaktioner och inte misstänkta aktiviteter. Bestämmelserna i 4 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen innebär en skyldighet för en verksamhetsutövare att granska, bedöma och rapportera *varje enskild transaktion*. Rapportering av en misstänkt transaktion kan också försenas väsentligt om transaktioner inte rapporteras var för sig, utan gemensamt och som misstänkta aktiviteter. Det saknar enligt Finansinspektionens uppfattning betydelse att Intergiro ansåg att det var mer effektivt och att det även fanns andra fördelar med att i stället rapportera misstänkta aktiviteter, eftersom en sådan rapportering inte kan anses förenlig med 4 kap. 3 § penningtvättslagen. Det

saknar också betydelse för Finansinspektionens bedömning om Polismyndigheten har påpekat detta för bolaget eller inte. Finansinspektionen konstaterar dock att webbportalen goAML på Polismyndighetens webbplats är utformad på ett sätt som ligger i linje med Finansinspektionens tolkning av 4 kap. 3 § penningtvättslagen, eftersom det är olika typer av rapporter som ska lämnas för misstänkta transaktioner respektive misstänkta aktiviteter.

Innehållet i en rapport

En rapport till Polismyndigheten ska innehålla alla omständigheter som kan tyda på att egendom härrör från brott (4 kap. 3 § första stycket penningtvättslagen). Att verksamhetsutövaren har tagit emot ett återbetalningskrav med uppgift om att en transaktion har koppling till ett misstänkt bedrägeri är, enligt Finansinspektionen, en sådan omständighet som måste framgå av rapporten. Det räcker därför inte att till exempel bifoga ett kontoutdrag utan att särskilt ange vilken eller vilka transaktioner som det har kommit sådana återbetalningskrav om.

För att uppmärksamma Polismyndigheten på var egendom finns som skulle kunna bli föremål för ett beslut om dispositionsförbud, ska verksamhetsutövaren i rapporten även ange om den egendom som omfattas av den misstänkta transaktionen finns hos verksamhetsutövaren. Dessutom ska verksamhetsutövaren lämna uppgifter om bland annat vilka tillgodohavanden som kunden har hos verksamhetsutövaren (4 kap. 3 § tredje stycket penningtvättslagen och prop. 2013/14:121 s. 86 f.).

Tidpunkten för rapportering

Som framgår av 4 kap. 3 § penningtvättslagen ska rapportering ske utan dröjsmål när det finns skälig grund för misstanke.

Närmare vägledning om när kravet på att rapporteringen ska ske utan dröjsmål kan anses vara uppfyllt, finns i förarbetena till genomförandet av det tredje penningtvättsdirektivet²¹ (prop. 2008/09:70). Av dessa förarbeten framgår bland annat följande. Rapporteringen bör ske skyndsamt och så fort det är möjligt ur ett objektivet perspektiv. Rapporteringstiden är beroende av vilken typ av rapportör som avses och ibland också på vilken grad av misstanke som transaktionen vilar. För enklare transaktioner, som till exempel valutaväxling och penningöverföring, bör rapportering kunna ske samma dag som transaktionen utförs eller senast dagen efter. För mer komplicerade transaktioner och transaktioner i flera led kan förhållandena vara sådana att det krävs flera dagars bearbetning eller utredning innan rapporten kan göras. Misstänkta transaktioner som ändå utförs ska rapporteras snarast efter det att transaktionen har utförts eftersom misstanke finns. Syftet med de rapporterade uppgifterna är att polisen så snabbt som möjligt ska kunna ta del av uppgifterna, bearbeta dessa och göra den utredning som krävs. I utredningar och analysarbete är snabbheten givetvis en viktig och ofta avgörande faktor för möjligheten att klara upp brott (samma prop. s. 113 f.).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Mot bakgrund av dessa förarbetsuttalanden bedömer Finansinspektionen att kravet på att rapporteringen ska ske utan dröjsmål, även måste innebära att verksamhetsutövaren skyndsamt måste vidta åtgärder för att få underlag för att bedöma om det finns en rapporteringsskyldighet eller inte.

Finansinspektionen konstaterar också att Intergiro kunde rapportera insättningar med hänvisning till misstankar om att pengarna kom från brottslig handling (bedrägeri). Bolaget behövde alltså inte vänta med att rapportera till dess att pengarna flyttades från kontot, vilket är en penningtvättsåtgärd.

3.3.3 Intergiro har inte granskat eller rapporterat misstänkta transaktioner

Inledning

Finansinspektionen grundar sina iakttagelser i denna del på Intergiros redogörelse över återbetalningskrav, kundakter (bland annat bolagets utredningar och uppsägningsbrev) samt övriga uppgifter som bolaget har lämnat i ärendet. Finansinspektionen har även stämt av bolagets uppgifter mot uppgifter som inspektionen har hämtat in från Polismyndigheten, och som gäller när och hur bolaget har rapporterat. Inspektionen har också tagit del av rapporter med bilagor som Intergiro har lämnat till Polismyndigheten.

Bilagorna till de rapporter som Intergiro har lämnat till Polismyndigheten har bestått av olika typer av dokument. Det rör sig om

- av Intergiro upprättade listor över återbetalningskrav,
- kontoutdrag, som kan vara Swift-kontoutdrag, Sepa-kontoutdrag och kontoutdrag från Intergiros egna system, samt
- av Intergiro upprättade transaktionslistor.

Av Intergiros redogörelser för återbetalningskrav framgår det att Intergiro har tagit emot ett stort antal Swift- och Sepa-meddelanden från banker och andra betaltjänstleverantörer som gäller insättningar till 15 av bolagets kunder. Det rör sig om många fler återbetalningskrav än de som Finansinspektionen behandlar i detta beslut. Inspektionen har endast beaktat sådana återbetalningskrav där det tydligt framgår av meddelandet från den avsändande betaltjänstleverantören att kravet framställs på grund av ett misstänkt bedrägeri.

Meddelandena som Intergiro tog emot från andra betaltjänstleverantörer när det gällde sådana återbetalningskrav är utformade på olika sätt och på olika språk, ofta skrivna i versaler. I vissa fall är de kortfattade och i andra mer utförliga. Det framgår till exempel att det rör sig om "misstänkt bedrägeri", "möjligt bedrägeri", "bedräglig betalning", "bedrägligt ursprung" eller "pågående bedrägeri-anklagelser" (sospetta frode, possibile frode, origine fraudolenta, fraudulent payment eller ongoing fraud charges). Ofta ingår ordet "frad" som en del av meddelandet, vilket är koden för bedrägeri vid Sepa-betalningar.

Av andra meddelanden framgår det vilken typ av bedrägeri eller vilket tillvägagångssätt det är fråga om (se till exempel meddelandet som avser kund 5 nedan).

Trots att meddelandena alltså har utformats på olika sätt framgår det ändå tydligt att återbetalningskraven som Finansinspektionen behandlar i detta beslut har framställts på grund av misstänkta bedrägerier.

I några fall har Finansinspektionen inte tagit del av meddelandet som den avsändande betaltjänstleverantören skickade i samband med återbetalningskravet. Även i de fallen är det dock tydligt att kraven har framställts på grund av misstänkta bedrägerier, eftersom det framgår av Intergiros egna utredningar. Bolaget har nämligen använt "Fraud recalls" som rubriker i utredningarna som har avsett dessa återbetalningskrav.

I avsnitten nedan redovisar Finansinspektionen sina iakttagelser av Intergiros agerande med anledning av återbetalningskraven som avsåg insättningar till respektive kund (kund 1–15)²², vad Intergiro anför när det gäller dessa samt Finansinspektionens bedömning. I tabellerna i *bilaga 2* redovisar inspektionen när Intergiro tog emot respektive återbetalningskrav, när den aktuella transaktionen utfördes, vilket belopp den avsåg och hur stora belopp transaktionerna avsåg totalt till varje kund. Som framgår ovan har Finansinspektionen avgränsat undersökningen till sådana krav som tydligt har framställts på grund av misstänkta bedrägerier. Intergiro har alltså tagit emot även andra återbetalningskrav under de aktuella undersökningsperioderna.

Finansinspektionen anser att det är tidpunkten för när Intergiro tog emot återbetalningskraven som är avgörande för när och hur Intergiro borde ha agerat. Transaktionerna i tabellerna är därför numrerade efter den ordning som återbetalningskraven togs emot, och inte efter när insättningar gjordes. När Finansinspektionen i det följande hänvisar till en transaktion med ett visst nummer avses numreringen i tabellerna i *bilaga 2*. I *bilagan* framgår det vilken period som har undersökts i fråga om insättningar till respektive kund. Den perioden sträcker sig från och med datumet för det första återbetalningskravet till och med sju dagar efter att bolaget tog emot det sista återbetalningskravet.

Insättningar till kund 1

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 26 augusti 2021–4 april 2022 tog Intergiro emot 56 återbetalningskrav som avsåg insättningar av belopp på 1 569–70 000 euro.

Av kundakten framgår att Intergiro den 6 september 2021 inledde en utredning om oväntade transaktionsmönster. I den utredningen beaktade Intergiro löpande de återbetalningskrav som bolaget tog emot när det gällde insättningar till kunden. Det framgår att Intergiro endast vidtog vissa kundkännedomsgärder när det gällde transaktionerna 2 och 3. Bolaget kontaktade kunden och ställde

²² Numreringen av kunderna har förändrats sedan Finansinspektionens begäran om yttrande.

vissa frågor om dessa två transaktioner. Det framgår dock inte att Intergiro vidtog några andra nödvändiga åtgärder med anledning av respektive återbetalningskrav. Bolaget begärde till exempel inte någon ytterligare information om det misstänkta bedrägeriet från betaltjänstleverantören som hade framställt kravet.

Av en anteckning i utredningen framgår sammanfattningsvis följande. Intergiro hade inte några konkreta bevis för att kund 1 var inblandad i bedrägerier, men ryktesrisken för Intergiro bedömdes som hög. Kund 1 bedömdes, i likhet med leverantörer av kryptotillgångstjänster i allmänhet, vara sårbar för bedrägeri-attacker. En metod angavs vara att kund 1:s användare lurar andra att sätta in pengar på kund 1:s konto hos Intergiro och att pengarna därefter försvinner. Offret för bedrägeriet kan inte få tillbaka sina pengar och kan inte vända sig till kund 1, som offret inte känner till. Intergiro bedömde att även om kund 1 inte var bedragaren, så var kunden fullt ansvarig eftersom dess konto användes för bedrägeriet. Intergiro bedömde också att bolaget självt hade ett ansvar eftersom det tillhandahöll kontot till kund 1. Intergiro konstaterade att bolaget hade tagit emot återbetalningskrav som gällde kund 1 och att orsaken i hälften av dessa krav angavs vara bedrägerier. Bolaget konstaterade vidare att det fanns en risk att det skulle bli känt som ett bolag som tillät bedrägerier genom sina kunder.

Anteckningen på engelska löd:

”Although [kund 1] is a good customer for us and we have no concrete evidence of fraudulent activity by them, this case falls into the same category as [kund 4]. High reputational risk for Intergiro. Main problem with [kund 1] and generally with crypto companies is that they are vulnerable to fraud attacks because of their nature. One of the schemes is that a user of [kund 1] creates a fake/scam website to “bait” victims into investing, depositing money or by other means get some transactional activity through website. They don’t use [kund 1:s] name but they use [kund 1:s] account at Intergiro. The victim sends money to [kund 1] by using Intergiro and the fraudster in between gets the money in their account at [kund 1] then this money is forwarded to crypto black hole, as this is the usual way [kund 1] works. Then the victim has no means to get the money back. They don’t contact [kund 1] because they have no information about them and the website or intermediary that stood in between no longer exists. They contact us because with IBAN we are the only endpoint that they can reach.

So, what to make out of this scheme. [Kund 1] is not the party that does frauds but they are 100% responsible as their account is being used in this scam. Intergiro is not the fraudulent party but we are responsible because we issue the account to [kund 1]. The real fraudster in between gets away because neither we nor [kund 1] has the tools to prevent this kind of setup as it entirely depends on the victim’s knowledge. [...]

What are the risks? [Kund 1] has 23 recalls and more than half of them are fraud recalls. Main market of [kund 1] is Italy. If this trend continues, we can all of a sudden be known as the company that allows fraudulent behaviour through their customers.”

Anteckningen är odaterad, men det framgår att den uppdaterades den 24 januari 2022. Anteckningen måste därför ha upprättats senast samma datum.

Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 28 mars 2023. I rapporten nämnde bolaget att det hade kommit ett stort antal återbetalningskrav när det gällde kunden. I rapporten angav Intergiro att bolaget hade tagit emot 271 krav totalt och att skälet till 90 av dem var misstänkta bedrägerier. Intergiro bifogade även listor över återbetalningskraven och transaktioner under perioden 21 december 2021–25 juli 2022. Finansinspektionen konstaterar att de 56 transaktioner som inspektionen har undersökt, och som framgår av tabellen, ingick i de 90 transaktioner där återbetalningskraven angavs vara grundade på misstänkta bedrägerier.

Rapporten lämnades efter att inspektionen hade skickat sin avstämningsskrivelse till bolaget, vilket skedde den 6 mars 2023.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Den 6 september 2021 startade bolaget en utredning som gällde kunden. Utredningen uppdaterades regelbundet med inkomna återbetalningskrav och annan information om kunden och dess transaktioner. I oktober 2021 fattade Intergiro beslut om att inte rapportera till Finanspolisen, eftersom bolaget vid den tiden inte misstänkte att kunden var ansvarig för någon bedräglig aktivitet. Denna tolkning av rapporteringskravet var felaktig. Intergiro kontaktade kunden och ställde frågor om transaktionerna 2 och 3. Utöver detta vidtog Intergiro följande kundkännedomåtgärder med anledning av de mottagna återbetalningskraven. Den 14 september 2021 ställde bolaget frågor till kunden om fyra återbetalningskrav som kom in inom undersökningsperioden, men som inte förekommer i Finansinspektionens lista med transaktioner. Den 22 november 2021 ställde bolaget frågor om två andra återbetalningskrav som mottogs inom undersökningsperioden, men som inte förekommer i Finansinspektionens lista med transaktioner. Intergiro hämtade in information om syftet med transaktionerna och kundens relation till sin kund. Intergiro efterfrågade också underlag för transaktioner, till exempel avtal och fakturor. Intergiro anför att bolaget alltså vidtog kundkännedomåtgärder med anledning av vissa återbetalningskrav som inte omfattas av Finansinspektionens undersökning. Intergiro menar att de återbetalningskrav som omfattas av undersökningen bör anses ha rapporterats genom bilagan till rapporten om misstänkta aktiviteter. Bilagan innehöll en specifikation av återbetalningskraven. Bolaget anser att tiden för när Finansinspektionen skickade avstämningsskrivelsen inte har någon betydelse för bedömningen av om rapporteringen har skett med dröjsmål.

Finansinspektionens bedömning

Undersökningen visar att Intergiro endast vidtog vissa kundkännedomåtgärder med anledning av två av de återbetalningskrav som omfattas av Finansinspektionens prövning (transaktionerna 2 och 3). Bolaget var dock med anledning av varje återbetalningskrav skyldigt att åtminstone vidta kundkännedomåtgärder och andra nödvändiga åtgärder för att kunna bedöma om det fanns skäligh grund att misstänka att pengar som sattes in genom den aktuella transaktionen kom från ett bedrägeri. Finansinspektionen bedömer att Intergiro, genom att inte vidta sådana åtgärder med anledning av varje mottaget återbetalningskrav, har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 2 § penningtvättslagen. Vad Intergiro anför

om att bolaget vidtog kundkännedomsgärder med anledning av andra återbetalningskrav, som inte omfattas av Finansinspektionens prövning, påverkar inte bedömningen.

Finansinspektionen konstaterar att Intergiro under perioden 26 augusti 2021–4 april 2022 tog emot återbetalningskrav som avsåg 56 insättningar till kundens konto. Flera av dessa insättningar avsåg betydande belopp. I samtliga fall angavs bedrägeri som skäl för återbetalningskravet. Inspektionen konstaterar vidare att det framgår att Intergiro senast den 24 januari 2022 kände till att och hur bedragare använde kundens konto för insättningar, även om bolaget bedömde att det inte var kunden som låg bakom bedrägerierna. Intergiro hade därmed inte bara skälig grund att misstänka att medel som sattes in på kundens konto kom från bedrägerier, utan till och med en konkret misstanke om det. Intergiro var alltså åtminstone från den tidpunkten skyldigt att utan dröjsmål rapportera de transaktioner som bolaget då hade mottagit återbetalningskrav för (transaktionerna 1–12) till Polismyndigheten.

Den konkreta misstanken innebär också att Intergiro var skyldigt att rapportera de transaktioner som bolaget därefter tog emot återbetalningskrav för (transaktionerna 13–56) utan dröjsmål efter mottagandet av respektive krav.

Finansinspektionen bedömer att det faktum att Intergiro ansåg att det inte var dess egen kund som låg bakom de misstänkta bedrägerierna inte påverkar bolagets skyldighet att rapportera. Även om Intergiro i oktober 2021 beslutade att inte rapportera på grund av att kunden inte ansågs inblandad i de misstänkta bedrägerierna, konstaterar inspektionen att bolaget senast den 24 januari 2022 faktiskt insåg att det förhållandet inte påverkade bolagets ansvar.

Intergiro skickade in en rapport om misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 28 mars 2023. Eftersom det framgick av rapporten och dess bilagor att Intergiro hade mottagit återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde bland annat de aktuella transaktionerna (transaktionerna 1–56), så får rapporten anses ha omfattat dessa transaktioner. Finansinspektionen konstaterar dock att Intergiro rapporterade transaktionerna först cirka ett år och två månader efter den tidpunkt då bolaget hade skälig grund att misstänka att medel som sattes in på kundens konto kom från bedrägerier, och cirka ett år efter att bolaget hade tagit emot det sista återbetalningskravet (transaktion 56). Intergiro rapporterade därmed inte de misstänkta transaktionerna utan dröjsmål. Finansinspektionen konstaterar att bolaget dessutom rapporterade transaktionerna först efter att det hade tagit emot avstämningsskrivelsen i ärendet. Även om detta inte påverkar bedömningen av om rapporten lämnades utan dröjsmål, så tyder det på att Intergiro inte rapporterade de misstänkta transaktionerna på eget initiativ.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen alltså att Intergiro även har åsidosatt sin skyldighet enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen, att utan dröjsmål rapportera misstänkta transaktioner till Polismyndigheten.

Insättningar till kund 2

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 7 juni 2021–3 augusti 2022 tog Intergiro emot 16 återbetalningskrav som avsåg tolv insättningar av belopp på 2 100–19 999 euro.

Av kundakten framgår att Intergiro den 18 juni 2021 påbörjade en utredning med anledning av ökade transaktionsvolym (avvikande transaktionsmönster). Av en anteckning som gjordes under utredningen framgår det sammanfattningsvis följande. Transaktionsmönstret kopplar kunden till [företag A], vilket förklarar antalet återbetalningskrav. Tidigare ärenden med företag som har varit inblandade i ett möjligt investeringsbedrägeri, som letts av [företag A], har resulterat i anmälan av misstänkta aktiviteter och att kundrelationer har avslutats. Kund 2 har inte gett något tillfredsställande svar när Intergiro har ställt frågor om återbetalningskraven.

Anteckningen på engelska löd:

”This transaction pattern connects this customer to “[företag A]” that we have had previously cases related to. This connection explains the number of recalls. Previous cases related to this scheme of companies involved in the plausible investment scam orchestrated by “[företag A]” have resulted in a SAR + termination of the customer relationship. [...] The customer has not given a satisfactory response to the information request regarding the recalls.”

Anteckningen är inte daterad. Det framgår dock att frågan om att säga upp avtalet med kunden väcktes med anledning av den redovisade bedömningen. Uppsägningen skedde skriftligen genom ett brev som är daterat den 16 juli 2021. Intergiro måste därför ha upprättat anteckningen senast samma datum.

Enligt uppgifter från Polismyndigheten lämnade Intergiro den 20 juni 2023 en kompletterande rapport till en tidigare rapport om misstänkta aktiviteter. Den tidigare rapporten avsåg, som Finansinspektionen uppfattar det, företag A. I den kompletterande rapporten redovisade Intergiro den bedömning som framgår av anteckningen ovan. Till den kompletterade rapporten bifogade bolaget en lista över totalt 34 återbetalningskrav. Av listan framgår det att Intergiro hade mottagit 16 återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde transaktionerna 1–12. Övriga 18 återbetalningskrav på listan avsåg andra transaktioner och hade framställts av andra skäl än misstänkta bedrägerier.

Intergiro skickade den kompletterande rapporten till Polismyndigheten efter att Finansinspektionen hade skickat avstämningsskrivelsen till bolaget, vilket skedde den 6 mars 2023.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Intergiro håller med om att rapporteringen har skett sent, men anser att det hade varit sämre att inte rapportera alls. Tidpunkten för skrivelser från Finansinspektionen bör inte vara relevanta för bedömningen av om rapporteringen har skett utan dröjsmål. Bolaget bifogade en

lista över ”återkallelser och returer” till rapporten som lämnades till Finanspolisen. Listan omfattar transaktionerna 1–12, inklusive information om ”returkod”, det vill säga anledningen till begäran om återbetalning. Intergiro anser därför att de transaktioner som omfattades av återbetalningskrav inkluderades i rapporten till Finanspolisen.

Finansinspektionens bedömning

Det framgår av den anteckning som upprättades senast den 16 juli 2021 att Intergiro då hade en konkret misstanke om att investeringsbedrägerier kunde ligga bakom de transaktioner, som bolaget vid den tidpunkten hade tagit emot återbetalningskrav för. Intergiro hade alltså redan vid den tidpunkten en starkare misstanke än den som krävs för att rapporteringsskyldigheten ska inträda. Intergiro var därmed, vid den tidpunkten, skyldigt att utan dröjsmål rapportera de transaktioner som bolaget redan hade tagit emot återbetalningskrav för (transaktionerna 1–6).

Att bolaget hade sådana misstankar innebär också att Intergiro var skyldigt att rapportera de transaktioner som bolaget därefter tog emot återbetalningskrav för (transaktion 7–12) utan dröjsmål efter mottagandet av respektive krav.

Eftersom det framgår av bilagan till den kompletterande rapporten som Intergiro lämnade den 20 juni 2023 att bolaget hade tagit emot återbetalningskraven som avser transaktionerna 1–12, får rapporten anses ha omfattat dessa misstänkta transaktioner. Finansinspektionen konstaterar dock att rapporteringen skedde först nästan två år efter den tidpunkt då bolaget hade en konkret misstanke om att pengar som satts in på kundens konto kunde komma från bedrägerier och nästan ett år efter att det sista återbetalningskravet kom (transaktion 12). Med hänsyn till detta är det uppenbart att Intergiro inte rapporterade någon av de misstänkta transaktionerna utan dröjsmål. Finansinspektionen konstaterar att rapporteringen även i detta fall gjordes efter att Intergiro hade tagit emot avstämningsskrivelsen. Även om detta inte påverkar bedömningen av om rapporten lämnades utan dröjsmål eller inte, så tyder det på att Intergiro inte rapporterade de misstänkta transaktionerna på eget initiativ.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen alltså att Intergiro har åsidosatt sin skyldighet enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen att utan dröjsmål rapportera de misstänkta transaktionerna till Polismyndigheten.

Insättningar till kund 3

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 20 oktober 2021–10 mars 2022 tog Intergiro emot tio återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 7 000–140 000 euro.

Innan Intergiro tog emot återbetalningskraven hade bolaget, den 20 juli 2021, inlett en utredning om oväntade transaktionsmönster. I den utredningen beaktade Intergiro de återbetalningskrav som bolaget tog emot den 20 oktober 2021 (transaktionerna 1–6). Av en anteckning, daterad samma dag som kraven togs emot, framgår att det tycktes röra sig om att en äldre person hade blivit lurad

eller vilseledd, men att företaget hade fullständig kundkännedomsinformation beträffande transaktionerna och därför avvisade återbetalningskravet. Den som gjorde anteckningen bedömde att man skulle avvakta att företaget vidtog åtgärder och sedan följa utvecklingen.

Anteckningen på engelska löd:

”I am onto this, explanation so far show a senior person that got scammed or mislead. The company though has a full KYC on the transactions so they reject recalls. I don’t see any action other then to wait for further action from company and keep following them.”

Av en annan anteckning i bolagets utredning framgår sammanfattningsvis följande. Intergiro ansåg att det var svårt att avgöra om det rörde sig om bedrägeri eller inte. Kund 3 hade fått handlingar från det möjliga offret som visade att den personen var medveten om betalningen. Det fanns också vissa oklarheter om vad återbetalningskravet avsåg. Bolaget bedömde dock att de stora volymerna och antalet återbetalningskrav talade för sig själva, liksom att nästan alla utgående transaktioner gick till [företag B].

Anteckningen på engelska löd:

”IT’s hard to determine if it’s fraud or not. The in that case potential victims have provided our customer with plenty of documents indicating they were aware of the payment. The recalls have not been clear regarding if they claim to have purchased crypto but never received crypto. Still the high volumes and the number off recalls talks for itself, also almost transactions all outoging are to [företag B] - no office pay or salary payments.”

Denna anteckning är odaterad, men måste ha upprättats senast den 25 oktober 2021, eftersom utredningen avslutades då.

Den 28 januari 2022 inledde Intergiro en ny utredning med anledning av att bolaget tagit emot ytterligare tre återbetalningskrav (transaktionerna 7–9). Intergiro tog därefter, den 10 mars 2022, emot ytterligare ett återbetalningskrav (transaktion 10).

Den 12 oktober 2022 inledde Intergiro en till utredning, bland annat med anledning av att bolaget hade tagit emot återbetalningskrav. I en anteckning i utredningen har Intergiro tydligt beskrivit hur investeringsbedrägerier utförs via en webbplats som kund 3 driver. I en annan anteckning framgår att personen som gjorde anteckningen drog slutsatsen att det tydde på skiktning och att kund 3 medvetet samarbetade med investeringsbedragare.

Anteckningen på engelska löd:

”This to me indicates some sort of layering and my concern is that [kund 3:s webbplats] are KNOWINGLY working together with the investment scammers such as [företag C, företag D] etc.”

Dessa två anteckningar är inte daterade, men måste ha upprättats senast den 22 november 2022, eftersom den efterföljande anteckningen i utredningen är daterad då.

Intergiro lämnade en rapport om misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 21 juni 2023. Till rapporten bifogade bolaget ett kontoutdrag som avsåg perioden 1 januari 2021–19 juni 2023. Bolaget preciserade varken i rapporten eller i det bifogade kontoutdraget vilka transaktioner som återbetalningskraven avsåg.

Finansinspektionen noterar att Intergiro skickade rapporten dagen efter Finansinspektionens platsbesök hos bolaget och efter att inspektionen hade skickat avstämningsskrivelsen till bolaget. Avstämningsskrivelsen skickades den 6 mars 2023.

Intergiros inställning

Intergiro hänvisar till två kommentarer som dokumenterades den 20 oktober 2021. I den första kommentaren angav utredaren sammanfattningsvis att det verkade röra sig om äldre personer som hade övertygats att göra stora investeringar i kryptotillgångar och att kund 3 hade full kundkännedomsinformation och dokumentation som man med stor sannolikhet inte skulle ha haft om det rörde sig om bedrägerier.

Kommentaren på engelska löd:

”It looks like a pattern of elderly people who have been convinced to invest heavily in Crypto. They [kund 3] have Full KYC with source of funds (bank statement of last months), Proof of Address, ID and a Selfie. All this documentation is highly unlikely that they would have if it was all a fraud.”

Den andra kommentaren från den 20 oktober 2021 som Intergiro hänvisar till är den som återges ovan bland Finansinspektionen iakttagelser.

Intergiro anför i huvudsak följande. Oavsett om dessa kommentarer, bedömningar och beslut var korrekta eller inte så var det faktiska beslutet i ärendet att det inte fanns tillräckligt med entydig information vid tidpunkten för att hävda att transaktionerna var kopplade till bedrägerier, påpekar Intergiro.

Under rubriken ”Conclusion” angavs också att kund 3 hade kunnat tillhandahålla fullständig kundkännedomsinformation, vilket tydde på att den som hade investerat i kryptotillgångar antagligen visste att den köpte kryptotillgångar.

Kund 3 hade, enligt anteckningen på engelska, kunnat tillhandahålla

”full KYC something that gives a confidence in that they [the individual that invested in crypto] probably knew they were buying crypto”.

Mot bakgrund av den bedömning som gjordes i den aktuella utredningen är Intergiros ståndpunkt att bolaget inte var skyldigt att rapportera transaktionerna

1–10 under undersökningsperioden. Intergiro medger dock att rapporteringen inte skedde utan dröjsmål eftersom kunden och transaktionerna borde ha rapporterats i samband med utredningen som startades den 12 oktober 2022 och inte i juni 2023. Intergiro menar även i detta fall att tidpunkten för Finansinspektionens skrivelser och platsbesök inte är relevanta när det gäller att avgöra om rapporteringen gjordes i tid eller inte.

I rapporten nämndes berörda transaktioner och till den bifogades en fil med samtliga transaktioner. Eftersom de specifika transaktionerna ingick i transaktionslistan bör dessa, enligt Intergiro, anses ingå i rapporten till Finanspolisen. Intergiro medger dock att det hade varit att föredra om dessa transaktioner hade varit markerade eller specificerade i en separat fil.

Finansinspektionens bedömning

Av den anteckning som Finansinspektionen har hänvisat till, och som måste ha upprättats senast den 25 oktober 2021, framgår att Intergiro – med anledning av de stora transaktionsvolymerna och antalet återbetalningskrav som bolaget hade tagit emot – misstänkte att det kunde röra sig om bedrägerier, även om bolaget bedömde att det var svårt att avgöra det. Finansinspektionen bedömer att dessa misstankar är tillräckliga för att bolaget ska anses ha haft skälig grund att misstänka att de medel som hade satts in på kundens konto kom från bedrägerier. Intergiro var därmed senast den 25 oktober 2021 skyldigt att rapportera de misstänkta transaktionerna 1–6 till Polismyndigheten utan dröjsmål.

Även de återbetalningskrav som Intergiro tog emot den 28 januari–10 mars 2022 och som gällde transaktionerna 7–10 framställdes med anledning av misstänkta bedrägerier. När bolaget tog emot dessa återbetalningskrav hade det redan misstankar i fråga om transaktionerna 1–6. Finansinspektionen bedömer att detta tillsammans gör att bolaget redan när det tog emot återbetalningskraven för transaktionerna 7–10 hade skälig grund att misstänka att pengarna kom från bedrägerier. Intergiro var därmed skyldigt att rapportera transaktionerna utan dröjsmål efter att bolaget hade tagit emot respektive återbetalningskrav.

Enligt den anteckning som upprättades senast den 22 november 2022, bedömde Intergiro att kunden samarbetade med aktörer som ägnade sig åt investeringsbedrägerier och hade misstankar om att det rörde sig om skiktning. Intergiro hade alltså inte bara misstankar om att transaktionerna kunde vara kopplade till bedrägerier, utan även att de kunde vara ett led i ett penningtvättsupplägg. Dessa misstankar var mycket starkare än vad som krävs för att rapporteringsskyldigheten ska inträda.

Den 21 juni 2023 rapporterade Intergiro misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. Till rapporten bifogade bolaget ett kontoutdrag med transaktioner som hade utförts under nästan två och ett halvt års tid. Bolaget preciserade varken i rapporten eller i det bifogade kontoutdraget vilka transaktioner som återbetalningskraven avsåg. Inspektionen bedömer därför att Intergiro inte rapporterade uppgifter om alla de omständigheter som kunde tyda på att pengarna som hade satts in genom de aktuella transaktionerna kom från en brottslig handling, på det

sätt som ska ske enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen. Vad bolaget har anfört i denna del påverkar inte bedömningen.

Finansinspektionen konstaterar att rapporteringen gjordes cirka ett år och åtta månader efter att Intergiro hade skälig grund att misstänka att pengarna som sattes in genom transaktionerna 1–6 kom från bedrägerier, samt cirka ett år och tre månader efter att bolaget hade mottagit det sista återbetalningskravet (transaktion 10). Med hänsyn till detta är det uppenbart att rapporteringen inte skedde utan dröjsmål. Enligt Finansinspektionen är det anmärkningsvärt att rapporteringen skedde så sent, särskilt med tanke på de mycket starka misstankar om såväl bedrägerier som penningtvätt, som bolaget hade senast den 22 november 2022. Finansinspektionen konstaterar dessutom att rapporteringen även i detta fall gjordes efter att Intergiro hade mottagit avstämningsskrivelsen och direkt efter att inspektionen hade varit på platsbesök hos bolaget. Även om detta inte påverkar bedömningen av om rapporten lämnades utan dröjsmål, så tyder det på att Intergiro inte rapporterade de aktuella transaktionerna på eget initiativ.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen alltså att Intergiro har åsidosatt sina skyldigheter, enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen, att utan dröjsmål rapportera uppgifter till Polismyndigheten om alla omständigheter som kan tyda på att egendom kommer från brottslig handling.

Insättningar till kund 4

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 12 augusti 2021–17 mars 2022 tog Intergiro emot 19 återbetalningskrav som avsåg 15 insättningar av belopp på 2 000–13 000 euro.

Av kundakten framgår att Intergiro den 9 augusti 2021, det vill säga innan bolaget tog emot de aktuella återbetalningskraven, hade inlett en utredning med anledning av tidigare mottagna återbetalningskrav.

Under perioden den 12–19 augusti 2021 tog Intergiro emot fem återbetalningskrav som avsåg en transaktion som utfördes den 12 augusti 2021 (transaktion 1). I dessa fall rörde det sig om utförligare meddelanden som innehöll uppgifter om att betalningen hade samband med bedrägeri och att kunden hade utsatts för nätfiske.

Av en anteckning i utredningen, daterad den 4 oktober 2021, framgår att den som gjorde anteckningen bedömde att det inte bara var en person som utförde bedrägerierna. Den som antecknade ansåg att det verkade röra sig om dels personer som ångrat en investering och försökte få tillbaka sina pengar, dels personer som blivit lurade. Slutsatsen var enligt anteckningen att det inte fanns några konkreta bevis för att kund 4 var inblandad i bedrägerier.

Anteckningen på engelska löd:

”I have gone through recalls that we have received on [kund 4], there is no pattern that suggests there is only 1 person who does the scams. I think they are mix of people who changed their minds after investing and tried to get their money back and other people who got scammed. So still no concrete evidence that show [kund 4] is involved in fraudulent behaviour.”

Intergiro sa skriftligen upp avtalet med kunden genom ett brev som skickades till kunden den 25 oktober 2021, men gjorde inte någon misstankerapportering till Polismyndigheten.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Intergiro instämmer i att bolaget, genom att inte rapportera till Finanspolisen, i detta fall inte har uppfyllt rapporteringskravet i penningtvättslagen. Intergiro använde samma metod när det gäller återbetalningskraven som avsåg denna kund som bolaget använde när det gällde andra kunder. Intergiro samlade alltså återbetalningskrav i en utredning och gjorde bedömningar löpande. Resultatet av utredningen och de genomförda åtgärderna blev att avsluta affärsförbindelsen genom det brev som skickades till kunden den 25 oktober 2021.

Finansinspektionens bedömning

Undersökningen visar att Intergiro, under perioden 12–19 augusti 2021, tog emot sju återbetalningskrav som avsåg tre insättningar på kundens konto (transaktionerna 1–3). I samtliga fall angavs bedrägeri som skäl för återbetalningskravet. När det gällde en insättning (transaktion 1) kom det så många som fem återbetalningskrav med konkret information om att misstanken rörde nätfiske. Det framgår vidare att Intergiro den 4 oktober 2021 också konstaterade att återbetalningskrav som bolaget hade tagit emot kunde avse personer som hade blivit utsatta för bedrägerier, men att det inte fanns några konkreta bevis för att kund 4 var inblandad i det bedrägliga beteendet.

Den 4 oktober 2021 hade Intergiro alltså inte bara skälig grund att misstänka att pengarna som hade satts in på kundens konto genom transaktionerna 1–3 kom från bedrägerier, utan till och med en konkret misstanke om det. Intergiro var då alltså skyldigt att rapportera dessa transaktioner till Polismyndigheten utan dröjsmål.

Intergiro tog därefter, under perioden 28 oktober 2021–17 mars 2022, emot ytterligare tolv återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 4–15. Även i dessa fall angavs bedrägeri som skäl för återbetalningskraven. Mot bakgrund av detta och Intergiros misstankar, som avsåg transaktionerna 1–3, bedömer Finansinspektionen att bolaget redan när det tog emot respektive återbetalningskrav för transaktionerna 4–15, hade skälig grund att misstänka att pengarna kom från bedrägerier.

Mot bakgrund av detta var Intergiro skyldigt att rapportera samtliga transaktioner till Polismyndigheten. Eftersom bolaget inte gjorde det har det åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 5

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 5 januari–3 juni 2022 tog Intergiro emot sju återbetalningskrav som avsåg tre insättningar av belopp om 46 552–98 625 euro.

Intergiro hade dessförinnan, den 10 november 2021, inlett en utredning med anledning av att kunden dels hade överskridit förväntade transaktionsvolym, dels hade koppling till två andra kunder som bolaget tidigare hade utrett och sagt upp avtalen med.

I en mapp i kundakten, daterad den 9 december 2021, det vill säga samma datum som transaktionerna 1 och 2 utfördes, men innan bolaget hade tagit emot något återbetalningskrav för dessa, finns två fakturor och ett avtal. Avtalet är ingånget mellan kund 5 och ett annat företag. Fakturorna är daterade den 26 november 2021 respektive den 7 december 2021. Den första fakturan är utställd till kund 5 av den andra avtalsparten. Den andra fakturan har kund 5 ställt ut till ett tredje företag. Fakturabeloppen är på cirka 530 000 euro respektive cirka 380 000 euro.

Den 5–12 januari 2022 tog Intergiro emot upprepade återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 1 och 2 (tre krav per transaktion). Som exempel kan nämnas att ett av meddelandena, som var ställt till Intergiros bedrägeriavdelning, innehöll uppgifter om att avsändaren tidigare hade skickat två återbetalningskrav på grund av att kunder hade utsatts för bedrägeri. Avsändaren bad Intergiro att skyndsamt betala tillbaka pengarna och ange bedrägeriavdelningens e-postadress för polisanmälan.

Meddelandet på engelska löd:

”ATT DEPT FRAUD WE MADE 2 REACLL SEPA FOR REASON OUR CUSTOMER WAS VICTIM OF THE FRAUD. ... PLEASE ASK URGENTLY THE RETURN OF THE FUNDS AND ALSO THEIR CONTACT EMAIL ADRESS FROM THEIR DEPT FRAUD FOR THE POLICE REPORT.”

Den 13 januari 2022 inledde Intergiro en ny utredning om transaktionerna 1 och 2. I utredningen bedömde Intergiro att bolaget borde säga upp avtalet med kund 5, vilket också skedde genom ett brev daterat samma dag. Intergiro mottog därefter, den 3 juni 2022, återbetalningskravet som avsåg transaktion 3. Bolaget vidtog inga åtgärder med anledning av detta återbetalningskrav.

Av de uppgifter som Polismyndigheten har lämnat framgår att Intergiro inte gjorde någon misstankerapportering när det gäller kund 5.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Totalt startade Intergiro fyra utredningar när det gällde den aktuella kunden, varav den första påbörjades den 13 september 2021. Den utredningen fokuserade på en grupp företag som kunde kopplas ihop. Utredaren beslutade i detta skede att fortsätta övervaka kundens aktivitet. Den 9 december 2021 efterfrågade Intergiro ytterligare dokumentation när det gällde

specifika transaktioner från kunden. Intergiro startade en ny utredning den 13 januari 2022 som resulterade i ett beslut om att avsluta affärsrelationen och att rapportera misstänkta aktiviteter. Sammanfattningsvis menar Intergiro att kundkännedomsgåtgärder och andra utredningsåtgärder redan pågick när bolaget tog emot återbetalningskraven som gällde transaktionerna 1 och 2. Den 24 januari 2022 lämnade bolaget en kompletterande rapport som avsåg kund 5 till Finanspolisen. Kompletteringen gjordes till en tidigare lämnad rapport om misstänkta aktiviteter som gällde en annan kund. Denna kund var ett av de företag som kunde kopplas ihop med kund 5.

Intergiro har åberopat en skärmdump till stöd för uppgifterna om att bolaget skickade in en kompletterande rapport om kund 5 till Polismyndigheten.

Finansinspektionens bedömning

Att ta emot ett återbetalningskrav som framställs på grund av att ett bedrägeri påstås ligga bakom transaktionen innebär, enligt Finansinspektionen, att mottagaren blir uppmärksam på att den aktuella transaktionen är misstänkt. Därmed inträder åtminstone en skyldighet att vidta åtgärder för att få underlag för bedömningen om det finns skälig grund att misstänka att pengarna som har satts in genom transaktionen kommer från ett bedrägeri (se avsnitt 3.3.2).

Utöver att Intergiro tog emot återbetalningskrav för de aktuella transaktionerna avsåg de dessutom mycket stora belopp, vilket gav ytterligare skäl till att omedelbart vidta sådana åtgärder.

Intergiro menar att bolaget hade vidtagit kundkännedomsgåtgärder som gällde transaktionerna 1 och 2 redan den 9 december 2021, det vill säga samma dag som de transaktionerna utfördes men innan återbetalningskraven kom. De två fakturorna i kundakten är dock på betydligt högre belopp – cirka 530 000 euro respektive 380 000 euro – än någon av transaktionerna 1 och 2. Den första fakturan är dessutom utställd till kund 5 och kan därför inte förklara en inbetalning till den kundens konto. Finansinspektionen bedömer därför att det underlag som bolaget hämtade in från kunden den dagen helt saknar koppling till de aktuella transaktionerna. Det framgår däremot att Intergiro påbörjade en utredning den 13 januari 2022, med anledning av de återbetalningskrav som då hade tagits emot när det gällde dessa transaktioner. Intergiro började alltså granska transaktionerna först efter att bolaget hade tagit emot *tre* återbetalningskrav för var och en av dem.

Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro inte vidtog några åtgärder alls med anledning av det återbetalningskrav som avsåg transaktion 3. Intergiro hade vid den tidpunkten redan sagt upp avtalet med kunden. Det kan därmed inte ha varit aktuellt för Intergiro att vidta kundkännedomsgåtgärder. Finansinspektionen bedömer dock att Intergiro, trots att kundrelationen var avslutad, fortfarande var skyldigt att vidta andra nödvändiga åtgärder för att kunna bedöma om det fanns skälig grund att misstänka att pengarna som hade satts in genom transaktionen kom från ett bedrägeri. Ett exempel på en sådan åtgärd hade, enligt Finans-

inspektionen, kunnat vara att kontakta den betaltjänstleverantör som hade framställt återbetalningskravet för att få mer information om det bedrägeri som påstods ligga bakom transaktionen.

Finansinspektionen finner alltså sammanfattningsvis att Intergiro inte vidtog relevanta åtgärder för att granska transaktionerna 1 och 2 redan med anledning av det första återbetalningskravet som kom. Intergiro vidtog inte heller några sådana åtgärder när det gällde transaktion 3. Bolaget har därmed åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 2 § penningtvättslagen.

Vad Intergiro har anfört om att bolaget rapporterade transaktionerna 1 och 2 den 24 januari 2022 påverkar inte denna bedömning. Finansinspektionen konstaterar att det inte framgår av de uppgifter som Polismyndigheten har lämnat att bolaget har lämnat någon sådan rapport. Det framgår inte heller av den skärmdump som Intergiro har åberopat att rapporten avsåg den aktuella kunden. Att så skulle vara fallet motsägs också av att det framgår av skärmdumpen att rapporten gjordes den 4 januari 2022, det vill säga innan bolaget mottog något av återbetalningskraven.

Insättningar till kund 6

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 14 juni 2021–14 januari 2022 tog Intergiro emot tio återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 5 000–56 000 euro.

Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter den 8 mars 2021, det vill säga innan bolaget hade tagit emot något av de ovanstående återbetalningskraven och innan någon av transaktionerna 1–10 hade genomförts. Bolaget tog därefter, under juni och juli 2021, emot återbetalningskrav som avsåg åtta insättningar (transaktionerna 1–8). Den 30 juni 2021 inledde Intergiro en utredning med anledning av tre av de återbetalningskrav som bolaget då hade tagit emot (transaktionerna 1–3). Av en odaterad anteckning i utredningen framgår det att Intergiro bedömde att transaktionsmönstret och antalet återbetalningskrav talade för att kund 6 var inblandad i liknande bedrägliga aktiviteter som andra kunder som bolaget tidigare hade avslutat kundrelationen med.

Anteckningen på engelska löd:

”Given the number of recalls and the transaction pattern, it is likely that [kund 6] is involved in the same type of deceptive activity as previously offboarded customers.”

Intergiro sa upp avtalet med kunden genom ett brev daterat den 5 juli 2021. Två dagar senare, den 7 juli 2021, skickade bolaget en komplettering till en tidigare lämnad rapport om misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. I den kompletterande rapporten nämnde Intergiro över huvud taget inte de transaktioner som bolaget då hade tagit emot återbetalningskrav för (transaktionerna 1–8). Bolaget redovisade i stället misstankar om att kunden endast var en ”front” för ett annat

företag som vilseledde personer att investera i kryptotillgångar och att medel från dessa personer sattes in på kundens konto.

Intergiro tog den 7 december 2021 och den 14 januari 2022 emot ytterligare två återbetalningskrav (transaktionerna 9 och 10). Det framgår inte av det granskade materialet att Intergiro skickade någon misstänkerapport till Polismyndigheten med anledning av dessa återbetalningskrav.

Intergiros inställning

Intergiro medger att bolaget rapporterade transaktionerna 1–3 för sent och att det borde ha rapporterat transaktionerna 9 och 10.

Finansinspektionens bedömning

Utredningen visar att Intergiro den 7 juli 2021 skickade en kompletterande rapport till Polismyndigheten. Detta var en komplettering till en tidigare lämnad rapport om misstänkta aktiviteter. I den kompletterande rapporten nämnde Intergiro över huvud taget inte de transaktioner som bolaget vid den tidpunkten hade mottagit återbetalningskrav om (transaktionerna 1–8). Bolaget kan därför inte anses ha rapporterat dessa misstänkta transaktioner.

Efter att Intergiro hade lämnat in den kompletterande rapporten till Polismyndigheten tog bolaget emot ytterligare två återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 9 och 10. Även dessa krav framställdes med anledning av misstänkta bedrägerier. Mot bakgrund av detta och det faktum att bolaget tidigare hade rapporterat misstänkta aktiviteter som avsåg kund 6, bedömer Finansinspektionen att bolaget hade skälig grund att misstänka att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner härrörde från bedrägerier. Intergiro var därmed skyldigt att rapportera respektive transaktion utan dröjsmål efter att ha mottagit återbetalningskraven. Bolaget har också medgett att dessa transaktioner borde ha rapporterats.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen att Intergiro har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen genom att inte rapportera de misstänkta transaktionerna till Polismyndigheten.

Insättningar till kund 7

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 28 maj 2021–7 april 2022 tog Intergiro emot 23 återbetalningskrav som avsåg 22 insättningar av belopp på 1 500–25 000 euro.

Intergiro hade dessförinnan, den 21 maj 2021, inlett en utredning bland annat med anledning av återbetalningskrav som bolaget tidigare hade tagit emot för samma kund.

Bolaget sa upp avtalet med kunden genom ett brev daterat den 5 juli 2021. Intergiro rapporterade därefter, den 7 juli 2021, misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. I rapporten nämnde Intergiro över huvud taget inte att bolaget hade tagit emot återbetalningskrav som gällde transaktionerna 1–6. Bolaget redogjorde endast för sina misstankar om att kunden var en ”front” för ett annat

företag som vilseledde personer att göra investeringar, och att pengarna från dessa personer sattes in på kundens konto för att dölja deras ursprung.

Intergiro tog därefter emot återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 7–22. Det framgår inte av det granskade underlaget att Intergiro rapporterade detta till Polismyndigheten.

Intergiros inställning

Intergiro har medgett att bolaget borde ha rapporterat transaktionerna 7–22.

Finansinspektionens bedömning

Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 7 juli 2021. I rapporten redogjorde bolaget för sina misstankar om kundens roll vid bedrägerier och i penningtvättsupplägg. Finansinspektionen bedömer att Intergiro åtminstone vid rapporteringstillfället hade skälig grund att misstänka att medel som sattes in på kundens konto kom från bedrägerier.

Finansinspektionen konstaterar att Intergiro trots detta över huvud taget inte nämnde i rapporten att bolaget hade tagit emot återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde transaktionerna 1–6. Rapporten kan därmed inte anses ha omfattat dessa transaktioner.

Intergiro tog senare emot återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 7–22. Mot bakgrund av att även dessa krav framställdes med hänvisning till misstänkta bedrägerier och att bolaget redan hade rapporterat misstänkta aktiviteter när det gällde kunden, bedömer Finansinspektionen att Intergiro hade skälig grund att misstänka att även de pengar som sattes in genom dessa transaktioner kom från bedrägerier. Trots det rapporterade Intergiro inte heller dessa transaktioner, vilket bolaget medger att det borde ha gjort.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen att Intergiro, genom att inte rapportera de misstänkta transaktionerna till Polismyndigheten, har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 8

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 19 april–20 maj 2021 tog Intergiro emot elva återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar på 5 000–15 000 euro.

Den 27 april 2021 inledde Intergiro en utredning på grund av avvikande transaktioner och eftersom det hade kommit sju återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier. I utredningen gjorde bolaget bedömningen att det avvikande transaktionsmönstret tydde på att kund 8 var involverad i samma typ av bedrägliga aktiviteter (investeringsbedrägerier som avsåg kryptotillgångar) som flera andra av Intergiros kunder (bland annat kund 10). Det framgår dock inte vilket datum som bolaget gjorde den bedömningen.

Intergiro sa upp avtalet med kunden genom ett brev daterat den 10 maj 2021. Vid den tidpunkten hade Intergiro tagit emot återkraven för transaktionerna 1–7.

Efter att ha tagit emot även återbetalningskravet för transaktion 8 lämnade Intergiro, den 17 maj 2021, en rapport till Polismyndigheten som kompletterade en tidigare lämnad rapport om misstänkta aktiviteter. Finansinspektionen uppfattar det som att den ursprungliga rapporten avsåg kund 10. Det framgår att Intergiro lämnade den kompletterande rapporten på grund av att bolaget vid en fördjupad analys av transaktionsmönster hade upptäckt kopplingar mellan flera av sina kunder, bland annat kund 8. Till den kompletterande rapporten bifogade bolaget också ett dokument som gav en bild av det misstänkta transaktionsmönstret för de olika kunderna samt en lista med totalt 193 transaktioner, varav 23 var transaktioner på kontot som tillhörde kund 8. De aktuella transaktionerna (1–11) fanns inte med på den listan. Det framgick inte heller av rapporten eller det bifogade underlaget att Intergiro vid den tidpunkten hade tagit emot återbetalningskraven för transaktionerna 1–8.

Två dagar senare, den 20 maj 2021, tog bolaget emot ytterligare tre återbetalningskrav (transaktionerna 9–11). Det framgår inte av det granskade materialet att bolaget rapporterade detta till Polismyndigheten.

Intergiros inställning

Intergiro medger att rapporteringen inte skedde utan dröjsmål och att bolaget inte specificerade de transaktioner som återbetalningskraven avsåg vid rapporteringen till Polismyndigheten. Intergiro medger även att bolaget var skyldigt att rapportera transaktionerna 9–11.

Finansinspektionens bedömning

Av den redovisade utredningen framgår att Intergiro bedömde att kund 8 var involverad i samma typ av bedrägerier som flera andra kunder (bland annat kund 10). Det framgår dock inte av utredningen när bolaget gjorde den bedömningen. Finansinspektionen bedömer därför att Intergiro senast vid rapporteringstillfället, den 17 maj 2021, hade skälig grund att misstänka att pengar som hade satts in genom de transaktioner som bolaget då hade tagit emot återbetalningskrav för (transaktionerna 1–8) kunde komma från brottsling handling.

Trots detta nämnde Intergiro inte i den kompletterande rapporten att bolaget hade tagit emot återbetalningskraven för transaktionerna 1–8. Dessa transaktioner fanns inte heller med i den bifogade transaktionslistan. Intergiro rapporterade alltså inte dessa transaktioner, trots att bolaget var skyldigt att göra det.

Intergiro rapporterade inte heller de transaktioner som bolaget senare tog emot återbetalningskrav för (transaktionerna 9–11). Även dessa framställdes på grund av misstänkta bedrägerier. Mot bakgrund av det och de misstankar som ledde till den kompletterande rapporten, bedömer Finansinspektionen att Intergiro hade skälig grund att misstänka att även de pengar som sattes in genom dessa transaktioner kom från en brottslig handling. Bolaget var alltså även skyldigt att rapportera dessa transaktioner, vilket bolaget också medger.

Finansinspektionen konstaterar avslutningsvis att det faktum att Intergiro sa upp avtalet med kunden innan det hade tagit emot vissa av återbetalningskraven (transaktionerna 8–11) inte påverkar bolagets skyldighet att rapportera även dessa transaktioner.

Finansinspektionen bedömer alltså sammanfattningsvis att Intergiro, genom att inte rapportera transaktionerna (1–11), har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 9

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 17 november 2021–23 september 2022 tog Intergiro emot 15 återbetalningskrav som avsåg tolv insättningar av belopp på 10 000–50 000 euro.

Intergiro hade dessförinnan, den 13 oktober 2021, inlett en utredning med anledning av en större avvikande transaktion. Det framgår av en anteckning från november 2021 i utredningen att bolaget bedömde att det mycket väl kunde handla om skiktning, men att det hade utförts få transaktioner och att det därför var svårt att fatta ett beslut.

Efter att Intergiro hade tagit emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 1–4 inledde bolaget en ny utredning den 17 december 2021. Den utredningen lades senare ned.

Intergiro tog därefter emot fyra återbetalningskrav som avsåg samma transaktion (transaktion 5) under perioden 21 februari–11 mars 2022. Tre av återbetalningskraven var identiska. Dessa meddelanden inleddes med att det var mycket brådskande och rörde bedrägeri. Av meddelandena framgick också att betalningen var kopplad till ett bedrägeri och att avsändaren begärde att pengarna omgående skulle betalas tillbaka. I meddelandena bad avsändaren också att Intergiro skulle lämna sin e-postadress så att en kopia av polisanmälan kunde skickas dit tillsammans med en begäran om återbetalning.

Meddelandena på engelska löd:

”VERY URGENT // FRAUD // VERY URGENT // FRAUD ... THIS PAYMENT IS A FRAUDULENT TRANSFER. PLEASE CANCEL AND RETURN FUNDS ASAP ... KINDLY INFORM US OF YOUR EMAIL ADDRESS AND WE WILL SEND YOU A COPY OF THE OFFICIAL COMPLAINT TO THE POLICE ALONG WITH OUR REQUEST FOR CANCELLATION. ...”

Av Intergiros redogörelse över återbetalningskrav framgår det vidare att bolaget den 28 februari 2022 svarade betaltjänstleverantören som hade framställt återbetalningskravet för transaktion 5, att kravet avvisades på grund av att kontoinnehavaren, det vill säga kund 9, motsatte sig kravet. Av samma underlag framgår att den avsändande betaltjänstleverantören, i ett svar den 11 mars 2022,

bad Intergiro att ompröva sitt besked med hänsyn till att det rörde sig om en betalning som kom från ett bedrägeri.

Den 5 maj 2022 tog bolaget emot återbetalningskravet som avsåg transaktion 6. I den utredning som bolaget startade i oktober 2021, finns en anteckning daterad den 13 maj 2022. Av anteckningen framgår det att Intergiro konstaterade bland annat att det på grund av kundens beteende och en rapport om avvikelser, fanns en stark misstanke om att kunden var inblandad i bedrägerier samt om skiktning eller integration. Enligt den som gjorde anteckningen borde Intergiro avsluta kundrelationen och rapportera misstänkta aktiviteter.

Anteckningen på engelska löd:

”I am of the opinion that the client behaviour and UAR²³ create strong suspicions of fraud scheme involvement and integration/layering process. In my opinion we should offboard the customer and submit SAR. I hope my thoughts will be helpful to you with the investigation.”

Denna anteckning är inte daterad, men den efterföljande anteckningen i utredningen är daterad till den 26 maj 2022. Den aktuella anteckningen måste alltså ha upprättats senast detta datum.

Intergiro tog därefter, den 3 juni 2022, emot ytterligare tre återbetalningskrav (transaktionerna 7–9). Av ett meddelande som Intergiro mottog framgår bland annat att det avsåg ett brådskande meddelande om investeringsbedrägeri som gällde totalt 135 000 euro.

Meddelandet på engelska löd:

”...URGENT FRAUD ALERT ON INVESTMENT SCAM FOR A TOTAL AMOUNT OF 135000 EUR WE HAVE SENT... ”

Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter den 30 juni 2022. I rapporten redovisade bolaget samma misstankar som framgår av anteckningen från utredningen som redovisas ovan. Bolaget nämnde inte några specifika transaktioner i rapporten. Till rapporten bifogade Intergiro två kontoutdrag som omfattade cirka 370 transaktioner. De aktuella transaktionerna (1–12) fanns med bland transaktionerna i kontoutdragen. Varken av rapporten eller de bifogade kontoutdragen framgick dock att Intergiro vid den tidpunkten hade tagit emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 1–9.

Efter rapporteringen tog Intergiro emot ytterligare tre återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 10–12. Det framgår inte av det granskade materialet att Intergiro lämnade någon rapport till Polismyndigheten med anledning av dessa.

²³ Unusual Activity Report.

Intergiros inställning

Intergiro anför att bolaget inte var skyldigt att vidta några kundkännedomsgåtgärder eller andra nödvändiga åtgärder för att granska transaktionerna 10–12, eftersom bolaget, när det tog emot de återbetalningskraven, redan hade avslutat den affärsmässiga förbindelsen med kund 9 och rapporterat till Polismyndigheten.

Finansinspektionens bedömning

Som framgår av den anteckning som Intergiro upprättade i en utredning någon gång i november 2021, bedömde bolaget då att transaktioner som utfördes till kundens konto kunde vara ett led i ett penningtvättsupplägg (skiktning). Mot bakgrund av dessa misstankar och då återbetalningskravet som avsåg transaktion 1 framställdes på grund av ett misstänkt bedrägeri, bedömer Finansinspektionen att Intergiro alltså redan i november 2021 hade skälig grund att misstänka att de pengar som sattes in genom denna transaktion kom från ett bedrägeri och till och med kunde utgöra ett led i penningtvätt. Bolaget var därmed redan då skyldigt att rapportera den misstänkta transaktionen till Polismyndigheten utan dröjsmål.

Intergiro tog därefter emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 2–9. Även dessa krav framställdes med anledning av misstänkta bedrägerier. När det gällde transaktion 5 tog Intergiro emot så många som fyra meddelanden med återbetalningskrav. Betaltjänstleverantören som sände meddelandena med kravet uppmanade till och med Intergiro att ompröva beslutet om att avvisa kravet, med hänvisning till att det rörde sig om ett misstänkt bedrägeri.

Mot bakgrund av detta och de ovan redovisade misstankarna – som gällde tidigare transaktioner till kundens konto – bedömer Finansinspektionen att Intergiro redan när bolaget tog emot respektive återbetalningskrav för transaktionerna 2–9 hade skälig grund att misstänka att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner kom från bedrägerier. Intergiro var därmed redan när bolaget tog emot respektive återbetalningskrav skyldigt att rapportera de misstänkta transaktionerna till Polismyndigheten utan dröjsmål.

Det framgick dock varken av rapporten om misstänkta aktiviteter eller de bifogade kontoutdragen att Intergiro vid den tidpunkten hade tagit emot återbetalningskrav för transaktionerna 1–9. Finansinspektionen bedömer därför att Intergiro inte har rapporterat uppgifter om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som hade satts in genom dessa transaktioner kom från en brottslig handling, på det sätt som krävs enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Som framgår ovan var Intergiro skyldigt att rapportera den första transaktionen som bolaget tog emot ett återbetalningskrav för redan i november 2021, och de sista transaktionerna som det kom sådana krav för den 3 juni 2022. Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 30 juni 2022. Rapporten lämnades alltså först cirka sju månader efter att rapporteringsskyldigheten inträdde för transaktion 1. För de sista transaktionerna, 7–9,

uppstod rapporteringsskyldigheten nästan en månad innan Intergiro skickade rapporten till Polismyndigheten.

Finansinspektionen konstaterar vidare att det framgår av den anteckning som upprättades senast den 26 maj 2022 att Intergiro då hade starka misstankar om att kunden inte bara var involverad i bedrägerier utan även i penningtvättsuppbygg (skiktning och integration). Enligt anteckningen borde bolaget därför både rapportera misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten och säga upp avtalet med kunden. Finansinspektionen anser, mot bakgrund av de redovisade misstankarna och bolagets slutsatser om vilka åtgärder som krävdes, att det är ytterst anmärkningsvärt att det ändå dröjde ytterligare en dryg månad innan Intergiro rapporterade till Polismyndigheten.

Mot bakgrund av detta är det uppenbart att Intergiro inte heller har rapporterat transaktionerna 1–9 utan dröjsmål till Polismyndigheten.

Finansinspektionen konstaterar vidare att transaktionerna 10–12, som Intergiro senare fick återbetalningskrav för, fanns med i kontoutdragen som bolaget bifogade rapporten. Även dessa transaktioner får därmed anses ha omfattats av rapporten. Intergiro lämnade dock inte någon information till Polismyndigheten om att bolaget senare tog emot de aktuella återbetalningskraven på grund av misstänkta bedrägerier. Mot bakgrund av det kan Intergiro inte heller anses ha rapporterat uppgifter om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner kom från en brottsling handling.

Sammanfattningsvis finner Finansinspektionen att Intergiro inte har rapporterat uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på att pengarna som sattes in genom transaktionerna 1–12 kommer från brottslig handling till Polismyndigheten. Bolaget har inte heller rapporterat transaktionerna 1–9 utan dröjsmål. Intergiro har därmed åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 10

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 3 februari–17 maj 2021 tog Intergiro emot fyra återbetalningskrav som avsåg tre insättningar av belopp på 3 000–5 000 euro.

Den 3 och 9 februari 2021 tog Intergiro emot återbetalningskraven som avsåg transaktion 1 respektive 2. Bolaget började den 2 mars 2021 att granska kraven och sa samma dag upp avtalet med kunden.

Den 8 mars 2021 lämnade Intergiro en rapport om misstänkta aktiviteter som gällde kund 10 till Polismyndigheten. Av rapporten framgår det att Intergiro misstänkte att kund 10 egentligen var ett bulvanföretag till ett annat företag och att kontot som tillhörde kund 10 användes för att ta emot medel från personer som hade blivit lurade till att göra investeringar i kryptotillgångar. I rapporten

nämnde Intergiro att bolaget hade tagit emot återbetalningskrav, men specificerade inte vilka transaktioner dessa avsåg. Till rapporten bifogade bolaget också en lista över totalt 241 transaktioner. De aktuella transaktionerna (1–3) fanns med på listan. Det framgick dock inte heller av listan vilka transaktioner som Intergiro hade tagit emot återbetalningskrav för.

Intergiro tog därefter emot två återbetalningskrav som avsåg transaktion 3. Samma dag som det sista återbetalningskravet kom, den 17 maj 2021, skickade Intergiro in en kompletterande rapport till Polismyndigheten. I den rapporten nämndes flera av Intergiros kunder (bland annat kund 8 och kund 10). Det framgår att Intergiro lämnade rapporten på grund av att bolaget vid en fördjupad analys av transaktionsmönster hade upptäckt kopplingar mellan olika företag. Till den kompletterande rapporten bifogade bolaget också ett dokument som gav en bild av det misstänkta transaktionsmönstret för de olika kunderna samt en lista med totalt 193 transaktioner, varav 44 var transaktioner på kontot som tillhörde kund 10. De aktuella transaktionerna (1–3) fanns inte med bland dessa transaktioner. Varken av rapporten eller av de bifogade handlingarna framgick det att bolaget hade tagit emot några återbetalningskrav.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget har utrett transaktionerna 1 och 2, men medger att utredningen hade kunnat inledas tidigare. Kravet på skyndsamhet i 4 kap. 3 § penningtvättslagen börjar gälla när det finns skälig grund att misstänka penningtvätt eller finansiering av terrorism, eller att egendom annars kommer från brottslig verksamhet. Intergiro anser inte att skälig grund för misstanke automatiskt uppstår vid ett eller ens två återbetalningskrav, särskilt inte med tanke på hur återbetalningskrav används och hanteras samt hur vanligt det är med falska återbetalningskrav, det vill säga försök att återfå medel även om transaktionerna gjordes av egen fri vilja.

Intergiros erfarenhet är att falska återbetalningskrav är särskilt vanliga när det gäller vissa typer av aktiviteter, till exempel vid investeringar i kryptovalutor. Alla tre transaktioner angavs i den fil med transaktioner som bifogades rapporten om misstänkta aktiviteter. Bolaget konstaterar att det hade varit att föredra om transaktionerna hade markerats, men anser att det inte är korrekt att hävda att transaktionerna inte alls var med i den rapporten. Intergiro anser dock att rapporteringen borde ha gjorts tidigare, åtminstone i nära anslutning till beslutet om att avsluta affärsförbindelsen med kunden. Intergiro anser vidare att bolaget inte var skyldigt att vidta utredningsåtgärder när det gällde transaktion 3, eftersom det redan hade avslutat affärsförbindelsen med kunden och rapporterat till Finanspolisen.

Finansinspektionens bedömning

Att ta emot ett återbetalningskrav som framställs på grund av att ett bedrägeri påstås ligga bakom transaktionen innebär, enligt Finansinspektionen, att mottagaren blir uppmärksammas på att den aktuella transaktionen är misstänkt. Därmed inträder åtminstone en skyldighet att vidta åtgärder för att få underlag för att bedöma om det finns skälig grund att misstänka att de medel som har satts in genom transaktionen kommer från ett bedrägeri (se avsnitt 3.3.2).

Undersökningen visar att Intergiro inte började vidta åtgärder för att granska den första transaktionen som bolaget hade tagit emot ett återbetalningskrav för (transaktion 1), förrän det hade kommit ytterligare ett återbetalningskrav som avsåg en annan transaktion (transaktion 2). Det dröjde dessutom tre veckor efter det att Intergiro hade tagit emot det senare återbetalningskravet innan bolaget började granska de misstänkta transaktionerna. Eftersom Intergiro inte började granska respektive transaktion redan när bolaget tog emot återbetalningskraven, bedömer Finansinspektionen att Intergiro har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 2 § penningtvättslagen.

Undersökningen visar vidare att Intergiro skickade in två rapporter till Polismyndigheten. Den första rapporten avsåg misstänkta aktiviteter och den andra – som gjordes samma dag som det andra återbetalningskravet för transaktion 3 kom – var en kompletterande rapport som behandlade flera kunder, bland annat kund 10. Till båda rapporterna bifogade Intergiro listor över ett stort antal transaktioner, bland annat till kund 10. Som Intergiro har påpekat fanns de aktuella transaktionerna med i listan som bifogades rapporten om misstänkta aktiviteter. Intergiro får därmed anses ha rapporterat transaktionerna. Det framgick dock inte av någon av rapporterna, eller av de bifogade transaktionslistorna, att Intergiro hade tagit emot återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde de aktuella transaktionerna. Finansinspektionen bedömer därmed att Intergiro inte lämnade uppgifter om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som hade satts in genom de aktuella transaktionerna kom från en brottslig handling. Intergiro har därmed åsidosatt denna skyldighet enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 11

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 14 december 2021–25 maj 2022 tog Intergiro emot tio återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 8 000–30 000 euro.

Intergiro tog den 14 december 2021 och den 4 februari 2022 emot totalt fyra återbetalningskrav (transaktionerna 1–4). Av det granskade materialet framgår det inte att bolaget utredde dessa återbetalningskrav. Det framgår däremot att bolaget den 15 mars 2022 inledde en utredning med anledning av att en transaktion *från* kundens konto hade gått till en misstänkt kontoinnehavare som hade förekommit i tidigare utredningar. Intergiro avslutade utredningen den 21 mars 2022, men återupptog den igen den 4 april 2022 på grund av att bolaget hade fått ny information om kundens kopplingar till andra företag.

Den 14 april 2022 rapporterade Intergiro misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten, på grund av att bolaget hade misstankar om skiktning. I rapporten nämnde Intergiro bland annat vissa överföringar som hade gjorts från kundens konto. Till rapporten bifogade bolaget ett kontoutdrag med cirka 190 transaktioner, där bland annat de aktuella insättningarna (transaktionerna 1–10) fanns med. Det framgick varken av rapporten eller av det bifogade kontoutdraget att Intergiro

vid tidpunkten hade tagit emot återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde transaktionerna 1–4. Intergiro sa upp avtalet med kunden den 22 april 2022.

I maj 2022 tog Intergiro emot ytterligare sex återbetalningskrav (transaktionerna 5–10). Det framgår inte av det granskade underlaget att Intergiro skickade någon rapport till Polismyndigheten med anledning av dessa återbetalningskrav.

Intergiros inställning

Intergiro medger att bolaget borde ha rapporterat transaktionerna 5–10. Bolaget konstaterar också att det hade varit att föredra om återbetalningskraven hade markerats i listan med transaktioner som bifogades rapporten, men anser att det inte är korrekt att påstå att de därför inte omfattades av rapporten.

Finansinspektionens bedömning

Utredningen visar att Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter och bifogade ett kontoutdrag där samtliga transaktioner (1–10) fanns med. Rapporten får därmed anses ha omfattat transaktionerna. Finansinspektionen konstaterar dock att det varken av rapporten eller det bifogade kontoutdraget framgick att Intergiro vid den tidpunkten hade tagit emot återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde transaktionerna 1–4. Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro inte heller kompletterade rapporten genom att lämna uppgifter om att bolaget senare även fick återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde transaktionerna 5–10. Finansinspektionen bedömer därmed att Intergiro inte lämnade uppgifter om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som hade satts in genom de aktuella transaktionerna kom från en brottslig handling. Intergiro har därmed åsidosatt denna skyldighet enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen. Att Intergiro hade sagt upp avtalet med kund 10 innan återbetalningskraven som gällde transaktionerna 5–10 kom, påverkar inte Intergiros skyldighet att rapportera uppgifter som rörde dessa misstänkta transaktioner till Polismyndigheten.

Insättningar till kund 12

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 21 februari 2022–13 oktober 2022 tog Intergiro emot tolv återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 4 000–50 000 euro.

Intergiro hade dessförinnan, den 27 januari 2022, inlett en utredning med anledning av att bolaget hade tagit emot ett återbetalningskrav på grund av ett misstänkt investeringsbedrägeri. I den utredningen noterade bolaget löpande de återbetalningskrav som det senare tog emot.

Intergiro tog under perioden 21 februari–29 april 2022 emot fyra återbetalningskrav (transaktionerna 1–4). Bolaget sa därefter upp avtalet med kunden genom ett brev daterat den 9 maj 2022.

Den 13 maj 2022 rapporterade bolaget misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. I rapporten angav Intergiro att bolaget hade tagit emot upprepade återbetalningskrav och att vissa av dem var märkta "bedrägeri". Intergiro redogjorde även för uppgifter som kom från personen som hade initierat ett av återbetalningskraven, och som gällde hur bedragarna hade gått till väga. Finansinspektionen konstaterar att beloppet som nämns stämmer överens med det som överfördes genom transaktion 1, även om det angivna datumet för transaktionen är felaktigt. Bolaget bifogade även ett kontoutdrag med totalt 267 transaktioner till rapporten. I detta fanns transaktionerna 1–3 och 5–12 med. Det framgick dock varken av rapporten eller av kontoutdraget att bolaget vid den tidpunkten även hade tagit emot återbetalningskrav för transaktionerna 2–4.

Intergiro fick därefter ytterligare åtta återbetalningskrav (transaktionerna 5–12). Det framgår inte av det granskade underlaget att Intergiro rapporterade detta till Polismyndigheten.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. I den rapport om misstänkta aktiviteter som bolaget lämnade till Finanspolisen var inte alla transaktioner som hade varit föremål för återbetalningskrav specifikt markerade. Rapporten beskriver dock hur återbetalningskravet för transaktion 1 hanterades, och utredningsunderlag för den transaktionen bifogades rapporten. Transaktionen syns i kontoutdraget som bifogades rapporten, tillsammans med övriga återbetalningskrav som Finansinspektionen har specificerat. Intergiro anser därför att det inte är korrekt att påstå att transaktionerna inte omfattades av rapporten. Intergiro medger att rapporteringen inte gjordes utan dröjsmål.

Finansinspektionens bedömning

Intergiro hade redan påbörjat en utredning på grund av ett misstänkt investeringsbedrägeri när bolaget tog emot de aktuella återbetalningskraven, som också de framställdes på grund av misstänkta bedrägerier. Finansinspektionen konstaterar att Intergiro, åtminstone vid rapporteringstillfället den 13 maj 2022, hade skälig grund att misstänka att pengar som sattes in på kundens konto kom från en brottslig handling. Detta innebär att Intergiro var skyldigt att rapportera de aktuella transaktionerna (1–12) till Polismyndigheten. Att Intergiro hade sagt upp avtalet med kunden innan bolaget tog emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 5–12 påverkar inte bolagets skyldighet att rapportera dessa transaktioner.

I kontoutdraget som bifogades till rapporten om misstänkta aktiviteter fanns transaktionerna 1–3 och 5–12 med. Dessa transaktioner får därmed anses omfattas av rapporten. Det gjorde däremot inte transaktion 4.

I rapporten nämnde Intergiro att bolaget hade tagit emot många återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier. Bolaget preciserade dock inte vilka transaktioner som dessa återbetalningskrav avsåg, trots att det var ett mycket stort antal transaktioner som fanns med i kontoutdraget. I rapporten beskrev Intergiro det misstänkta bedrägeriet som låg bakom en av transaktionerna närmare. Det angivna beloppet stämmer överens med det som sattes in på kontot

genom transaktion 1. Däremot överensstämmer inte datumen. Det framgår därför inte tydligt om informationen i rapporten faktiskt avsåg transaktion 1.

Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro senare inte heller lämnade uppgifter till Polismyndigheten om att bolaget tog emot återbetalningskrav för transaktionerna 5–12.

Sammanfattningsvis gör Finansinspektionen följande bedömning. Intergiro rapporterade inte transaktion 4, trots att bolaget var skyldigt att göra det. Intergiro lämnade inte några konkreta uppgifter i rapporten om återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 1–3 och senare inte heller några uppgifter om de återbetalningskrav som bolaget tog emot för transaktionerna 5–12. Bolaget lämnade därmed inte uppgifter om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner kom från en brottslig handling till Polismyndigheten. Finansinspektionen bedömer därmed att Intergiro har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 13

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 12 april 2023–11 oktober 2023 tog Intergiro emot åtta återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 10 000–18 750 euro.

Dagen efter att Intergiro tog emot det första återbetalningskravet (transaktion 1) påbörjade bolaget en utredning. Bolaget tog den 28 april och den 2 maj 2023 emot ytterligare två återbetalningskrav (transaktionerna 2 och 3). Därefter sa bolaget upp avtalet med kunden, genom ett brev daterat den 8 maj 2023.

Den 15 maj 2023 rapporterade Intergiro misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. I rapporten angav Intergiro att det hade tagit emot återbetalningskrav för fem transaktioner som uppgick till totalt drygt 67 700 euro, med anledning av misstänkta investeringsbedrägerier. Bolaget lämnade dock endast mer konkret information om en av transaktionerna som det hade kommit sådana återbetalningskrav för (transaktion 1). Det framgick inte vilka transaktioner som de andra återbetalningskraven som nämndes i rapporten avsåg, eftersom bolaget till exempel inte angav transaktions-id eller datum och belopp för respektive insättning. Till rapporten bifogade Intergiro ett kontoutdrag med totalt 81 transaktioner. Transaktionerna 1–7 fanns med bland dessa. Det framgick dock inte av kontoutdraget vilka av dessa transaktioner som det hade kommit återbetalningskrav för.

Intergiro tog därefter emot ytterligare fem återbetalningskrav (transaktionerna 4–8). Det framgår inte av det granskade underlaget att Intergiro rapporterade dessa återbetalningskrav till Polismyndigheten.

Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. I den rapport om misstänkta aktiviteter som lämnades till Finanspolisen specificerades ett antal av transaktionerna. Alla

transaktioner som återbetalningskraven avsåg fanns med i listan över transaktioner som bifogades rapporten. Bolaget anser att det därför inte är korrekt att påstå att dessa transaktioner inte alls omfattades av rapporten. Intergiro medger dock att rapporteringen inte skedde utan dröjsmål.

Finansinspektionens bedömning

Bolaget lämnade även i detta fall en rapport om misstänkta aktiviteter, i stället för misstänkta transaktioner. Till rapporten bifogade bolaget också ett kontoutdrag med ett större antal transaktioner. Transaktionerna 1–7 fanns med på kontoutdraget och får därmed anses ha omfattats av rapporten.

Av rapporten framgick att Intergiro hade tagit emot fem återbetalningskrav som avsåg transaktioner som tillsammans uppgick till ett visst belopp, på grund av misstänkta investeringsbedrägerier. Intergiro lämnade dock endast mer konkret information om en av dessa fem transaktioner (transaktion 1). Vid den tidpunkten hade bolaget dock även tagit emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 2 och 3. Finansinspektionen konstaterar att det varken av rapporten, eller det bifogade kontoutdraget, framgick att bolaget hade tagit emot dessa återbetalningskrav.

Intergiro tog senare även emot återbetalningskrav som avsåg transaktionerna 5–7, som alltså också omfattades av den tidigare lämnade rapporten. Bolaget lämnade dock ingen rapport till Polismyndigheten med anledning av dessa återbetalningskrav.

Intergiro tog även emot ett återbetalningskrav för transaktion 8, som inte omfattades av den tidigare rapporten. Även detta krav framställdes på grund av ett misstänkt bedrägeri. Mot bakgrund av det och bolagets tidigare rapport om misstänkta aktiviteter, bedömer Finansinspektionen att Intergiro hade skälig grund att misstänka att även pengarna som hade satts in genom denna transaktion kunde komma från en brottsling handling. Intergiro var därmed skyldigt att rapportera även denna transaktion, vilket bolaget inte gjorde.

Sammanfattningsvis gör Finansinspektionen alltså följande bedömning. Varken i rapporten, eller det bifogade kontoutdraget, lämnade Intergiro konkreta uppgifter om fyra av de fem återbetalningskrav som bolaget nämnde i rapporten, trots att den bifogade listan innehöll en stor mängd transaktioner. Det framgick alltså inte att Intergiro hade tagit emot återbetalningskraven för transaktionerna 2 och 3. Intergiro lämnade inte heller någon rapport till Polismyndigheten om att bolaget senare även tog emot återbetalningskrav för transaktionerna 4–7. Finansinspektionen bedömer därmed att Intergiro inte lämnade uppgifter om alla omständigheter som tydde på att pengarna som hade satts in genom transaktionerna 2–7 kunde komma från en brottsling handling. Intergiro rapporterade inte heller transaktion 8, trots att bolaget var skyldigt att göra det.

Intergiro har på dessa sätt åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 14

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 21 juni 2022–4 augusti 2023 tog Intergiro emot 94 återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 1 000–76 000 euro. Av dessa togs 75 återbetalningskrav emot under perioden 21 juni 2022–29 mars 2023 (transaktionerna 1–75).

Av det underlag som Intergiro har lämnat in framgår det att Intergiro inledde en utredning samma dag som bolaget tog emot de första återbetalningskraven (transaktionerna 1 och 2), den 21 juni 2022. Av en anteckning i den utredningen, daterad den 30 september 2022, framgår det att Intergiro hade tagit emot klagomål från en person som påstod sig vara utsatt för en ”bedräglig mäklare”. Pengarna hade skickats till kund 1 och kund 14. I anteckningen står det också att kunderna troligen är indirekt inblandade i bedrägeriet på samma sätt som Intergiro och att det innebär en ryktesrisk för bolaget.

Anteckningen på engelska löd:

”We have received complaint from the person claiming to be a victim of the fraudulent broker. The funds were sent to [kund 1] and [kund 14]. It’s another example of situation where we receive a complaint and probably our clients are involved into the scam indirectly, in the same way as Intergiro. It poses reputational risk to us.”

Intergiro startade därefter, den 21 november 2022, ytterligare en utredning med anledning av återbetalningskrav som bolaget hade tagit emot. Vid den tidpunkten hade Intergiro även tagit emot återbetalningskrav för transaktionerna 3–30.

Ingen av dessa utredningar ledde till att bolaget rapporterade till Polismyndigheten.

Den 3 april 2023 inledde Intergiro ytterligare en ny utredning. Då hade bolaget tagit emot återbetalningskrav även för transaktionerna 31–75. Utredningen resulterade i att bolaget sa upp avtalet med kunden två dagar senare, den 5 april 2023, och rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 13 april 2023.

I rapporten nämner Intergiro att bolaget har tagit emot 67 återbetalningskrav med anledning av misstänkta bedrägerier, men det framgår inte av rapporten vilka transaktioner som avses. Till rapporten bifogade Intergiro dock en lista över de transaktioner till kunden, som det hade kommit återbetalningskrav för. Av listan framgick även meddelandet som den avsändande betaltjänstleverantören hade skickat i samband med respektive återbetalningskrav. Finansinspektionen konstaterar att 69 av de transaktioner som Intergiro vid tidpunkten hade tagit emot återbetalningskrav för med anledning av misstänkta bedrägerier, finns med bland transaktionerna i listan (transaktionerna 2–21, 24–30, 33–72, 74 och 75). Bolaget skickade även med ett kontoutdrag som omfattar cirka 2 000 transaktioner. Transaktionerna 1–85 och 88–94 finns med i utdraget.

Under perioden april–augusti 2023 tog Intergiro emot återbetalningskraven som avsåg transaktionerna 76–94, men bolaget lämnade inte någon rapport till Polismyndigheten med anledning av dessa.

Intergiros inställning

Intergiro anför att bolaget rapporterade transaktionerna 1–75, genom att bolaget till rapporten om misstänkta aktiviteter bifogade filer med transaktioner och specifikationer av återbetalningskraven. Bolaget medger dock att det även borde ha rapporterat transaktionerna 76–94.

Finansinspektionens bedömning

Under loppet av drygt 13 månader tog Intergiro emot 94 återbetalningskrav som gällde insättningar till kund 14. I samtliga fall angavs bedrägeri som skäl för återbetalningskravet. Samma dag som Intergiro tog emot återbetalningskravet som avsåg transaktionerna 1 och 2, den 21 juni 2022, inledde bolaget en utredning. Bolaget konstaterade den 30 september 2022 att kunden sannolikt indirekt var involverad i bedrägerier. Enligt Finansinspektionen hade Intergiro åtminstone från och med den tidpunkten skälig grund att misstänka att de pengar som hade satts in genom de transaktioner som bolaget redan hade tagit emot återbetalningskrav för kunde komma från misstänkta bedrägerier (transaktionerna 1–11). Intergiro var alltså vid denna tidpunkt skyldigt att utan dröjsmål rapportera dessa transaktioner till Polismyndigheten. På grund av misstankarna var Intergiro också skyldigt att rapportera sådana transaktioner som bolaget senare tog emot återbetalningskrav för. Den omständigheten att Intergiro tog emot vissa återbetalningskrav först efter att bolaget hade sagt upp avtalet med kunden påverkar inte dess skyldighet att rapportera transaktionerna.

Intergiro rapporterade misstänka aktiviteter den 13 april 2023. Till rapporten bifogade bolaget ett kontoutdrag som omfattade nästan alla de aktuella transaktionerna (1–85 och 88–94). Dessa får därmed anses ha omfattats av rapporten. Två av transaktionerna (86 och 87) fanns dock inte med i kontoutdraget, och omfattades därmed inte heller av rapporten.

I rapporten angav Intergiro att bolaget hade tagit emot 67 återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier. I den bifogade listan över transaktioner som bolaget vid rapporteringstillfället hade tagit emot återbetalningskrav för, fanns 69 av 75 transaktioner med (2–21, 24–30, 33–72, 74 och 75). Övriga sex transaktioner som Intergiro hade fått sådana återbetalningskrav för fanns alltså inte med i listan (transaktionerna 1, 22, 23, 31, 32 och 73). Intergiro lämnade inte heller någon rapport till Polismyndigheten med anledning av att bolaget senare också tog emot sådana återbetalningskrav för ytterligare 20 transaktioner (75–94).

Finansinspektionen konstaterar vidare att Intergiro rapporterade de misstänkta aktiviteterna först cirka sex och en halv månad efter den tidpunkt när Intergiro hade skälig grund att misstänka att pengarna som sattes in på kundens konto kom från bedrägerier, och två veckor efter att bolaget hade tagit emot återbetalningskravet som avsåg transaktion 75, som var det sista återbetalningskravet som kom innan bolaget lämnade rapporten.

Finansinspektionen gör sammanfattningsvis följande bedömning. Intergiro rapporterade över huvud taget inte två transaktioner, trots att bolaget var skyldigt att göra det. Intergiro rapporterade inte heller några uppgifter om de återbetalningskrav som bolaget tog emot på grund av misstänkta bedrägerier när det gällde totalt 26 transaktioner. Det innebär att Intergiro därmed inte lämnade uppgifter till Polismyndigheten om alla omständigheter som kunde tyda på att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner kom från en brottslig handling. På grund av att det tog så lång tid innan Intergiro rapporterade transaktionerna 1–75, är det också uppenbart att bolaget inte rapporterade dessa transaktioner utan dröjsmål. Finansinspektionen bedömer att Intergiro därigenom har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Insättningar till kund 15

Finansinspektionens iakttagelser

Under perioden 15 november 2022–5 oktober 2023 tog Intergiro emot 35 återbetalningskrav som avsåg lika många insättningar av belopp på 16–145 000 euro.

I november 2022 inledde Intergiro flera utredningar som gällde kunden. En av dessa utredningar startade bolaget den 15 november på grund av en avvikande transaktion. I en anteckning i den utredning finns utredarens slutsats. Det framgår att utredaren starkt ställde sig bakom att Intergiro skulle säga upp avtalet med kund 15. Som skäl för det ställningstagandet angav utredaren sammanfattningsvis följande. Kunden hade kopplingar till ett annat företag (som också var kund till Intergiro, Finansinspektionens anmärkning), vilket gjorde att det fanns starka misstankar om att verksamheten inte var legitim. Återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier kopplade också kund 15 till möjliga investeringsbedrägerier samt till en annan kund, som ägnade sig åt bedrägerier, och som Intergiro redan hade sagt upp avtalet med. Det fanns också misstankar om att kund 15 var verksam i andra delar av världen än vad kunden hade uppgett när avtalsförbindelsen inleddes.

Utredaren ansåg dessutom att Intergiro borde rapportera misstänkta aktiviteter.

Anteckningen på engelska löd:

”Conclusion:

The investigator is strongly supportive for the client’s offboarding due to the following connections:

- Connections to [företag E], other liquidity partners are raising strong suspicions on legitimacy of their activity; [...]
- Fraud recall; negative online presence connecting the client to possible investment scam (also single connection to already offboarded client that was concluded as scam company);
- The service agreement with a payment processor of our client indicates that they operate outside of the EU (not in line with the onboarding information, where targeted clients were declared as the EU);

- Website traffic does not present that visitors of [kund 15] are located in Latin America - indication that the turnover is generated from other sources than the website declared by the client/declared to the payment processor;
- SAR should be submitted to FIPO as well.”

Anteckningen är inte daterad men måste ha upprättats senast den 26 januari 2023, eftersom den efterföljande anteckningen är upprättad det datumet. Intergiro lämnade dock inte någon rapport till Polismyndigheten, trots att utredaren ansåg att det borde göras.

Intergiro inledde en annan utredning den 16 november 2022 på grund av ett återbetalningskrav på grund av ett misstänkt bedrägeri, men det framgår inte vilket återbetalningskrav det gällde. Finansinspektionen noterar dock att återbetalningskravet för transaktion 1 kom dagen innan. I den utredningen, som avslutades den 5 maj 2023, antecknade Intergiro sedan löpande när bolaget tog emot nya återbetalningskrav.

Den 24 april 2023, samma dag som Intergiro tog emot återbetalningskravet för transaktion 29, inledde bolaget ytterligare en utredning som ledde till att bolaget bedömde att avtalsförbindelsen med kunden skulle avslutas och att en rapport skulle skickas till Polismyndigheten.

Genom ett brev daterat den 4 maj 2023, sa Intergiro upp avtalet med kunden. Av Intergiros uppgifter framgår det att bolaget fyra dagar senare, den 8 maj 2023, rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten. I rapporten nämnde Intergiro att bolaget hade tagit emot ett större antal återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier, men lämnade endast konkret information om transaktion 29 och bifogade även underlag när det gällde den transaktionen (en faktura). Intergiro bifogade även två kontoutdrag som avsåg transaktioner som hade genomförts under perioden 19 april 2022–8 maj 2022. Eftersom ingen av de aktuella transaktionerna (1–35) genomfördes under den perioden, finns de inte heller med i utdragen.

Intergiro tog därefter emot ytterligare sex återbetalningskrav (transaktionerna 30–35) under perioden maj–oktober 2023. Det framgår inte av det granskade underlaget att bolaget lämnade någon rapport till Polismyndigheten med anledning av dessa.

Intergiros inställning

Intergiro medger att återbetalningskraven inte var tydligt specificerade i rapporten om misstänkta aktiviteter till Finanspolisen. Intergiro påpekar att bolaget dock nämnde att det hade förekommit återbetalningskrav och att dessa transaktioner finns med i det kontoutdrag som bifogades rapporten. Intergiro gör därför gällande att återbetalningskraven som togs emot fram till datumet för rapportering till Finanspolisen fanns med i rapporten och därför bör bedömas som rapporterade.

Finansinspektionens bedömning

Under knappt 11 månader tog Intergiro emot 35 återbetalningskrav som gällde insättningar till kund 15. I samtliga fall angavs bedrägeri som skäl för återbetalningskravet. Flera insättningar avsåg mycket stora belopp (49 500–145 000 euro). Av den utredningsanteckning som gjordes senast den 26 januari 2023, framgår det att Intergiro senast vid den tidpunkten bedömde att det bland annat fanns starka misstankar om att verksamheten inte var legitim. Bolaget bedömde också att kunden hade kopplingar till misstänkta investeringsbedrägerier. I anteckningen rekommenderade utredaren också att en rapport skulle lämnas till Polismyndigheten.

Finansinspektionen bedömer att Intergiro åtminstone vid den tidpunkten, den 26 januari 2023, hade skälig grund att misstänka att de pengar som hade satts in genom de transaktioner som bolaget då hade tagit emot återbetalningskrav för, kom från bedrägerier (transaktionerna 1–13). Intergiro var alltså vid denna tidpunkt skyldigt att utan dröjsmål rapportera dessa transaktioner till Polismyndigheten. Mot bakgrund av de redovisade misstankarna och att också de senare återbetalningskraven för transaktionerna 14–35 framställdes på grund av misstänkta bedrägerier, hade Intergiro redan i samband med mottagandet av dessa återbetalningskrav även skälig grund att misstänka att pengarna som sattes in genom dessa transaktioner kom från misstänkta bedrägerier. Intergiro var alltså skyldigt att rapportera samtliga dessa transaktioner till Polismyndigheten utan dröjsmål, efter att ha tagit emot respektive återbetalningskrav. Den omständigheten att Intergiro tog emot vissa återbetalningskrav först efter att bolaget hade sagt upp avtalet med kunden påverkar inte Intergiros skyldighet att rapportera.

Intergiro rapporterade misstänkta aktiviteter till Polismyndigheten den 8 maj 2023, efter att bolaget hade tagit emot återbetalningskravet för transaktion 29. I rapporten nämnde Intergiro att det hade tagit emot ett stort antal återbetalningskrav på grund av misstänkta bedrägerier. Intergiro lämnade dock endast konkret information om en transaktion som bolaget hade tagit emot återbetalningskrav för och bifogade underlag som gällde den transaktionen (transaktion 29). Ingen av de transaktioner som bolaget vid rapporteringstillfället hade tagit emot återbetalningskrav för (transaktionerna 1–29) fanns med i de bifogade kontoutdragen. Finansinspektionen bedömer därmed att Intergiro rapporterade transaktion 29, men inte någon av de övriga transaktionerna som bolaget då hade tagit emot återbetalningskrav för (transaktionerna 1–28). Intergiro lämnade dessutom rapporten till Polismyndigheten först två veckor efter återbetalningskravet som avsåg transaktion 29 kom, trots att bolaget alltså var skyldigt att rapportera transaktionen utan dröjsmål efter att det hade tagit emot det kravet.

Finansinspektionen konstaterar vidare att de transaktioner som Intergiro senare tog emot återbetalningskrav för (transaktionerna 30–35) inte heller fanns med i de kontoutdrag som bolaget bifogade rapporten. Intergiro lämnade inte heller någon ny rapport till Polismyndigheten med anledning av att bolaget tog emot

desså återbetalningskrav. Intergiro rapporterade alltså inte heller dessa transaktioner till Polismyndigheten.

Finansinspektionen gör sammanfattningsvis följande bedömning. Intergiro skickade rapporten till Polismyndigheten först två veckor efter att bolaget tog emot återbetalningskravet som avsåg transaktion 29. Intergiro kan därmed inte anses ha rapporterat den transaktionen utan dröjsmål. Intergiro rapporterade inte de övriga 34 transaktionerna (1–28 och 30–35), trots att bolaget var skyldigt att göra det. Intergiro har på dessa sätt åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 3 § penningtvättslagen.

Sammanfattande bedömning om bristande granskning och rapportering av misstänkta transaktioner

Finansinspektionen har kommit fram till att Intergiro, på de sätt och i den omfattning som framgår av avsnitten om insättningar till de 15 kunderna, har åsidosatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 2 och 3 §§ penningtvättslagen. Överträdelserna och följderna av dem kan sammanfattas på följande sätt.

Under den period som undersökningen omfattar tog Intergiro emot ett stort antal återbetalningskrav med uppgift om misstänkta bedrägerier. I flera fall vidtog Intergiro över huvud taget inte några kundkännedomsgärder eller andra nödvändiga åtgärder för att få underlag för att bedöma om bolaget var skyldigt att rapportera transaktionerna. Intergiro vidtog, i flera fall, inte heller några sådana åtgärder i samband med att bolaget tagit emot ett återbetalningskrav för en transaktion, utan först när det hade kommit sådana krav även för andra transaktioner. Intergiro rapporterade inte heller ett stort antal transaktioner, trots att bolaget var skyldigt att göra det.

Intergiro lämnade rapporter om misstänkta aktiviteter, i stället för rapporter om misstänkta transaktioner. I vissa rapporter nämnde Intergiro över huvud taget inte att bolaget hade tagit emot några återbetalningskrav. I andra rapporter konkretiserade Intergiro inte vilka transaktioner som återbetalningskraven avsåg, trots att bolaget bifogade kontoutdrag som i vissa fall omfattade ett mycket stort antal transaktioner. Finansinspektionen anser att det var väsentligt att Intergiro lämnade tydliga uppgifter om återbetalningskraven för att Polismyndigheten skulle uppmärksammas på transaktioner som det fanns konkreta uppgifter om kunde kopplas till misstänkta bedrägerier. Finansinspektionen noterar att det också är skälet till att olika rapporter ska lämnas till Polismyndigheten, beroende på om det är fråga om misstänkta aktiviteter eller misstänkta transaktioner.

I många fall rapporterade Intergiro dessutom transaktioner med betydande dröjsmål. En naturlig förklaring till det är, enligt Finansinspektionen, att Intergiro valde att granska och senare även rapportera transaktionerna i ett sammanhang, genom en rapport om misstänkta aktiviteter, och inte var och en för sig genom rapporter om misstänkta transaktioner.

Finansinspektionen konstaterar också att överträdelserna omfattar totalt över 300 insättningar till de 15 kunderna. Många av insättningarna är på stora belopp, och det förekommer flera insättningar på 100 000 euro eller mer. Det sammanlagda beloppet uppgår till över fem miljoner euro.

Mot bakgrund av detta bedömer Finansinspektionen att överträdelserna har inneburit en överhängande risk för att Intergiros verksamhet har utnyttjats för en storskalig penningtvätt. Finansinspektionen bedömer vidare att överträdelserna med största sannolikhet också har försvårat de brottsbekämpande myndigheternas möjligheter att utreda den misstänkta brottsligheten och att säkra pengar som kommer från den, genom att besluta om dispositionsförbud.

4 Överväganden om ingripande

4.1 Intergiros inställning

Intergiro anför i huvudsak följande. Bolaget medger vissa brister och har därför vidtagit omfattande och verkningsfulla åtgärder inom ramen för ett åtgärdsprogram som styrelsen beslutade om i mars 2023. Som exempel kan nämnas att en översyn av hela kundstocken har gjorts utifrån en mer begränsad riskaptit och med uppdatering av kundkännedomen. En ny process för löpande uppdatering av kundkännedom har också tagits fram. Bolaget har även rekryterat en ny styrelseledamot med kompetens inom riskkontroll och en ny chef för bolagets regel efterlevnad samt genomfört utbildningar i penningtvättsregelverket. Därutöver har Intergiro infört en ny metod för genomförande av den allmänna riskbedömningen och tagit fram nya allmänna riskbedömningar med denna metod. Vidare har det införts en ny policy och nya rutiner för rapportering av misstänkta aktiviteter och misstänkta transaktioner till Polismyndigheten. Alla återbetalningskrav granskas i första hand av kundsupporten, varefter de vidarebefordras till bolagets enhet för förebyggande av ekonomisk brottslighet för vidare utredning. Det slutgiltiga beslutet om att rapportera till Polismyndigheten fattas av den centralt funktionsansvariga personen.

Intergiro framhåller att bolaget också har infört en ny funktion som förhindrar att ytterligare transaktioner genomförs när bolaget har tagit emot ett återbetalningskrav. Ytterligare transaktioner hindras till dess att ett aktivt beslut tas av en behörig beslutsfattare om att godkänna eller neka transaktioner. Intergiro påpekar att bolaget har gjort rättelse och/eller snabbt upphört med de överträdelser som Finansinspektionen har påtalat för bolaget. Andelen av bolagets totala personalstyrka som är allokerad för att hantera risker för penningtvätt och finansiering av terrorism har dessutom ökat väsentligt, från fyra procent i slutet av 2022 till 30 procent i april 2025. Intergiro tar regelverket på stort allvar och det saknas skäl att anta att bolaget inte kommer att följa regelverket fortsättningsvis. Intergiro har inte tidigare varit föremål för ingripande från Finansinspektionen för överträdelser av penningtvättsregelverket. Det är alltså inte

fråga om upprepade förseelser. Bolaget anser också att det i väsentlig utsträckning, genom aktivt samarbete, har underlättat inspektionens utredningar under undersökningens gång.

4.2 Överträdelserna kräver ingripande

Finansinspektionen ska som huvudregel ingripa om ett e-penninginstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt bland annat LEP eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet (5 kap. 8 § första stycket LEP). Finansinspektionen får dock avstå från att ingripa om överträdelserna är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga (5 kap. 9 § andra stycket 1–3 LEP).

Finansinspektionen har i avsnitt 2.2 bedömt att risken för att Intergiros verksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög. Intergiro har överträtt flera centrala bestämmelser i penningtvättslagen som syftar till att motverka risken för penningtvätt och finansiering av terrorism. Överträdelserna kan inte anses som ringa eller ursäktliga.

Intergiro har redogjort för åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta. Enligt Finansinspektionen är dock överträdelserna av sådan karaktär att det inte finns utrymme att avstå från att ingripa mot bolaget på grund av att det har vidtagit rättelse. Finansinspektionen anser att inspektionen endast kan avstå från att ingripa vid överträdelser som till sin art är mindre allvarliga (jfr prop. 2010/11:124 s. 147 och prop. 2006/07:115 s. 500). Det har inte heller framkommit att någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot Intergiro på grund av överträdelserna. Finansinspektionen ska därför ingripa mot Intergiro.

4.3 Val av ingripande

4.3.1 Tillämpliga bestämmelser

Finansinspektionen kan ingripa bland annat genom att förelägga ett e-penninginstitut att vidta rättelse eller ge institutet en anmärkning. Om överträdelserna är allvarliga ska institutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, en varning meddelas (5 kap. 8 § andra stycket LEP). Finansinspektionen får förena en anmärkning eller varning med en sanktionsavgift (5 kap. 14 § LEP).

När Finansinspektionen väljer ingripande ska inspektionen ta hänsyn till hur allvarlig överträdelserna är och hur länge den har pågått. Särskild hänsyn ska tas till skador som har uppstått och graden av ansvar (5 kap. 9 § första stycket LEP). Dessa omständigheter är emellertid bara exemplifierande (prop. 2016/17:173 s. 399 med vidare hänvisning till s. 373 f.). Det finns därför inget hinder mot att även beakta till exempel överträdelsernas art samt konkreta och potentiella effekter.

ter på det finansiella systemet på det sätt som uttryckligen ska göras enligt motsvarande bestämmelser i andra rörelselagar (se till exempel 15 kap. 1 b § första stycket lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. 2 § första stycket lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden).

Finansinspektionen ska därutöver, i försvårande riktning, beakta om institutet tidigare har begått en överträdelse. I förmildrande riktning ska det beaktas om institutet i väsentlig utsträckning genom ett aktivt samarbete har underlättat Finansinspektionens utredning, och om institutet snabbt har upphört med överträdelsen sedan den anmälts till eller påtalats av Finansinspektionen (5 kap. 9 a § LEP).

4.3.2 Finansinspektionens bedömning

Som Finansinspektionen har uttalat i tidigare beslut, saknas det vid systematiska eller andra brister av mer klandervärt slag mot centrala delar av penningtvättsregelverket normalt förutsättningar för annat ingripande än att återkalla tillståndet eller, om det är tillräckligt, meddela en varning. Överträdelsernas art talar i sådana fall för att överträdelserna normalt ska bedömas som allvarliga. En helhetsbedömning måste emellertid göras i varje enskilt fall (se till exempel Finansinspektionens beslut den 22 februari 2022 i ärende FI dnr 20-20967).

Finansinspektionen har funnit att Intergiro i flera avseenden har åsidosatt sina skyldigheter i fråga om den allmänna riskbedömningen, kundkännedomsgåtgärder samt granskning och rapportering av misstänkta transaktioner.

Att en verksamhetsutövers allmänna riskbedömning är utformad på det sätt som regelverket kräver, är helt grundläggande för att verksamhetsutövaren ska kunna vidta de åtgärder som krävs för att på ett effektivt sätt motverka risken för att verksamheten utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism. Finansinspektionen har funnit att Intergiro inte har gjort bedömningar av hur bolagets produkter och tjänster kan utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism samt hur stora dessa risker är, det vill säga sådana bedömningar som ska göras i en allmän riskbedömning. Bolagets allmänna riskbedömningar har inte heller utformats så att de har kunnat ligga till grund för bolagets rutiner, riktlinjer och övriga åtgärder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Det är också viktigt att en verksamhetsutövare vidtar skärpta kundkännedomsgåtgärder när det gäller de kundrelationer som har bedömts vara förknippade med en hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Detta har stor betydelse för att säkerställa att verksamhetsutövaren har tillräcklig kundkännedom för att bland annat bedöma att den faktiskt kan hantera de risker som kunderna är förknippade med. Finansinspektionen har bedömt att Intergiro inte i tillräcklig utsträckning har vidtagit skärpta kundkännedomsgåtgärder när det gäller bolagets högrisk kunder.

Det är vidare av väsentlig betydelse att verksamhetsutövare – inte minst sådana som driver mycket transaktionsintensiva verksamheter som Intergiro – uppfyller kraven på att bedöma uppmärksammade avvikelser, eller misstänkta aktiviteter eller transaktioner, samt på att utan dröjsmål rapportera alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt, finansiering av terrorism eller att egendom annars härör från brottslig handling till Polismyndigheten. Detta är i många fall en förutsättning för att myndigheter ska kunna vidta effektiva åtgärder mot penningtvätt, finansiering av terrorism och annan brottslighet inom det finansiella systemet.

Under den period som undersökningen omfattar tog Intergiro emot ett stort antal återbetalningskrav med uppgift om misstänkta bedrägerier. De transaktioner som återbetalningskraven avsåg uppgick i många fall till mycket stora belopp. Bristerna i bolagets agerande med anledning av dessa återbetalningskrav är omfattande. I flera fall vidtog Intergiro över huvud taget inga kundkännedomsåtgärder eller andra nödvändiga åtgärder för att få underlag för att bedöma om bolaget var skyldigt att rapportera transaktionerna. Intergiro rapporterade inte heller ett stort antal transaktioner, trots att bolaget var skyldigt att göra det. I de fall Intergiro rapporterade till Polismyndigheten lämnade bolaget vidare rapporter om misstänkta aktiviteter, i stället för rapporter om misstänkta transaktioner, dessutom i många fall med betydande dröjsmål. I vissa rapporter nämnde Intergiro över huvud taget inte att bolaget hade tagit emot några återbetalningskrav. I andra rapporter konkretiserade bolaget inte vilka transaktioner som återbetalningskraven avsåg.

Mot bakgrund av detta gör Finansinspektionen bedömningen att bolagets agerande med anledning av mottagna återbetalningskrav har inneburit en överhängande risk för att Intergiros verksamhet har utnyttjats för en storskalig penningtvätt. Finansinspektionen har vidare bedömt att överträdelserna med största sannolikhet har försvårat de brottsbekämpande myndigheternas förutsättningar att utreda den misstänkta brottsligheten och ta ställning till dispositionsförbud, som till exempel kan innebära att egendom i form av pengar som finns hos verksamhetsutövaren tills vidare inte får flyttas eller användas på annat sätt.

De bestämmelser som Intergiro har överträtt har alltså stor betydelse för att syftet med penningtvättslagen – att förhindra att bland annat finansiell verksamhet utnyttjas för penningtvätt och finansiering av terrorism – ska uppnås (jfr HFD 2023 ref. 25 punkt 29). I bedömningen av allvaret i överträdelserna måste det också vägas in att risken för att Intergiros verksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism är hög och att bolaget därför förutsätts vidta särskilt kraftfulla åtgärder för att motverka den höga risken. Sammantaget talar överträdelsernas art med styrka för att de ska bedömas som mycket allvarliga. Detta gäller särskilt bristerna i den allmänna riskbedömningen samt bristerna i fråga om granskning och rapportering av misstänkta transaktioner. I dessa avseenden har Finansinspektionen också funnit omfattande brister.

När det gäller hur länge överträdelserna har pågått är det främst bristerna i den allmänna riskbedömningen och i fråga om granskning och rapportering av misstänkta transaktioner som bör beaktas. Intergiro har haft två olika allmänna

riskbedömningar under den period som Finansinspektionen har undersökt. Även om de i vissa avseenden skiljer sig något från varandra, har Finansinspektionen konstaterat att det har funnits brister i de allmänna riskbedömningarna under hela den undersökta perioden, som sträcker sig över ett år. Inte minst med hänsyn till bristernas omfattning måste detta anses vara en förhållandevis lång tid. Finansinspektionen har vidare funnit brister i granskning och rapportering av misstänkta transaktioner under perioden februari 2021–oktober 2023, det vill säga under drygt två år och åtta månader. Bland annat med hänsyn till de risker som dessa brister innebär för förutsättningarna att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, får detta anses vara en lång tid.

I detta fall har överträdelserna, såvitt Finansinspektionen känner till, inte lett till några konkreta effekter på det finansiella systemet. De har däremot inneburit en klar och överhängande risk för att Intergiro och det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och i förlängningen att förtroendet för det finansiella systemet skadas. Överträdelserna har alltså haft potentiella effekter på det finansiella systemet.

Enligt 5 kap. 9 § första stycket LEP ska, vid valet av ingripande, särskild hänsyn tas också till skador som har uppstått för tredje parter. Med detta avses bland annat ett företags kunder, men även andra som orsakas skada (jfr prop. 2013/14:228 s. 239). Som Finansinspektionen har nämnt syftar skyldigheten för en verksamhetsutövare att granska, bedöma och rapportera misstänkta transaktioner bland annat till att brottsbekämpande myndigheter ska kunna utreda misstänkta brott. Syftet är också att sådana myndigheter ska kunna besluta om dispositionsförbud. Om en verksamhetsutövare åsidosätter sina skyldigheter i fråga om granskning och rapportering kan den som har utsatts för ett brott lida skada genom att möjligheterna för denne att få compensation minskar. Finansinspektionens undersökning har dock inte varit inriktad på om det faktiskt har förekommit bedrägerier, och om det i så fall skulle ha varit möjligt för Polismyndigheten att säkra några medel om Intergiro hade rapporterat de misstänkta transaktionerna i rätt tid. Inspektionen har således inte något underlag för att kunna konstatera att det har uppkommit skada för någon tredje part.

Sammantaget finner Finansinspektionen att överträdelserna när det gäller den allmänna riskbedömningen samt granskning och rapportering av misstänkta transaktioner – med hänsyn till överträdelsernas art och hur länge de har pågått – är att anse som allvarliga i den betydelse som avses i 5 kap. 8 § andra stycket LEP. Finansinspektionen ska därför överväga att återkalla Intergiros tillstånd. Ett sådant ingripande får naturligtvis inte ske utan starka skäl. Varning bör kunna tillgripas när förutsättningar för återkallelse i och för sig finns, men när varning i det särskilda fallet framstår som en tillräcklig åtgärd. Omständigheter som kan göra att en varning framstår som ett tillräckligt ingripande kan vara att institutet inte kan befaras upprepa överträdelserna och att prognosen för institutet därför är god (prop. 2010/11:124 s. 147 jämförd med prop. 2002/03:139 s. 382 och 383).

Vid valet av ingripande ska Finansinspektionen också beakta omständigheter som inte har att göra med själva överträdelserna. Enligt 5 kap. 9 a § LEP ska

inspektionen i försvårande riktning beakta om institutet tidigare har begått en överträdelse. Särskild vikt bör fästas vid frågan om en ny överträdelse avser samma bestämmelse som en tidigare överträdelse, eller på annat sätt kan sägas vara av samma art (prop. 2016/17:173 s. 634).

Finansinspektionen har inte tidigare ingripit mot Intergiro när det gäller överträdelser av penningtvättsregelverket. Inspektionen beslutade dock den 27 oktober 2021 att Intergiro skulle betala en sanktionsavgift för underlåtenhet att i rätt tid anmäla transaktioner med aktier enligt bestämmelserna i EU:s marknadsmissbruksförordning²⁴.

Finansinspektionen konstaterar att bolagets tidigare överträdelse av EU:s marknadsmissbruksförordning och de överträdelser som nu är aktuella inte kan sägas vara av samma art. Den tidigare överträdelsen talar därför bara i mindre mån i försvårande riktning.

Intergiro anför att bolaget genom ett aktivt samarbete i väsentlig utsträckning har underlättat Finansinspektionens utredning. Enligt inspektionens uppfattning har emellertid Intergiros samarbete inte varit mer aktivt än vad som kan förväntas av ett företag under tillsyn.

När det gäller prognosen för att Intergiro framöver kommer att följa penningtvättsregelverket är det också av betydelse vilka åtgärder som bolaget har vidtagit för att komma till rätta med bristerna.

Intergiro anför bland annat att bolaget har genomfört ett åtgärdsprogram som styrelsen beslutade om i mars 2023. Bolaget uppger exempelvis att det har gjort en översyn av kundstocken med uppdatering av kundkännedom och tagit fram en ny process för löpande uppdatering av kundkännedom, att det har rekryterat en ny styrelseledamot med kompetens inom riskkontroll och att det har genomfört utbildningar i penningtvättsregelverket. Intergiro uppger vidare att bolaget har infört nya rutiner för rapportering av misstänkta aktiviteter och misstänkta transaktioner till Polismyndigheten. Bolaget framför också att det har ökat den andel av personalstyrkan som arbetar med hantering av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

Finansinspektionen konstaterar att det måste förväntas att Intergiro ska följa de regler som gäller för verksamheten. Inspektionen har ovan bedömt att bolaget inte i tillräcklig utsträckning har vidtagit skärpta kundkännedomsåtgärder när det gäller högrisk kunder. Finansinspektionen noterar att Intergiro har beskrivit sin översyn av kundstocken mycket kortfattat. Det framgår till exempel inte vilka kundkännedomsåtgärder som bolaget har vidtagit under denna översyn. Det framgår inte heller vad den nya processen för kundkännedom innebär, förutom

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG.

att den enligt bolagets beskrivning verkar avse löpande uppdatering av kundkännedom. Finansinspektionen bedömer därför att Intergiro inte kan anses ha vidtagit tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med bristerna i denna del.

När det gäller bolagets agerande med anledning av mottagna återbetalningskrav noterar Finansinspektionen inledningsvis att Intergiros styrelse beslutade om det aktuella åtgärdsprogrammet i mars 2023. Inspektionen har bedömt att det har funnits allvarliga brister när det gäller bolagets agerande med anledning av mottagna återbetalningskrav så sent som i oktober samma år. Det kan därför ifrågasättas vilken effekt åtgärdsprogrammet har haft i denna del. Finansinspektionen konstaterar dessutom att Intergiro lyfter fram fördelarna med att rapportera misstänkta aktiviteter i stället för misstänkta transaktioner, och att bolaget självt anför att det fortsätter att rapportera misstänkta aktiviteter och inte misstänkta transaktioner med anledning av varje mottaget återbetalningskrav. Med hänsyn till den höga risken för framför allt penningtvätt i Intergiros verksamhet, och den omständigheten att inspektionen redan i avstämningsskrivelsen i mars 2023 redogjorde för regelverkets krav och påpekade brister i bolagets agerande med anledning av mottagna återbetalningskrav, är detta mycket anmärkningsvärt och något som inspektionen ser mycket allvarligt på. Som Finansinspektionen har nämnt innebär de aktuella bestämmelserna i penningtvättslagen en skyldighet för verksamhetsutövare att granska, bedöma och rapportera *varje enskild transaktion*. Om så inte sker riskerar rapporteringen av en misstänkt transaktion att försenas väsentligt, vilket i sin tur försvårar möjligheterna för brottsbekämpande myndigheter att utreda misstänkta brott och bland annat ta ställning till dispositionsförbud. Finansinspektionen bedömer därför att Intergiro, inte heller i denna del, kan anses ha vidtagit tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med bristerna. Enligt inspektionen uppvisar bolaget i stället en påfallande okunnighet om och nonchalans för regelverket och dess syften. Dessa omständigheter talar med styrka mot att bolaget har förmåga att följa penningtvättsregelverket.

Intergiro för också fram att bolaget har infört en ny metod för genomförande av den allmänna riskbedömningen och att bolaget har tagit fram nya allmänna riskbedömningar med denna metod. Finansinspektionen bedömer att den tredje allmänna riskbedömningen, från juli 2023, och den fjärde allmänna riskbedömningen, från maj 2025, är förbättringar jämfört med de två tidigare allmänna riskbedömningar som har granskats i undersökningen. Det kan exempelvis nämnas att produkternas och tjänsternas egenskaper och sårbarheter beaktas i den tredje och den fjärde allmänna riskbedömningen. Dessa omständigheter påverkar i viss mån prognosen för att Intergiro kommer att följa penningtvättsregelverket i positiv riktning.

Finansinspektionen noterar dock att Intergiro i den fjärde allmänna riskbedömningen, som alltså är den som gäller, anger att den sammanvägda effektiviteten av bolagets åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism fortfarande bara är måttlig. När det särskilt gäller Intergiros produkter och tjänster gör bolaget också en sammanfattande bedömning av sina kontroller och övriga riskreducerande åtgärder. Det framgår där att bolagets bedömning är att effektiviteten av dessa över lag är låga eller måttliga, vilket resulterar i att den kvarstående risken

hos bolagets produkter och tjänster i de flesta fall bedöms vara hög (significant). Finansinspektionen anser att det är anmärkningsvärt att det alltså framgår av den gällande allmänna riskbedömningen att det fortfarande saknas tillräckligt effektiva kontroller och andra riskreducerande åtgärder för att hantera den höga risken i verksamheten. Dessa omständigheter talar med styrka mot att bolaget har förmåga att följa penningtvättsregelverket.

Ytterligare en omständighet som kan väga tungt i prognosen för om ett företag kommer att följa regelverket är om det har gjort några organisatoriska förändringar för att förbättra förutsättningarna för att kunna uppfylla de krav som ställs på verksamheten, till exempel genom att byta ut styrelseledamöter eller den verkställande direktören.²⁵

Intergiro har inte gjort några sådana organisatoriska förändringar, förutom att bolaget i juli 2023 utökade sin styrelse med ytterligare en ledamot. I övrigt har samma personer varit styrelseledamöter och verkställande direktör i bolaget sedan i januari 2019. Finansinspektionen bedömer att detta försämrar prognosen för att bolaget framöver kommer att följa penningtvättsregelverket och andra regler som gäller för verksamheten.

Mot denna bakgrund bedömer Finansinspektionen att prognosen inte är god för att Intergiro ska kunna uppfylla penningtvättsregelverkets krav framöver. En varning kan därför inte anses vara ett tillräckligt ingripande, ens om den skulle förenas med en kännbar sanktionsavgift. Finansinspektionen ska därför återkalla Intergiros tillstånd att ge ut elektroniska pengar.

Med stöd av sitt tillstånd att ge ut elektroniska pengar tillhandahåller Intergiro också betaltjänster, 3 kap. 5 § första stycket LEP och 2 kap. 2 § 2 betaltjänstlagen. Eftersom Finansinspektionen nu återkallar bolagets tillstånd att ge ut elektroniska pengar får det inte heller fortsätta att tillhandahålla betaltjänster.

4.3.3 Avveckling efter återkallelse av tillstånd

Att Intergiros tillstånd enligt LEP återkallas, innebär att bolaget inte längre får driva den verksamhet som bolaget har drivit med stöd av det tillståndet. Bolaget får alltså inte ge ut elektroniska pengar och inte heller tillhandahålla betaltjänster. Intergiro får inte heller tillhandahålla sådana närliggande tjänster eller driva sådan annan verksamhet som förutsätter ett tillstånd (3 kap. 5 § första stycket LEP). Verksamheten måste därför avvecklas.

Det är viktigt att avvecklingen sker på ett ordnat sätt som mildrar effekterna för bolagets kunder. Verksamheten ska därför avvecklas på det sätt och inom den tid som Finansinspektionen bestämmer. Finansinspektionen kommer i ett separat beslut, som meddelas samtidigt som detta beslut, att bestämma hur verksamheten ska avvecklas och när det senast ska ha skett.

²⁵ Se till exempel Finansinspektionens beslut den 19 mars 2020 i ärende FI dnr 18-21044 och 19-7504, respektive den 13 december 2023 i ärende FI dnr 20-26363.

4.3.4 Beslutet ska gälla omedelbart

Med hänsyn till allvaret i Intergiros överträdelser av centrala bestämmelser i penningtvättslagen, och den överhängande risken för att bolagets verksamhet framför allt kan utnyttjas för penningtvätt om verksamheten tillåts fortsätta, ska beslutet gälla omedelbart.

FINANSINSPEKTIONEN

Beatrice Ask
Styrelseordförande

Michael Målqvist
Senior jurist

Beslut i detta ärende har fattats av Finansinspektionens styrelse (Beatrice Ask, ordförande, Maria Bredberg Petterson, Martin Flodén, Stefan Lundgren, Cecilia Renfors, Roine Vestman, Charlotte Zackari och Daniel Barr, generaldirektör) efter föredragning av den seniora juristen Michael Målqvist. I den slutliga handläggningen av ärendet har även den seniora rådgivaren Sophie Degenne, avdelningschefen Omar Bembli, den tillförordnade avdelningschefen Petra Bonderud, rådgivaren Wiveca Wahlqvist Blumenthal och den seniora finansinspektören Kristoffer Hansson deltagit.

Bilaga 1 – Hur man överklagar
Bilaga 2 – Tabeller över transaktioner

Kopia: Intergiro Intl AB:s (publ) verkställande direktör

Finansinspektionens beslut om återkallelse av tillstånd

Handling:

Beslut om återkallelse av tillstånd för Intergiro Intl AB (publ) meddelat den 18 juni 2025.

Jag har i dag, i egenskap av behörig firmatecknare eller ombud, tagit emot handlingen.

.....
Datum Namnteckning

.....
Namnförtydligande

.....
Eventuellt ny adress

.....

.....

.....

Genom att skriva under delgivningskvittot bekräftar du bara att du har tagit emot handlingen. Det är inte ett bevis på att du godkänner innehållet i den.

Det är viktigt att du skickar tillbaka kvittot till Finansinspektionen så fort som möjligt. Om du inte gör det kan vi delge dig på annat sätt, till exempel genom en stämningsman.

Glöm inte att ange vilket datum du tog emot handlingen.

Bilaga 1

Hur man överklagar

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det genom att skriva till förvaltningsrätten. Ställ överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm, men skicka det till Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 Stockholm, eller till finansinspektionen@fi.se.

Ange följande i överklagandet:

- Namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer
- Vilket beslut ni överklagar och ärendets nummer
- Vilken ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet ska ändras.

Om ni anlitar ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress och telefonnummer anges.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fick del av beslutet.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid kommer Finansinspektionen att pröva om beslutet ska ändras och sedan skicka överklagandet, handlingarna i det överklagade ärendet och eventuellt nytt beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm.

Bilaga 2

Kund 1 (undersökningsperiod 2021-08-26–2022-04-11)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-08-26	2021-08-25	4 500
2	2021-09-16	2021-09-10	9 800
3	2021-10-05	2021-09-29	8 150
4	2021-10-15	2021-10-15	35 000
5	2021-11-04	2021-11-04	17 000
6	2021-11-15	2021-10-14	10 000
7	2021-11-15	2021-10-14	10 000
8	2021-11-15	2021-11-08	20 000
9	2021-11-15	2021-11-10	4 000
10	2021-12-16	2021-12-10	5 000
11	2021-12-28	2021-12-17	10 000
12	2022-01-03	2021-12-14	7 100
13	2022-01-28	2021-08-18	21 750
14	2022-01-28	2021-09-27	22 500
15	2022-01-28	2021-10-05	22 500
16	2022-01-28	2021-11-18	9 940
17	2022-02-07	2021-11-26	6 000
18	2022-02-10	2022-01-21	5 000
19	2022-02-10	2022-01-21	5 000
20	2022-02-10	2022-01-24	3 200
21	2022-02-14	2021-12-15	3 000
22	2022-02-16	2022-01-26	4 000
23	2022-02-16	2022-01-28	4 500
24	2022-02-16	2022-01-31	5 000
25	2022-02-17	2021-11-22	5 000
26	2022-02-17	2021-12-03	3 000
27	2022-02-18	2022-02-18	5 000
28	2022-02-23	2021-12-14	2 500
29	2022-02-23	2021-12-28	4 000
30	2022-03-01	2022-02-25	70 000
31	2022-03-03	2022-03-01	15 000
32	2022-03-03	2022-03-01	15 000
33	2022-03-04	2021-12-28	8 418
34	2022-03-04	2021-12-29	15 000
35	2022-03-07	2021-11-22	5 000
36	2022-03-08	2021-10-22	5 000
37	2022-03-08	2021-10-22	5 000
38	2022-03-08	2021-11-19	5 000
39	2022-03-08	2021-11-19	5 000

40	2022-03-08	2022-03-04	1 569
41	2022-03-16	2021-09-02	5 800
42	2022-03-16	2021-10-19	10 000
43	2022-03-16	2021-11-11	30 000
44	2022-03-21	2022-03-09	10 000
45	2022-03-22	2021-12-09	5 000
46	2022-03-22	2021-12-15	10 000
47	2022-03-22	2021-12-31	8 000
48	2022-04-01	2021-12-15	5 000
49	2022-04-01	2021-12-16	12 500
50	2022-04-01	2021-12-16	5 000
51	2022-04-01	2021-12-20	7 000
52	2022-04-01	2021-12-20	3 000
53	2022-04-01	2021-12-21	15 000
54	2022-04-01	2022-01-04	3 000
55	2022-04-01	2022-01-28	20 000
56	2022-04-04	2021-12-29	15 000
Totalt belopp			586 727

Kund 2 (undersökningsperiod 2021-06-07–2022-08-30)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-06-07	2021-05-19	15 000
2	2021-06-18	2021-06-04	10 000
3	2021-06-22	2021-06-21	19 999
4	2021-06-23 2021-12-29	2021-06-03	2 100
5	2021-07-02	2021-06-17	3 500
6	2021-07-09	2021-07-02	5 000
7	2021-08-16 2021-08-23	2021-05-19	5 000
8	2021-08-16 2021-08-23	2021-06-11	10 270
9	2021-08-18 2021-08-23	2021-05-26	16 448
10	2022-08-03	2021-06-25	10 000
11	2022-08-03	2021-06-25	10 000
12	2022-08-03	2021-06-25	10 000
Totalt belopp			117 318

Kund 3 (undersökningsperiod 2021-10-20–2022-03-17)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-10-20	2021-04-29	60 000
2	2021-10-20	2021-05-14	140 000

3	2021-10-20	2021-08-31	90 000
4	2021-10-20	2021-07-27	100 000
5	2021-10-20	2021-08-17	60 000
6	2021-10-20	2021-07-27	50 000
7	2022-01-28	2021-06-29	74 000
8	2022-01-28	2021-06-29	7 000
9	2022-01-28	2022-01-20	10 000
10	2022-03-10	2022-02-03	45 000
Totalt belopp			636 000

Kund 4 (undersökningsperiod 2021-08-12–2022-03-24)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-08-12 2021-08-13 2021-08-13 2021-08-18 2021-08-19	2021-08-12	11 500
2	2021-08-18	2021-08-02	3 000
3	2021-08-18	2021-08-02	5 000
4	2021-10-28	2021-09-14	13 000
5	2021-11-08	2021-10-26	3 000
6	2021-11-08	2021-10-26	2 000
7	2021-11-15	2021-08-27	7 967
8	2021-12-02	2021-07-26	3 000
9	2021-12-02	2021-08-25	6 000
10	2021-12-02	2021-09-01	8 000
11	2021-12-08	2021-09-20	8 000
12	2021-12-21	2021-10-07	3 000
13	2022-02-24	2021-09-01	9 000
14	2022-02-24	2021-09-17	3 000
15	2022-03-17	2021-09-30	8 000
Totalt belopp			93 467

Kund 5 (undersökningsperiod 2022-01-05–2022-06-10)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2022-01-05 2022-01-07 2022-01-12	2021-12-09	91 540

2	2022-01-05 2022-01-07 2022-01-12	2021-12-09	98 625
3	2022-06-03	2021-11-26	46 552
	Totalt belopp		236 717

Kund 6 (undersökningsperiod 2021-06-14–2022-01-21)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-06-14	2021-06-01	11 609
2	2021-06-30	2021-05-28	5 000
3	2021-06-30	2021-06-30	10 000
4	2021-07-05	2021-05-27	5 000
5	2021-07-05	2021-06-21	37 000
6	2021-07-05	2021-06-25	34 000
7	2021-07-06	2021-06-28	10 000
8	2021-07-06	2021-07-02	10 000
9	2021-12-07	2021-06-30	56 000
10	2022-01-14	2021-06-18	20 000
	Totalt belopp		198 609

Kund 7 (undersökningsperiod 2021-05-28–2022-04-14)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-05-28	2021-05-28	4 800
2	2021-06-29	2021-05-17	5 000
3	2021-06-29	2021-05-28	5 000
4	2021-07-07	2021-06-25	15 000
5	2021-07-07	2021-06-28	15 000
6	2021-07-07	2021-06-29	5 000
7	2021-07-12	2021-05-24	15 000
8	2021-07-16	2021-05-25	25 000
9	2021-07-26	2021-05-21	2 000
10	2021-07-26	2021-05-21	1 500
11	2021-07-26	2021-05-31	2 800
12	2021-11-15	2021-06-18	4 000
13	2021-11-15	2021-06-01	3 500
14	2021-11-15	2021-06-01	4 000
15	2021-11-22 2021-11-26	2021-04-16	4 001
16	2021-12-24	2021-05-18	5 000
17	2021-12-24	2021-05-24	5 000
18	2021-12-24	2021-05-31	4 000
19	2022-04-07	2021-05-25	2 000
20	2022-04-07	2021-05-28	8 000
21	2022-04-07	2021-06-01	15 000

22	2022-04-07	2021-07-05	6 000
Totalt belopp			156 601

Kund 8 (undersökningsperiod 2021-04-19–2021-05-27)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-04-19	2021-04-09	15 000
2	2021-04-27	2021-04-16	5 000
3	2021-04-29	2021-04-08	14 000
4	2021-04-29	2021-04-14	14 000
5	2021-04-29	2021-04-19	14 000
6	2021-04-29	2021-04-20	5 000
7	2021-05-03	2021-04-29	5 000
8	2021-05-16	2021-04-20	10 000
9	2021-05-20	2021-04-30	12 421
10	2021-05-20	2021-05-05	8 750
11	2021-05-20	2021-05-12	12 333
Totalt belopp			115 504

Kund 9 (undersökningsperiod 2021-11-17–2022-09-30)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-11-17	2021-10-29	37 440
2	2021-12-14	2021-11-24	30 000
3	2021-12-14	2021-11-30	10 000
4	2021-12-14	2021-12-03	20 000
5	2022-02-21 2022-02-21 2022-03-07 2022-03-11	2021-11-09	30 000
6	2022-05-05	2022-04-20	40 000
7	2022-06-03	2022-03-14	50 000
8	2022-06-03	2022-03-23	35 000
9	2022-06-03	2022-03-29	50 000
10	2022-08-10	2021-12-13	46 000
11	2022-09-23	2022-05-11	50 000
12	2022-09-23	2022-05-17	20 000
Totalt belopp			418 440

Kund 10 (undersökningsperiod 2021-02-03–2021-05-24)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-02-03	2021-01-13	4 400
2	2021-02-09	2020-12-17	5 000
3	2021-03-23 2021-05-17	2021-01-11	3 000
Totalt belopp			12 400

Kund 11 (undersökningsperiod 2021-12-14–2022-06-01)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2021-12-14	2021-11-02	11 238
2	2022-02-04	2022-01-04	30 000
3	2022-02-04	2022-01-10	20 000
4	2022-02-04	2022-01-18	30 000
5	2022-05-16	2022-03-21	30 000
6	2022-05-16	2022-04-01	25 000
7	2022-05-25	2021-10-26	24 950
8	2022-05-25	2021-10-27	8 000
9	2022-05-25	2021-11-11	24 900
10	2022-05-25	2021-11-15	9 000
Totalt belopp			213 088

Kund 12 (undersökningsperiod 2022-02-21–2022-10-20)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2022-02-21	2022-02-17	4 000
2	2022-03-30	2022-03-17	30 000
3	2022-03-30	2022-03-23	25 000
4	2022-04-29	2022-02-08	5 000
5	2022-09-27	2022-03-17	5 000
6	2022-10-13	2022-02-21	20 000
7	2022-10-13	2022-03-03	50 000
8	2022-10-13	2022-03-04	10 000
9	2022-10-13	2022-03-16	20 000
10	2022-10-13	2022-04-19	50 000
11	2022-10-13	2022-04-19	50 000
12	2022-10-13	2022-04-20	50 000
Totalt belopp			319 000

Kund 13 (undersökningsperiod 2023-04-12–2023-10-18)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2023-04-12	2023-03-30	18 750
2	2023-04-28	2023-04-20	17 081
3	2023-05-02	2023-04-26	11 232
4	2023-08-01	2023-04-21	17 000
5	2023-08-07	2023-04-21	10 000
6	2023-08-25	2023-05-02	17 000
7	2023-10-11	2023-04-19	10 000
8	2023-10-11	2023-05-09	10 000
Totalt belopp			111 063

Kund 14 (undersökningsperiod 2022-06-21–2023-08-11)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2022-06-21	2022-03-23	3 000
2	2022-06-21	2022-04-20	10 916
3	2022-07-11	2022-07-08	5 000
4	2022-07-18	2022-07-05	5 000
5	2022-07-18	2022-07-06	5 000
6	2022-07-18	2022-07-07	5 000
7	2022-07-18	2022-07-11	4 000
8	2022-07-21	2022-07-13	5 000
9	2022-09-22	2022-07-07	3 000
10	2022-09-22	2022-07-08	26 000
11	2022-09-29	2022-09-19	5 000
12	2022-10-03	2022-07-07	4 000
13	2022-10-11	2022-10-07	10 000
14	2022-10-11	2022-10-07	47 000
15	2022-10-12	2022-10-10	9 000
16	2022-10-24	2022-10-03	8 300
17	2022-11-02	2022-09-15	15 000
18	2022-11-07	2022-09-28	9 000
19	2022-11-07	2022-09-29	9 100
20	2022-11-09	2022-10-26	5 000
21	2022-11-09	2022-10-26	10 000
22	2022-11-09	2022-11-03	5 000
23	2022-11-09	2022-11-08	5 000
24	2022-11-17	2022-07-08	5 000
25	2022-11-17	2022-08-03	15 000
26	2022-11-17	2022-08-04	5 000
27	2022-11-17	2022-09-23	10 000
28	2022-11-17	2022-09-23	15 000
29	2022-11-17	2022-10-04	7 104
30	2022-11-17	2022-10-10	7 104
31	2022-12-07	2022-09-23	10 000
32	2022-12-07	2022-09-26	20 000
33	2022-12-08	2022-12-06	3 444
34	2022-12-08	2022-12-07	5 000
35	2022-12-29	2022-10-12	5 000
36	2022-12-29	2022-10-24	12 000

37	2023-01-17	2023-01-12	24 000
38	2023-01-17	2023-01-13	24 500
39	2023-01-26	2023-01-20	76 000
40	2023-01-26	2023-01-25	57 000
41	2023-01-30	2022-07-11	1 000
42	2023-01-30	2022-07-13	5 000
43	2023-01-30	2022-07-29	4 000
44	2023-01-30	2022-07-29	4 000
45	2023-01-30	2022-07-29	2 000
46	2023-01-30	2022-08-02	4 000
47	2023-01-30	2022-08-02	2 000
48	2023-01-30	2022-08-02	4 000
49	2023-01-30	2022-08-25	4 000
50	2023-01-30	2022-08-25	2 000
51	2023-01-30	2022-08-25	4 000
52	2023-02-08	2022-07-27	1 000
53	2023-02-08	2022-09-14	4 999
54	2023-02-08	2022-09-15	4 997
55	2023-02-15	2023-02-01	3 000
56	2023-02-20	2023-01-25	9 000
57	2023-02-23	2022-07-29	40 000
58	2023-02-23	2022-08-02	50 000
59	2023-03-08	2023-02-24	4 814
60	2023-03-13	2023-02-07	2 000
61	2023-03-13	2023-03-02	5 000
62	2023-03-15	2023-01-17	30 000
63	2023-03-15	2023-01-19	22 500
64	2023-03-15	2023-01-26	20 000
65	2023-03-15	2023-01-27	11 000
66	2023-03-15	2023-03-08	5 000
67	2023-03-20	2023-03-06	6 400
68	2023-03-20	2023-03-08	6 000
69	2023-03-20	2023-03-09	5 300
70	2023-03-21	2023-01-17	15 000
71	2023-03-28	2023-02-15	2 790
72	2023-03-28	2023-02-16	4 377
73	2023-03-28	2023-03-13	4 055
74	2023-03-28	2023-03-16	4 460
75	2023-03-29	2023-03-14	2 000
76	2023-04-20	2022-09-30	10 000
77	2023-04-20	2022-10-06	20 000
78	2023-04-20	2022-10-10	15 000
79	2023-04-20	2022-10-10	15 000
80	2023-04-25	2023-03-15	18 006
81	2023-04-25	2023-03-23	6 800
82	2023-05-02	2023-03-15	20 000
83	2023-05-08	2023-03-28	2 000
84	2023-05-12	2023-03-22	15 000
85	2023-05-12	2023-03-28	5 000
86	2023-05-31	2022-10-05	5 000
87	2023-06-06	2022-10-05	5 000
88	2023-06-12	2022-10-05	5 000
89	2023-07-24	2022-09-15	1 000
90	2023-07-24	2022-10-05	1 500

91	2023-08-04	2023-02-15	2 790
92	2023-08-04	2023-02-16	4 377
93	2023-08-04	2023-03-13	4 055
94	2023-08-04	2023-03-16	4 460
Totalt belopp			974 150

Kund 15 (undersökningsperiod 2022-11-15–2023-10-12)

Nr	Datum för återbetalningskrav	Datum för transaktion	Belopp (euro)
1	2022-11-15	2022-11-09	1 160
2	2022-11-21	2022-11-18	25 000
3	2022-12-01	2022-11-22	3 000
4	2022-12-23	2022-12-15	1 000
5	2022-12-30	2022-12-08	2 500
6	2022-12-30	2022-12-09	3 500
7	2023-01-18	2022-11-16	1 000
8	2023-01-18	2022-11-17	1 000
9	2023-01-18	2022-11-18	5 000
10	2023-01-18	2022-11-28	15 000
11	2023-01-18	2022-11-29	15 000
12	2023-01-18	2022-12-02	18 880
13	2023-01-20	2022-11-24	19 000
14	2023-02-02	2022-11-30	7 000
15	2023-02-02	2022-12-05	5 240
16	2023-02-10	2022-12-05	1 300
17	2023-03-01	2022-12-15	2 028
18	2023-03-03	2023-02-09	63 470
19	2023-03-03	2023-02-13	145 000
20	2023-03-06	2023-02-08	67 100
21	2023-03-06	2023-02-09	23 850
22	2023-03-06	2023-02-10	16 100
23	2023-03-08	2023-02-07	49 500
24	2023-03-08	2023-02-10	87 000
25	2023-03-08	2023-02-10	16
26	2023-03-08	2023-02-13	36 500
27	2023-03-08	2023-02-14	105 000
28	2023-03-08	2023-02-14	83 700
29	2023-04-24	2023-03-27	14 040
30	2023-05-10	2022-12-05	1 000
31	2023-06-15	2022-11-23	250
32	2023-07-20	2022-11-15	2 000
33	2023-07-20	2022-12-09	2 000
34	2023-07-20	2022-12-09	8 000
35	2023-10-05	2022-12-12	300
Totalt belopp			830 868